

ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับ
บรรยายการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

นางสาวทัยรัตน์ ชัยดวง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต¹
แผนกวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2551

**The Relationship between Habits of Nurses Administrators and
Nursing Department Climate in Community Hospitals, Southern Region**

Miss Hatairatana Chaiduang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science in Nursing Administration

School of Nursing
Sukhothai Thammathirat Open University

2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายการ ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
ชื่อและนามสกุล	นางสาวทัยรัตน์ ชัยดวง
แขนงวิชา	การบริหารการพยาบาล
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.มุกดา หนู่ยศรี 2. รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จี้ย์โต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ พันต์ราวดี หรัญจิ ดร.พวงเพ็ญ ชุมพราม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มุกดา หนู่ยศรี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จี้ย์โต)

คณะกรรมการบันทึกคำสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต แขนงวิชา
การบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประธานกรรมการบันทึกคำสอน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิชเวชรานนท์)

วันที่ 15 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

**ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษณ์ของ
กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้**

**ผู้วิจัย นางสาวทัยรัตน์ ชัยวงศ์ ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.มุกดา หนุ่ยศรี (2) รองศาสตราจารย์ ดร. เสน่ห์ จี้โต
ปีการศึกษา 2551**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อ (1) ศึกษาระดับอุปนิสัยของผู้บริหารการ
พยาบาล (2) ศึกษาระดับบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาล (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย
ของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ (4) ศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาลรายด้าน

กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานกับหัวหน้างานหรือหัวหน้าหอผู้ป่วย
คนปัจจุบันตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป จำนวน 406 คน จากโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ จำนวน 66 แห่ง ได้จาก
การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด 7 อุปนิสัยของผู้
ทรงประสิทธิผลยิ่งของโควิ และทฤษฎีบรรยักษณ์การของลิทวินและสตริงเกอร์ แบบสอบถาม
แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามอุปนิสัยของผู้บริหารการ
พยาบาล และแบบสอบถามบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาล แบบสอบถามอุปนิสัยของผู้บริหาร
การพยาบาลและบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาลมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา 0.82 และ 0.84
ตามลำดับและมีค่าความเที่ยง 0.98 และ 0.96 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีประสิทธิผลอยู่ใน
ระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62) (2) บรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาลโดย
รวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51) (3) อุปนิสัยของผู้บริหารการ
พยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาลในระดับสูง ($r = .65$) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (4) อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์กับบรรยักษณ์
ของกลุ่มการพยาบาลด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยงมากที่สุด ($r = 0.59$) รองลงมาได้แก่
ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย ($r = 0.59$) ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์
ต่ำสุด คือ ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด ($r = 0.45$)

**คำสำคัญ อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล บรรยักษณ์ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน
ภาคใต้**

Thesis title: The Relationship between Habits of Nurses Administrators and Nursing Department Climate in Community Hospitals, Southern Region

Researcher: Miss Hatairatana Chaiduang; **Degree:** Master of Nursing Science (Nursing Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Mukda Nuysri, Associate Professor; (2) Dr. Saneh Juiceto, Associate Professor; **Academic year:** 2008

Abstract

The purpose of this descriptive study were to determine (1) the level of nurse administrator's habits according to the perception of the staff nurses, (2) the level of nursing department climate, (3) the relationship between nurse administrator's habits and nursing department climate in community hospitals, southern region, and (4) the relationship between nurse administrator's habits and nursing department climate for each dimension.

Stratified random sampling technique was used for selecting 406 subjects from all staff nurses in 66 southern community hospitals. The research tool used for collecting the data was questionnaire developed by the researcher from 7 habits of highly effectiveness people concept (Covey 1989) and organization climate concept (Litwin and Stringer 1968). The questionnaire was separated into 3 parts: personal data record from, head nurse's habits and nursing department climate. The second and third part of the questionnaire were test for content validity, their CVI were 0.82 and 0.84 respectively where as the internal consistency coefficient alpha were 0.98 and 0.96 respectively. Data were analyzed by frequency, percent, mean, standard derivation, and Pearson Product Moment Correlation coefficient.

The results of this study illustrated that (1) the mean score of nurse administrator's habits were rated at the high level ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.62), (2) the mean score of nursing department climate was expressed at the high level ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.51), (3) there was significantly positive at a high level of the relationship ($r = .652$) between nurse administrator's habits and nursing department climate in community hospitals, southern region ($p < .001$) and (4) nurse administrator's habits were related to nursing department climate in the dimension of risk and risk taking ($r = 0.598$) and performance standards and expectation ($r = 0.595$) more than others dimension. The relationship between nurse administrator's habits with the dimension of structure and constraint was lowest ($r = 0.454$).

Keywords: Habits of nurse administrators, Nursing department climate, Community hospitals, Southern region

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร.นุกดาวนุรุษศรี และรองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จุ้ยโต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องอีกทั้ง ติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจตรีหญิง ดร.พวงเพ็ญ ชุมประภาน รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ รองศาสตราจารย์ ดร.อารีย์วรรณ อุ่นعانี และ อาจารย์กรณิกา ปัญญาอมรવัฒน์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่าน ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาล หัวหน้าพยาบาล และผู้ประสานงานของ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ตลอดจนพยาบาลประจำการผู้ดูแลแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณา ตั้งใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช และ กัลยาณมิตรทุกท่านซึ่งนิได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี่ ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดี

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบคุณ ครอบครัวชัยดวง ซึ่งส่งเสริมสนับสนุน ดูแลและเอื้ออาทร ต่อผู้วิจัยด้วยคี semenoma คุณประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงขอบคุณแก่ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

หทัยรัตน์ ชัยดวง

กรกฎาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๘
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๓
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	๔
สมมุติฐานของการวิจัย.....	๕
ขอบเขตการวิจัย.....	๖
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๑๐
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑
การบริหารงานในโรงพยาบาลชุมชนและกลุ่มการพยาบาล.....	๑๒
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุปนิสัย.....	๒๑
บรรณาการองค์การ.....	๔๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๕๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๖๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๖๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๖๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๗๒
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ.....	75
ตอนที่ 2 อุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้.....	79
ตอนที่ 3 บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้.....	86
ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของ กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้.....	92
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก	
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ(แบบสอบถาม).....	124
ข หนังสือขออนุมัติผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอทดลองเครื่องมือวิจัย และตัวอย่าง หนังสือขอเก็บข้อมูลวิจัย.....	126
ค ใบรับรองโครงการวิจัยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์.....	152
ง แบบสอบถาม.....	154
จ ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปร.....	168
ประวัติผู้วิจัย.....	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้.....	64
ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	71
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ.....	75
ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายด้านและโดยรวม.....	79
ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้รายข้อ.....	80
ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายด้านและโดยรวม.....	86
ตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้รายข้อ.....	87
ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศ ^{ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ รายด้านและโดยรวม.....}	93

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2.1 อุปนิสัยทรงประสิทธิผล.....	26
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดอุปนิสัย 7 ประการ สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง.....	28
ภาพที่ 2.3 แสดงแบบจำลองของผู้มีอุปนิสัยเชิงรุก.....	29
ภาพที่ 2.4 การมุ่งเน้นแบบทำงานเชิงรุก.....	31
ภาพที่ 2.5 การมุ่งเน้นแบบรีแอคทีฟ.....	31
ภาพที่ 2.6 องค์ประกอบของฐานชีวิต 4 ประการ.....	33
ภาพที่ 2.7 ตำแหน่งของจุดศูนย์กลาง.....	35
ภาพที่ 2.8 ตารางการบริหารเวลา.....	36
ภาพที่ 2.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความกล้าหาญและความໄส์ใจผู้อื่น.....	40
ภาพที่ 2.10 แสดงความผูกโขงเกี่ยวกับข้อจำกัดของมิติทั้งห้า.....	42
ภาพที่ 2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจ ความร่วมมือ และการสื่อสารระดับต่างๆ.....	43
ภาพที่ 2.12 แสดงมิติของการเติมพลังชีวิต 4 ด้าน.....	44
ภาพที่ 2.13 วงหมุนขึ้นสูง (THE UPWARD SPIRAL).....	47

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

โรงพยาบาลชุมชนเป็นสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มีเดียงรับผู้ป่วย ไว้รักษาภายในตั้งแต่ 10 – 120 เตียง (ไม่เกิน 150 เตียง) ประจำชุมชนระดับอำเภอ ทำหน้าที่สมอ่อน สถานีอนามัยประจำตำบลที่ตั้งของโรงพยาบาล หรือเขตพื้นที่บริเวณรอบที่ตั้งโรงพยาบาล ซึ่ง ครอบคลุมประชากรประมาณหนึ่งแสนคน (กระทรวงสาธารณสุข 2542 : 113) มีพันธกิจหลักคือ การบริการสุขภาพในระดับทุติยภูมิแก่ประชาชนในระดับอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้มีการ กระจายครอบคลุมพื้นที่ 5 เขต 14 จังหวัด คือเขต 15 (จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัด ระนอง) เขต 16 (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง) เขต 17 (จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่) เขต 18 (จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดราชบุรี) และ เขต 19 (จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล) ตั้งอยู่ในอำเภอต่างๆ ยกเว้นอำเภอเมืองหรืออำเภอซึ่งเป็น ที่ตั้งของโรงพยาบาลทั่วไปหรือโรงพยาบาลศูนย์ระดับตติยภูมิ มีศักยภาพในการบริการรักษา พยาบาลแตกต่างจากศูนย์สุขภาพชุมชน ตามระดับของโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งสามารถแบ่งตาม ศักยภาพในการให้บริการ ได้เป็น 3 ระดับ (สำนักงานพัฒนาระบบบริการสุขภาพ 2548 : 2) ระดับแรกคือ หน่วยบริการระดับทุติยภูมิระดับต้น(2.1) ให้บริการตรวจรักษาโรคพื้นฐานทั่วไป (common problem) ซึ่งไม่ซับซ้อนมากนัก มีแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป เวชปฏิบัติครอบครัว เวชศาสตร์ป้องกัน อาชีวเวชศาสตร์หรือระบบวิทยาคุณแล ระดับที่สองคือ หน่วยบริการระดับ ทุติยภูมิระดับกลาง (2.2) ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น มีความ จำเป็นต้องใช้แพทย์เฉพาะทางสาขาหลัก ได้แก่ สาขาสูติศาสตร์ สาขาศัลยศาสตร์ สาขาอาชญาศาสตร์ กฎหมายเวชศาสตร์ ศัลยศาสตร์อโรมปิดิกส์และวิสัญญีแพทย์ และระดับที่สามคือ หน่วยบริการระดับ ทุติยภูมิระดับสูง (2.3) ให้บริการด้านรักษาพยาบาลโรคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และจำเป็นต้องใช้ แพทย์เฉพาะทางสาขารองนอกจากสาขาหลัก เช่น จักษุวิทยา โสต สอนาสิก ลาลิงซ์ รังสีวิทยา จิตเวชศาสตร์ เวชศาสตร์พื้นฟู เวชบำบัดวิกฤต เป็นต้น ทั้งนี้การบริการทุกระดับจะให้บริการ สาธารณสุขแก่ประชาชนครอบคลุม การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคคิดเหตุ

งานสุขภาพและการอนามัยสิ่งแวดล้อม งานทันตสาธารณสุขและงานสุขภาพจิต โดยโรงพยาบาลชุมชนจะส่งต่อผู้ป่วยเพื่อการรักษาต่อเนื่องเมื่อกินศักยภาพตามเกณฑ์มาตรฐานระบบบริการ ทุติยภูมิแต่ละระดับข้างต้น โครงสร้างการบริหารงานของโรงพยาบาลชุมชน แบ่งเป็น 3 กลุ่มภารกิจ (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย 2551: 65) ได้แก่ กลุ่มภารกิจด้านอำนวยการ กลุ่มภารกิจด้านบริการ และกลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล กลุ่มการพยาบาลคูแลกคุ้มภารกิจด้านการพยาบาลซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มภารกิจหลักของโรงพยาบาลชุมชน มีบุคลากรจำนวนมากที่สุด และมีบทบาทที่สำคัญในการบริการสุขภาพแก่ประชาชนทั้งด้านการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ครอบคลุมกลุ่มผู้ป่วยทั่วไป ผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรง ผู้ป่วยอุบัติเหตุ ผู้ป่วยที่มีภาวะเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้ป่วยผ่าตัด ผู้ป่วยคลอด และทารกแรกเกิด บริการพยาบาลที่มีคุณภาพจะส่งผลให้รับบริการหายจากการเจ็บป่วย และกลับบ้านได้เร็วกว่ากำหนด รวมถึงเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงพยาบาล บริการทางการพยาบาลจะมีประสิทธิภาพได้บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลต้องเอื้อต่อการบริการพยาบาล ดังเช่นการศึกษาของพรทิพย์ พิมพ์สามาน (2548) ที่พบว่า บรรยายกาศองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของการพยาบาลในหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลที่ดีส่งผลดีต่อประสิทธิผลในการทำงานของบุคลากรพยาบาลนั้น เริ่มจากการทำให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การเกิดขวัญกำลังใจที่ดี มีความพึงพอใจในการทำงานและร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ บรรยายกาศองค์การจึงมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญกับการสูงໃใจและพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน (Armstrong 1999: 810) บรรยายกาศองค์การตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer 1968) ประกอบด้วย มิติด้านโครงสร้าง องค์การและข้อจำกัด มิติด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน มิติด้านความขัดแย้งและความทนทาน ต่อความขัดแย้ง มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ มิติด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มิติด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย และมิติด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง

ปัจจัยที่มีผลต่อนำร่องการปัจจัยหนึ่งกืออุปนิสัยของผู้บริหาร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกอยู่เสมอ ผลการศึกษาของธีรภัทร ประสบสุข (2539) พบว่า พฤติกรรมผู้นำด้านมุ่งงานและมุ่งความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์การในมิติขวัญ ในการศึกษารังนี้ผู้วิจัยใช้อุปนิสัยของผู้บริหารตามแนวคิดของโคเวย (Covey 1989) มาเป็นกรอบในการศึกษา ซึ่งโคเวยระบุว่า อุปนิสัยของผู้บริหารที่มีประสิทธิผลมี 7 ประการ ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 พนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเดือยให้คุมอยู่เสมอ ถ้าผู้บริหารมีอุปนิสัยดังกล่าว

จะให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ คุณภาพบริการหรือเป้าหมายของงาน โดยไม่ละเลยการคุณภาพในการผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้มีกำลังกาย กำลังใจและศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มความสามารถในระยะยาว ตามแนวคิดประสิทธิผลนั้นคือการรักษาสมดุลระหว่างผลผลิตที่พึงประสงค์ (Product, P) และความสามารถในการผลิตหรือศินทรัพย์ที่ใช้ในการผลิต (Production capability, PC) ซึ่งส่งผลต่อบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาลและประสิทธิภาพในการบริการพยาบาล

จากความสำคัญของอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลต่อบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล และประสิทธิภาพในการบริการพยาบาลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่งในภาคใต้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาอุปนิสัยของผู้บริหาร การพยาบาล บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล และความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่มีผู้ใดศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารกับบรรยากาศองค์กร ไว้เลย ประกอบกับกลุ่มการพยาบาล ในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีความแตกต่างกันทั้งลักษณะบุคลากร สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การ ตลอดจนสถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดและ 4 อำเภอชายแดนภาคใต้ที่ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในพื้นที่โดยตรง จึงเลือกศึกษาวิจัยในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาผู้บริหาร การพยาบาลและบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล ให้อีกประโภชน์ต่อการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานแก่บุคลากรทางการพยาบาล รวมถึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบริการ และการประกันคุณภาพการพยาบาลในกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐ และความต้องการของผู้รับบริการ อีกทั้งยังรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคลในองค์การ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับบรรยากาศองค์กรของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
- 2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายด้าน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล กับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยในการศึกษาอุปนิสัยของ ผู้บริหารการพยาบาลผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดอุปนิสัย 7 ประการของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ตามแนวคิด ของโคเวย (Covey 1989) ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก (Be proactive) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the end in mind) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put first thing first) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ(Think win-win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา(Seek first to understand and then to be understood) อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสาน ความต่าง (Synergize) และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the saw) ส่วนบรรยายกาศ ของกลุ่มการพยาบาล ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดบรรยายกาศองค์กร 7 มิติตามทฤษฎีของลิทวินและ สตริงเกอร์ (Litwin and Stringer 1968) ซึ่งประกอบด้วย มิติด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด (Structure and Constraint) มิติด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน(Warmth and Support) มิติด้าน ความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง(Conflict and tolerance for conflict) มิติด้านความ ท้าทายและความรับผิดชอบ(Challenge and responsibility) มิติด้านการให้รางวัลและการลงโทษ (Reward and punishment) มิติด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย (Performance standards and expectations) และมิติด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง (Risk and risk taking) ดังภาพที่ 1.1

อุปนิสัย 7 ประการ	บรรยายกาศองค์การ 7 มิติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก 2. อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ 3. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน 4. อุปนิสัยที่ 4 กิดแบบชนะ - ชนะ 5. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา 6. อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง 7. อุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คุณอยู่เสมอ (Covey 1989) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มิติด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด 2. มิติด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน 3. มิติด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง 4. มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ 5. มิติด้านการให้รางวัลและการลงโทษ 6. มิติด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย 7. มิติด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง (Litwin and Stringer 1968)

ภาคที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมุติฐานการวิจัย

4.1 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

4.2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มิติด้านโครงสร้างและข้อจำกัด

4.3 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน

4.4 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง

4.5 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ

4.6 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ

4.7 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศองค์กรกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย

4.8 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 66 แห่ง ซึ่งส่วนอย่างจ่ายตามสัดส่วนของโรงพยาบาลชุมชนและขนาดเตียง ครอบคลุมทั้ง 4 เขตคือ เขต 15 (จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี) เขต 16 (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง) เขต 17 (จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา) เขต 18 (จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดราชบุรี) และเขต 19 (จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล)

5.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล ตามแนวคิด 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของโคเวย และบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล ตามทฤษฎีของลิตวินและสตริงเกอร์

5.3 การศึกษาอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลและบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล ในโรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ เป็นการศึกษาเฉพาะในเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2551

5.4 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ พยาบาลประจำการ ที่ปฏิบัติงานในกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ไม่อยู่ระหว่างการลาศึกษาต่อ หรือฝึกอบรมและสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเมื่อทำงานร่วมกับสมาชิกเพื่อชักนำให้สามารถปฏิบัติตามการบังคับบัญชาด้วยความเต็มใจ ตามแนวคิดของ โคเวย (Covey 1989) ประกอบด้วยอุปนิสัย 7 ประการ ดังนี้

6.1.1 อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่า ผู้บริหารการพยาบาลกำหนดทางเลือกและการกระทำล่วงหน้าอย่างมีสติ ตามหลักการที่ถูกต้อง กล้ารับผิดชอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่กล่าวโวยบุคคล สิ่งแวดล้อมหรือโชคชะตา การแก้ปัญหาจะเริ่มที่ตนเองก่อน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง กล้าเผชิญสิ่งใหม่ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็น

แบบอย่างพฤติกรรมเชิงบวก ใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีวินัย มีความอดทนและเข้มแข็งได้

6.1.2 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยอุดมสุขหมายในใจ หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่าผู้บริหารการพยาบาลมีการกำหนดเป้าหมายหรือภาพความสำเร็จทั้งระยะสั้นและระยะยาว ก่อนลงมือกระทำ หรือกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้การทำงานใดๆ สำเร็จตามที่คาดหวัง มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนและดำเนินการสอดคล้องกับเป้าหมายนั้น

6.1.3 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่า ผู้บริหารการพยาบาลมีการจัดลำดับความสำคัญของงาน โดยให้ความสำคัญกับงานที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ปณิธาน บทบาทและเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ งานที่เกี่ยวกับการเตรียมการ การป้องกัน การวางแผน การสร้างความสัมพันธ์ การพักผ่อนหย่อนใจและการสร้างความชัดเจนของค่านิยม ขั้นสิ่งที่ไม่สำคัญออกไป มีความซื่อสัตย์และวินัยในการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญตามแผน ทั้งรายวันและรายสัปดาห์ เน้นผลลัพธ์ของการทำงานมากกว่าวิธีการ

6.1.4 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ - ชนะ หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่า ผู้บริหารการพยาบาล มีไว้วาง มองทุกคนอย่างเป็นมิตร ให้โอกาสทุกคนเท่าเทียมกัน ยุติธรรม ต่อบุคคลตลอดเวลา มีความกล้าหาญและมุ่งมั่นที่จะพูดถึงความคิดและความรู้สึกของตนเองโดยไม่ละเลยความใส่ใจผู้อื่น มุ่งมั่นแสวงหาและรับฟังความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้อื่นด้วยความเคารพ ยอมรับความแตกต่าง เมื่อเกิดความเห็นที่แตกต่างหรือข้อขัดแย้งระหว่างบุคคลจะค้นหาทางเลือก และตัดสินใจเลือกดำเนินการตามแนวทางที่มั่นใจว่าทุกฝ่ายจะเกิดความสำเร็จหรือ พลประโภชน์ร่วมกัน ทำให้ทุกฝ่ายเป็นผู้ชนะ รวมถึงกล้าปฏิเสธหากไม่สามารถหาแนวทางที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกันได้

6.1.5 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่าผู้บริหารการพยาบาลรับฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นตามกรอบความคิดที่แตกต่างทั้งเชิงอารมณ์และสติปัญญา มองโลกจากมุมมองของผู้อื่น เห็นคุณค่าและนับถือผู้อื่น วิเคราะห์ปัญหาจากข้อเท็จจริงและความกังวลทุกแห่งมุมที่ทราบอย่างเหมาะสมก่อนตัดสินใจหรือแนะนำ ไม่ด่วนตีความ สรุปหรือแนะนำผู้อื่นจากประสบการณ์หรือแรงจูงใจของตน ทำให้ผู้อื่นเข้าใจเราจากมุมมองของเขาก่อนนำความต้องการ ความกังวลและสิ่งสำคัญของผู้อื่นมาพนวกกับข้อมูลของตนก่อนการตีอีกครั้ง

6.1.6 อุปนิสัยที่ 6 พนึกพลังประสานความต่าง หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่าผู้บริหารการพยาบาลร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ เคราะห์และเห็นคุณค่าผู้อื่น นับถือคุณพินิจและความแตกต่างทั้งเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิตใจของผู้อื่น นำข้อดีในตัวผู้อื่นมาใช้ประโยชน์ ใช้ความต่างจุดประกายความคิดสร้างสรรค์เพื่อทางทางเดือกที่สาม

6.1.7 อุปนิสัยที่ 7 สับเปลี่ยนให้คุณอยู่่เสมอ หมายถึง การที่พยาบาลประจำการรับรู้ว่า ผู้บริหารการพยาบาลดูแลรักษาและเพิ่มพูนประสิทธิผลของตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วยการเติมพลังหรือสร้างแรงจูงใจในชีวิตอย่างสมดุลอยู่่เสมอใน 4 มิติ คือ มิติด้านกายภาพ ได้แก่ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขหลักโภชนาการ การพักผ่อนและการจัดการกับความเครียด มิติทางสังคมหรืออารมณ์ ได้แก่ หมั่นดูแลจิตใจ หรือให้ความสำคัญกับบุคคลที่มีความสำคัญต่อเรา อย่างสมำเสมอ มิติสติปัญญา ได้แก่ การอ่าน การเขียน การเรียนรู้และการศึกษาอยู่่เสมอ รวมถึงมิติด้านจิตวิญญาณ ได้แก่ การช่วยเหลือ การสร้างความชัดเจนของค่านิยม การอ่านวรรณกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ การฝึกสมาธิ และการอยู่่กับธรรมชาติ

6.2 บรรยายภาคลุ่มการพยาบาล หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการต่อสภาพแวดล้อมในองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่่ ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคล เป็นความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับองค์การ ประกอบด้วย 7 มิติ ตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer 1968) ประกอบด้วย 7 มิติ ดังนี้

6.2.1 มิติด้านโครงสร้างและข้อจำกัด หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับความคล่องตัวในกระบวนการทำงานขององค์กร ระดับช่วงชั้นของการบริหาร จำนวนกฎ ระเบียบ หรือแนวทางที่บังคับให้ปฏิบัติ ข้อจำกัดและอิสระในการทำงาน ระดับการยึดถือกฎหมาย ความชัดเจนของช่องทางการใช้กฎระเบียบที่กำหนด ความชัดเจนของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่สามารถรับทราบ

6.2.2 มิติด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับมิตรภาพที่ดีที่เกิดขึ้นทั่วไปขององค์กร ความรู้สึกเท่าเทียมและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มิตรภาพและความสัมพันธ์ แบบไม่เป็นทางการในกลุ่ม ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการสนับสนุน การได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริหารหรือเพื่อนร่วมงานเมื่อต้องการ

6.2.3 มิติด้านความชัดແย้งและความทบทวนต่อความชัดແย้ง หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการว่าองค์กรยอมรับความแตกต่างทางความคิดของบุคคล ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานต้องการความเห็นที่แตกต่างในการทำงาน แก้ปัญหาความชัดແย้งอย่างเปิดเผยจนทุกฝ่ายพอใจและยอมรับ ไม่ประนีประนอมหรือเพิกเฉยต่อปัญหา

6.2.4 มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับการได้รับการเรื่องใจให้ทำงานที่มีความสำคัญ มีอิสระในการทำงาน สามารถทำงานได้โดยปราศจากการกำกับดูแล ผลลัพธ์ของงานเกิดจากความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความรู้ความสามารถ

6.2.5 มิติด้านการให้รางวัลและการลงโทษ หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อสถานการณ์การทำงาน การได้รับรางวัลสำหรับการทำงานที่ดี ความยุติธรรมของค่าตอบแทน การได้รับการสนับสนุน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง

6.2.6 มิติด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับความสำคัญของเป้าหมายทั้งที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรและเป้าหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงมาตรฐานผลการปฏิบัติงานซึ่งเน้นการทำงานให้ดี มีความท้าทายทั้งบุคคลและทีมงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

6.2.7 มิติด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกของพยาบาลประจำการเกี่ยวกับการยอมรับความเสี่ยงที่เหมาะสมหรือไม่ยอมรับความเสี่ยงในงานก่อนการตัดสินใจ

6.3 ผู้บริหารทางการพยาบาล หมายถึง หัวหน้างานระบบบริการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนที่ทำหน้าที่บริหารให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบให้สำเร็จ ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

6.4 พยาบาลประจำการ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพซึ่งปฏิบัติงานในกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ทำหน้าที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยตามแผนการพยาบาลและแผนการรักษาทั้งในและนอกเวลาราชการ ภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้างาน

6.5 กลุ่มการพยาบาล หมายถึง กลุ่มงานที่ให้บริการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่ดูแลสุขภาพแก่นุคคล กลุ่มคน ครอบครัว และชุมชนเพื่อตอบสนองปัญหาสุขภาพของประชาชน มีองค์ประกอบในการให้บริการพยาบาล 4 มิติ ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ประกอบด้วยงานบริการผู้ป่วยนอก งานบริการผู้ป่วย อุบัติเหตุฉุกเฉิน งานบริการห้องคลอด งานบริการห้องผ่าตัดและวิสัยทัศน์พยาบาล และงานบริการผู้ป่วยใน โดยมีหัวหน้าพยาบาลทำหน้าที่เป็นผู้บริหารสูงสุด

6.6 โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ หมายถึง หน่วยบริการสาธารณสุขระดับทุ่นภูมิที่จัดบริการ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสภาพให้แก่ประชาชนหรือผู้ป่วย ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอต่างๆ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดกระนี่ จังหวัดพังงา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล ประกอบด้วยโรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 เตียง 30 เตียง 60 เตียง 90 เตียง 120 เตียง และ 150 เตียง ตามลำดับ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนให้เป็นผู้มีประสิทธิผลสูง
- 7.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารการพยาบาลในการปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน
- 7.3 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการพัฒนาอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
- 7.4 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการพัฒนาบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การบริหารงานในโรงพยาบาลชุมชนและกลุ่มการพยาบาล

- 1.1 ความหมายและบทบาทหน้าที่ของโรงพยาบาลชุมชน
- 1.2 โครงสร้าง แนวทางการบริหารเชิงคุณภาพ และมาตรฐานการจัดระบบบริการของโรงพยาบาลชุมชน
  - 1.3 โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของกลุ่มการพยาบาล
  - 1.4 มาตรฐานการบริหารการพยาบาลและพัฒนาระบบคุณภาพ
  - 1.5 บทบาทหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้างาน/หัวหน้าหอผู้ป่วย

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุปนิสัย

- 2.1 ความหมายของอุปนิสัย
- 2.2 ทฤษฎีและองค์ประกอบของอุปนิสัย
- 2.3 อุปนิสัยทรงประสิทธิผลยิ่ง ตามแนวคิดของสตีเวน อาร์ โควี

3. บรรยายกาศองค์การ

- 3.1 ความหมายของบรรยายกาศองค์การ
- 3.2 องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อบรรยายกาศองค์การ
- 3.3 บรรยายกาศองค์การตามแนวคิดของลิทวิตและสตอร์กอร์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การบริหารงานในโรงพยาบาลชุมชนและกลุ่มการพยาบาล

1.1 ความหมาย และบทบาทหน้าที่ ของโรงพยาบาลชุมชน

1.1.1 ความหมาย โรงพยาบาลชุมชนเป็นสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้รักษาภายในตั้งแต่ 10 – 120 เตียง (ไม่เกิน 150 เตียง) ประจำชุมชน ระดับอำเภอ เป็นศูนย์บริการและวิชาการทางด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การควบคุมโรค การปรับปรุงสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมชุมชน และการฟื้นฟูสภาพในระดับอำเภอ หน้าที่ เสนื่อนหนึ่งเป็นสถานีอนามัยประจำตำบลที่ตั้งโรงพยาบาล หรือในเขตพื้นที่บริเวณรอบที่ตั้งโรงพยาบาล ซึ่งครอบคลุมประชากรประมาณหนึ่งแสนคน เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน (กระทรวงสาธารณสุข 2542: 113)

1.1.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของโรงพยาบาลชุมชน

- 1) ทำการตรวจวินิจฉัยและให้การบำบัดรักษาผู้ป่วย ทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล
- 2) จัดทำแผนงานโครงการ และดำเนินการให้บริการทางสาธารณสุขแก่ประชาชน เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคติดต่อ งานสุขาภิบาลและอนามัย สิ่งแวดล้อม งานทันตสาธารณสุข งานสุขภาพจิต
- 3) การจัดบริการรักษาพยาบาลแบบหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ การจัดและควบคุมระบบส่งต่อผู้ป่วยการรักษาพยาบาลทางวิถุในฐานะที่เป็นเครือข่ายอยู่
- 4) นิเทศ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลและอำเภอ ให้มีความรู้ ความสามารถในการบริการรักษาพยาบาล ตามนโยบาย แผนงานและโครงการ หลักประกันสุขภาพ โครงการรณรงค์เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นต้น
- 5) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำสถิติข้อมูลเกี่ยวกับงานสาธารณสุข และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา เสนอหน่วยเหนือตามลำดับ
- 6) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานสาธารณสุขและการแพทย์ของโรงพยาบาลชุมชน ได้ผลดีตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงสาธารณสุข 2542: 113)

1.2 โครงสร้าง แนวทางการบริหารเชิงคุณภาพ และมาตรฐานการจัดระบบบริการของโรงพยาบาลชุมชน

1.2.1 โครงสร้างโรงพยาบาลชุมชน แบ่งงานภายใต้ตามแนวทางการบริหาร ราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 3 กลุ่มการกิจ (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย 2551: 73) คือ

- 1) กลุ่มการกิจด้านอำนวยการ ประกอบด้วย 6 งาน ได้แก่ งานบริหารทั่วไป (แผนก/คน/งบประมาณ) งานการเงินและบัญชี งานพัสดุและบำรุงรักษา งานโภชนาการ งานข้อมูล/สถิติ และงานพัฒนาคุณภาพ/มาตรฐาน
- 2) กลุ่มการกิจด้านบริการ ประกอบด้วย 3 กลุ่มงานคือ
  - (1) กลุ่มงานบริการทางการแพทย์ ประกอบด้วย 4 งาน ได้แก่ งานเวชศาสตร์ฉุกเฉิน งานเวชกรรมทั่วไป งานทันตกรรม และงานการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
  - (2) กลุ่มงานเทคนิคบริการ ประกอบด้วย 4 งาน ได้แก่ งานเวชกรรมพื้นฟู งานพยาธิวิทยา งานรังสีวิทยา และงานเภสัชกรรม
  - (3) กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน ประกอบด้วย งานบริการสุขภาพชุมชน
- 3) กลุ่มการกิจด้านการพยาบาล ประกอบด้วย 3 ภารกิจ ได้แก่ ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และฉุกเฉิน

1.2.2 แนวทางการบริหารงานโรงพยาบาลชุมชนเชิงคุณภาพ ในการบริหารงานโรงพยาบาลชุมชน ที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพงาน ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลและคำนึงถึง พัฒนาการของโรงพยาบาลชุมชนเป็นหลัก การบริหารงานของคณะกรรมการบริหารของโรงพยาบาลชุมชน จะต้องทำงานผ่านฝ่ายและกลุ่มงานต่างๆ ตามบทบาทหน้าที่ที่กฎหมายรองรับ ตามกรอบ อัตรากำลัง ที่อาจจะแบ่งงานออกเป็นแต่ละด้าน มีผู้รับผิดชอบที่มาจากการฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องมา ร่วมกันดำเนินงานในลักษณะการทำงานเป็นทีม โดยอาศัยหลักการดังนี้

- 1) การมองปัญหาแบบองค์รวม
- 2) การแก้ปัญหาแบบผสมผสาน การมีส่วนร่วมของทุกสาขาวิชาชีพ บุคลากรทุกระดับและประชาชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหา
- 3) คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน
- 4) การพัฒนาคุณภาพของงานที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน
- 5) ลดความขัดแย้ง การบริหารงานในเชิงระบบและด้านบุคคล
- 6) สนองตอบความต้องการและปัญหาของชุมชน ในด้านการให้บริการ ทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างแท้จริง

1.2.3 มาตรฐานการจัดระบบบริการของโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลชุมชนเป็นระบบบริการทุติยภูมิ เปลี่ยนเป็น 3 ระดับ (สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ 2548: 2) ดังนี้

- 1) บริการโรงพยาบาล ระดับ 2.1 หรือหน่วยบริการทุติยภูมิระดับต้น

ได้แก่โรงพยาบาลชุมชนทั่วไป มีเตียงรับผู้ป่วยไว้นอนในโรงพยาบาล การกิจด้านการบริการรักษาพยาบาลสื้นสุดที่การรักษาผู้ป่วยใน(IPD) รักษาโรคพื้นฐานทั่วไป ไม่ซับซ้อนมากนัก โดยอาจมีระยะเวลาเฉลี่ยจากศูนย์กลางดำเนินถึงหน่วยบริการดังกล่าวไม่เกิน 45 กิโลเมตร หรือระยะเวลาเดินทางไม่เกิน 1 ชั่วโมง โดยมีแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป เวชปฏิบัติครอบครัว เวชศาสตร์ป้องกันอาชีวเวชศาสตร์ หรือ ระบบวิทยาทำหน้าที่คูแล

2) บริการ โรงพยาบาลระดับ 2.2 หรือหน่วยบริการทุติยภูมิระดับกลาง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชนขนาดใหญ่ มีการกิจในด้านการรักษาพยาบาลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น มีความจำเป็นต้องใช้แพทย์เฉพาะทางสาขาหลัก ได้แก่ ได้แก่ สาขาสูติศาสตร์ ศัลยศาสตร์ อาชีวศาสตร์ ภูมารเวชศาสตร์ ซึ่งต้องมีทุกโรงพยาบาล และ สาขาศัลยศาสตร์อื่นปิดกั้น รังสีวิทยา วิศัญญีวิทยา เวชบำบัดฉุกเฉินและตา กำหนดให้มีในโรงพยาบาลที่มีแพทย์เกิน 10 คน หรือมีเตียงเกิน 120 เตียง ซึ่งเป็นหน่วยบริการที่มีระยะเวลาเฉลี่ยจากศูนย์กลางดำเนินถึงหน่วยบริการดังกล่าวไม่ควรเกิน 67.5 กิโลเมตร หรือระยะเวลาการเดินทางไม่ควรเกิน 1.30 ชั่วโมง ต้องรับผิดชอบประชากร ไม่น้อยกว่า 80,000 คน

3) บริการ โรงพยาบาลระดับ 2.3 หรือหน่วยบริการทุติยภูมิสูง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชนขนาดใหญ่ ซึ่งขยายขอบเขตการรักษาพยาบาลโรคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และจำเป็นต้องใช้แพทย์เฉพาะทาง สาขาของ นอกจากแพทย์เฉพาะทางสาขาหลัก เช่น จักษุวิทยา โสตนาสิก ลาลิงซ์ รังสีวิทยา จิตเวชศาสตร์ เวชศาสตร์พื้นฟู เวชบำบัดวิกฤติ ทำหน้าที่คูแล ซึ่งเป็นหน่วยบริการที่มีระยะเวลาเฉลี่ยจากศูนย์กลางดำเนินถึงหน่วยบริการดังกล่าวไม่ควรเกิน 90 กิโลเมตร หรือระยะเวลาเดินทางไม่ควรเกิน 2 ชั่วโมง โดยต้องรับผิดชอบประชากรไม่น้อยกว่า 200,000 คน

1.3 โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของกลุ่มการพยาบาล

1.3.1 โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของกลุ่มการพยาบาล กลุ่มการพยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผน สนับสนุนการจัดบริการพยาบาล การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยงานที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล สนับสนุนการจัดบริการพยาบาล นิเทศงาน ติดตามประเมินผลงาน พัฒนางาน ฝึกอบรม ให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่เจ้าหน้าที่ สนับสนุนการจัดบริการและการพัฒนางานสาธารณสุขแก่ สถานบริการสาธารณสุขและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 งาน (กระทรวงสาธารณสุข 2542: 116) ดังนี้

1) งานผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุ ให้บริการพยาบาลผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ และผู้ป่วยที่มีภาวะเจ็บป่วยฉุกเฉิน เพื่อช่วยชีวิตเบื้องต้นให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤติและความพิการ คัดกรองผู้ป่วยและช่วยแพทย์ในการตรวจรักษาโรคทั่วไป ให้การพยาบาลผู้ป่วยระหว่างและหลังการตรวจรักษา

2) งานผู้ป่วยใน ให้บริการพยาบาลผู้ป่วยที่รับรักษาในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง จนกระทั่งจำเป็นต้องกลับบ้าน โดยให้บริการพยาบาลครอบคลุมทั้งด้านการรักษาพยาบาล การพื้นฟูสภาพ การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลและเอาใจใส่ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งให้การสนับสนุนผู้ป่วยในรายที่จำเป็นต้องให้บริการรับและส่งต่อ

3) งานห้องผ่าตัดและวิสัยพยาบาล ให้บริการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจวินิจฉัย และหรือรักษาโรคโดยการผ่าตัดแบบครบวงจรอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มตั้งแต่การตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินอาการผู้ป่วย การเตรียมและดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การให้บริการรับความรู้สึกเฉพาะที่และทั่วไปในระดับก่อนผ่าตัด และหลังผ่าตัด รวมทั้งการประสานงานเพื่อการส่งต่อ

4) งานห้องคลอด ให้บริการคลอด หรือให้การดูแลการรอคลอด หลังคลอดระยะต้น และการดูแลทารกแรกเกิด ให้ปลอดภัยในทุกระยะของการคลอด รวมทั้งการส่งเสริมการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา

5) งานหน่วยจ่ายกลาง รับผิดชอบจัดเตรียมชุดเครื่องมือ เครื่องใช้ทางการรักษาพยาบาล ซึ่งผ่านกระบวนการทำลายเชื้อ การทำความสะอาด และการทำให้ปลอดเชื้อ เพื่อให้บริการแก่น่วยงานในโรงพยาบาล ได้อย่างพอเพียงกับความต้องการใช้และได้มาตรฐาน

1.4 มาตรฐานบริหารการพยาบาลและพดุงครรภ์ดับทุติยภูมิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและพดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 สถาการพยาบาล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาการพยาบาล ได้ออกประกาศมาตรฐานการบริหารการพยาบาลและพดุงครรภ์ดับทุติยภูมิไว้ ณ วันที่ 14 กันยายน 2548 ไว้ในมาตรฐานหมวดที่ 1 มาตรฐานการบริหารองค์กรบริการพยาบาลและพดุงครรภ์ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา 2544: 122)

1.4.1 มาตรฐานที่ 1 การจัดองค์กรและการบริหารองค์กรบริการการพยาบาลและพดุงครรภ์ ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัดดังนี้

- 1) องค์กรพยาบาล/ฝ่ายการพยาบาล/กลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในโครงสร้างการบริหารโรงพยาบาล/สถานบริการสุขภาพ และขึ้นตรงต่อผู้บริหารสูงสุดของโรงพยาบาล
- 2) องค์กรพยาบาลและการพดุงครรภ์มีโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ตามขอบเขตของวิชาชีพ
- 3) องค์กรพยาบาลมีผู้บริหารสูงสุดเป็นพยาบาลวิชาชีพ

4) องค์กรพยาบาลมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดทิศทางการบริหารและจัดบริการการพยาบาลและพดุงครรภ์

5) องค์กรพยาบาลมีนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาล

6) ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรพยาบาล มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และวางแผน เกี่ยวกับการสนับสนุนและการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาล/สถานบริการ สุขภาพ

7) ผู้บริหารทางการพยาบาลสนับสนุนให้มีระบบและกลไกที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

1.4.2 มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1) การคัดสรรบุคลากรเข้าทำงานเป็นระบบ
- 2) พยาบาลทุกระดับมีคุณสมบัติและสมรรถนะที่เหมาะสม
- 3) การจัดอัตรากำลังเหมาะสมกับความต้องการการบริการพยาบาล
- 4) การควบคุมกำกับและการประเมินผลงานของบุคลากรมีประสิทธิภาพ
- 5) ระบบการพัฒนาความรู้ ความสามารถมีความทันสมัย
- 6) ระบบการรักษาบุคลากรมีประสิทธิภาพ

1.4.3 มาตรฐานที่ 3 การจัดระบบงาน และกระบวนการให้บริการการพยาบาลและพดุงครรภ์ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1) การจัดระบบบริการการพยาบาลและการพดุงครรภ์มีคุณภาพ
- 2) การจัดทีมการพยาบาลเหมาะสมและมีประสิทธิผล
- 3) ระบบการบริหารการพยาบาลสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล ในการปฏิบัติการพยาบาลและการพดุงครรภ์
- 4) กลไกการส่งเสริมให้พยาบาลและพดุงครรภ์ประกอบอาชีพดำรงรักษา ไว้ซึ่งจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
- 5) ระบบสารสนเทศทางการพยาบาล

1.4.4 มาตรฐานที่ 4 ระบบการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลและพดุงครรภ์ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1) นโยบายและแผนงานจัดการระบบคุณภาพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

2) ระบบบริหารความเสี่ยง

3) ระบบการประกันคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง(CQI)

1.5 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้างานหรือหัวหน้าหอผู้ป่วย หัวหน้างาน

หรือหัวหน้าหอผู้ป่วย เป็นตำแหน่งทางบริหารที่พยาบาลวิชาชีพได้รับมอบหมาย จากผู้บังคับบัญชา มีความรับผิดชอบ (กองการพยาบาล 2539: 38) คือ ปฏิบัติงานในฐานะเป็นผู้บริหารการพยาบาล ระดับต้น ดำเนินงานการพยาบาลในระดับงานหรือหอผู้ป่วยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มการ พยาบาลและโรงพยาบาล นอกจากนี้ยังทำหน้าที่บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ทำการพยาบาลทุกระดับใน หน่วยงาน/หอผู้ป่วยในความรับผิดชอบ รวมทั้ง衾เมียน นักการหรือพนักงานทำความสะอาดด้วย ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารหรือหัวหน้าพยาบาล โดยมีการกิจหลักคือ การ บริหารการพยาบาลในหน่วยงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความคล่องตัวในการปฏิบัติการพยาบาลที่ แต่ละบุคคลต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับตำแหน่งที่ตนรองดำรงอยู่ และต้องเป็นผู้ซื่ออมโยงงานระดับ นโยบายกลุ่มงานการพยาบาลสู่การปฏิบัติในระดับงานหรือหอผู้ป่วยรวมทั้งเป็นผู้นำในการ ปฏิบัติการพยาบาล ให้คำปรึกษาและวินิจฉัยสั่งการ โดยเฉพาะกรณีผู้ปฏิบัติไม่สามารถแก้ไขได้ มี ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนี้

1.5.1 ด้านบริการบริการพยาบาล

1) บริหารงานบริการเพื่อสร้างเสริมสุขภาพการบริการในงาน/หอผู้ป่วย

(1) เป็นผู้นำในการกำหนดปรัชญา นโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ทางการพยาบาลในงาน สนับสนุนส่งเสริมให้มีการนำไปเป็นแนวทางในการให้บริการและพัฒนา คุณภาพบริการในหน่วยงาน

(2) กำหนดมาตรฐานการบริการพยาบาลหรือแนวทางปฏิบัติการ พยาบาลของงาน/หอผู้ป่วยที่ตอบสนองต่อปัญหาสารารणสูงท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับ มาตรฐานของกลุ่มการพยาบาล มาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานที่ส่วนกลางกำหนด

(3) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติการพยาบาลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้การพยาบาลผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการสอดคล้องกับมาตรฐานการคุณภาพอย่างครบถ้วน ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านการคุณภาพรักษาพยาบาลและการ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันเวลา เป็นที่พอใจของผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการและญาติ

(4) จัดการให้ผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการในหน่วยงานได้รับข้อมูลด้านการ รักษาพยาบาลที่ถูกต้อง เกิดประโยชน์ต่อการวางแผน ประเมินการคุณภาพรักษาพยาบาลได้อย่าง รวดเร็วและถูกต้อง รวมทั้งลดความเสี่ยงทางด้านการเงินด้วย

(5) จัดระบบบริการพยาบาลในงานหรือหอผู้ป่วยให้มีความคล่องตัวต่อ

การให้บริการที่มีคุณภาพ

ก. มองหมายงานแก่เจ้าหน้าที่หรือทีมให้การพยาบาลในหน่วยงาน ในแต่ละทีมเหมาะสมกับความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วย ความสามารถของเจ้าหน้าที่และ อัตรากำลังที่มีอยู่

ข. จัดการให้มีการใช้กระบวนการพยาบาลในการให้บริการพยาบาล
ค. ประสานแผนการดูแลผู้ป่วยระหว่างผู้ให้บริการทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้โอกาสผู้ป่วย/ญาติมีส่วนร่วมในการวางแผน ประเมินผล และทบทวน แผนการรักษา

ง. ประสานงานกับแพทย์ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับอาการ เปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติของผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งอาจมีความสำคัญต่อการวินิจฉัยและรักษาใน ขั้นตอนไป

(6) กำหนดและความคุ้มกำกับให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่ในความรับผิดชอบให้การ พยาบาล ตามกระบวนการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย ดังนี้

ก. การเตรียมผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ เพื่อรับไว้วิถีดูแลรักษาและการ เตรียมก่อนเข้าหน่วย

ข. การประเมินสภาพผู้ป่วยและผู้ใช้บริการ
ค. การวางแผนการพยาบาล ผู้ป่วยที่ตรวจวินิจฉัยต่างๆ การจัดทำ แผน การใช้แผน และการประเมินความเหมาะสมของแผน

ง. การปฏิบัติตามแผนและการประเมินผลการพยาบาล

จ. การเข้าหน่วยและติดตามการรักษาพยาบาล ที่สอดคล้องกับ ความสำเร็จของการรักษาพยาบาลผู้ป่วยแต่ละราย

(7) คิดตามประเมินและปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลในหน่วยงาน อย่างต่อเนื่อง

ก. ทบทวนผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในงาน/หอผู้ป่วยอย่าง สม่ำเสมอ โดยเน้นแบ่งบทของการทำงาน และความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยให้ดียิ่งขึ้น อย่างต่อเนื่อง

ข. เฝ่าระวังและทบทวนข้อมูลร่วมกับผู้ปฏิบัติ เกี่ยวกับข้อมูลที่ชี้วัด ถึงคุณภาพการบริการในหน่วยงานในแต่ละรอบเดือน เพื่อหาแนวทางพัฒนาระบวนการให้บริการ พยาบาล เช่น อัตราการตาย การติดเชื้อ ระยะเวลาอน Rog พยาบาลนานา ยัตราชารอยด์ต่ำสุด การร้องเรียน ต่างๆ เป็นต้น

ค. สุ่มทบทวนหรือวิเคราะห์คุณภาพการพยาบาลจากเวชระเบียน
หรือเอกสารเกี่ยวกับการให้บริการ การเฝ้าระวังผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการในรอบ 24 ชั่วโมง

ง. ประชุมปรึกษาทางการพยาบาลเพื่อค้นหาวิธีการให้การพยาบาล
ที่ถูกต้องที่สุดสำหรับผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ

ธ. ตรวจสอบการรักษาและการพยาบาล ที่ผู้ป่วยพึงได้รับด้วยการ
ติดตามประเมินผลตามแผนการรักษา ควบคุณ กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วย
มีการดำเนินงานตามแผนการรักษาและแผนการพยาบาล กรณีมีปัญหาเกิดขึ้นจะต้องเป็นผู้วินิจฉัย
สั่งการเพื่อแก้ไขปัญหา

ฉ. ดูแลความถูกต้องและความเป็นระบบของผู้ป่วย/ญาติเกี่ยวกับ
การจัดการรักษาพยาบาล ตามสิทธิมนุษยชนที่พึงจะมีหรือปฏิบัติต่อ กัน ให้ความปลอดภัยและ
ช่วยเหลือตามควรแก่ผู้ป่วยที่มีปัญหา

2) บริหารบุคลากรในงาน/หอผู้ป่วย

(1) จัดตารางเวรเจ้าหน้าที่ทำการพยาบาลให้เหมาะสมกับปริมาณงาน
ด้วยการจัดสรรอัตรากำลังที่เหมาะสมในแต่ละเวร โดยเจ้าหน้าที่แต่ละคนควรมีเวลาปฏิบัติงาน 40
ชั่วโมง/สัปดาห์ และมีเวลาพักผ่อนเพียงพอ

(2) จัดระเบียบการลาป่วย ลาภิก ลาพักผ่อน ให้เหมาะสมและ
สอดคล้องกับระเบียบการลาของกลุ่มการพยาบาลเพื่อให้ง่ายต่อการจัดระบบอัตรากำลังที่คล่องตัว

(3) พัฒนาและพัฒนาความรู้แก่เจ้าหน้าที่ทำการพยาบาลทุกระดับ

(4) ตรวจสอบ นิเทศและประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ใน
ระดับต่างๆ ในงาน/หอผู้ป่วย

3) การบริหารงานนโยบายทั่วไป

(1) ควบคุมกำกับ ดูแล จัดหาเสื้อผ้า วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ
เครื่องใช้ต่างๆ และอื่นๆ ที่จำเป็นในด้านการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมกับลักษณะงาน โดยมี
หลักเกณฑ์ดังนี้

ก. ให้มีปริมาณเพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ได้ทันที

ข. ให้มีระบบการเก็บรักษา การทำบัญชีสำรวจ และควบคุมการใช้
จ่ายอย่างประหลาด

ค. เมื่อมีการชำรุด เสียหายของเครื่องมือเครื่องใช้ จัดการให้มีการ
ซ่อมแซม เปลี่ยนแปลง แก้ไขพร้อมใช้งาน ได้เสมอ หรือจำนวนเมื่อชำรุดและเบิกของใหม่มาแทน

(2) ควบคุมกำกับ ดูแล และสั่งการเรื่องความสะอาด เรียบร้อยในงาน

หรือหอผู้ป่วยให้สุขลักษณะและปลอดภัยจากการแพร่กระจายเชื้อโรค

(3) สร้างเสริมสัมพันธภาพและประสานงานที่ดีในระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ทีมสุขภาพ ผู้ป่วยและญาติครอบครัวผู้มาติดต่องานต่างๆ

1.5.2 ด้านวิชาการ

- 1) ปฐมนิเทศเจ้าหน้าที่ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่ทุกระดับในหน่วยงาน
- 2) ร่วมดำเนินการอบรมพื้นฟูวิชาการแก่เจ้าหน้าที่
- 3) วิเคราะห์และศึกษาปัญหาต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขงานด้านบริการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น
- 4) จัดทำคู่มือ แนวทางปฏิบัติการพยาบาลสำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
- 5) สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นโดยทั่วถึง
- 6) เป็นที่ปรึกษาของแก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ทั้งทางด้านวิชาการและการปฏิบัติการพยาบาล
- 7) เป็นผู้ประสานงานกับอาจารย์พยาบาลประจำงานหรือหอผู้ป่วย จัดการฝึกภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกับทฤษฎี

1.5.3 ด้านบริการพยาบาล ชี้แจงอย่างระดับที่หัวหน้างาน/หอผู้ป่วย ดำรงอยู่ เพียงแต่สัดส่วนการปฏิบัติต้านการบริการจะน้อยกว่าผู้ปฏิบัติงานอื่น แต่หน้าที่หลักส่วนใหญ่จะเน้นไปด้านบริหารบริการพยาบาลในงานหรือหอผู้ป่วย

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุปนิสัย

2.1 ความหมายของอุปนิสัย

ไชย ณ พล (2540: 28) กล่าวว่า อุปนิสัย คือลักษณะของมนุษย์ในกรอบ วิธีกรรม และภัยกรรมที่ประพุตติจิณเป็นลักษณะจำเพาะในแต่ละช่วงชีวิต

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2542: 1386) ให้ความหมายอุปนิสัย ไว้ว่า หมายถึงความประพฤติที่เคยชินเป็นพื้นมาในสังคม หรือความประพฤติที่เคยชินจนเกือบเป็นนิสัย และให้ความหมายของ “นิสัย” ว่าคือความประพฤติที่เคยชิน ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าสองคำนี้เป็นคำที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน ในที่นี้จึงใช้คำว่า “อุปนิสัย” ในความหมายเดียวกับ “นิสัย”

“วรรณประภา” (2543: 134) อธิบายว่าอุปนิสัย คือ คุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ ความเป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใครในตัวบุคคล และเป็นรากฐานของบุคลิกภาพที่ครอบงำชีวิตคนไว้

ศรีเรือน แก้วกังวล (2546: 200) สรุปว่า อุปนิสัยคือ “โครงสร้างทางจิต” (Mental Structure) ที่สามารถสรุปได้จากลักษณะพฤติกรรม ซึ่งบุคคลนั้นๆ แสดงออกอย่างโอดเด่น เฉพาะตัว และสามารถใช้ทำนายบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ ได้

เติมศักดิ์ ขาวณิช (2546: 251) มีความเห็นว่า อุปนิสัยมีความหมายใกล้เคียงกับคำ อีกหลายคำ เช่น นิสัย ทัศนคติ และ ลักษณะ ซึ่งต่างก็เป็นสิ่งที่กำหนดแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมของบุคคลทั้งล้วน ต่างกันที่ อุปนิสัย มีความหมายกว้างขวาง ครอบคลุม และเป็น เอกลักษณ์ประจำตัวบุคคลที่ชัดเจนมากกว่า

โคเว (Covey 1989 : 70) กล่าวว่า อุปนิสัยเป็นองค์ประกอบทรงพลังของ ชีวิต เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอ บ่อยครั้ง อยู่ในโครงสร้าง ไร้สำนึก แสดงออกให้เห็นเป็นค่าคงที่ ต่อเนื่องรายวัน แสดงถึงลักษณะทั้งที่มีประสิทธิผลและไม่มีประสิทธิผล

ดังนั้น อุปนิสัย จึงเป็น พฤติกรรม หรือคุณลักษณะทั้งที่ดีและไม่ดีของบุคคลที่ แสดงออกอยู่เสมอตามความคิดของตนจนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ ความหมายของอุปนิสัยตามแนวคิดของสตีเฟน อาร์ โคเว เป็นแนวทางในการศึกษา

2.2. ทฤษฎีและองค์ประกอบของอุปนิสัย

2.2.1 ทฤษฎีอุปนิสัยของอลพอร์ต (*Allport's Trait Theory*) (Allport 1961, 1966 ข้างใน วิไลวรรณ ศรีสงค์ รวมและคณะ 2549: 207-209; Feldman 1987: 490) จำแนกอุปนิสัยของ บุคคลเป็น 2 ประเภทคือ อุปนิสัยสามัญหรืออุปนิสัยพื้นฐานและอุปนิสัยส่วนบุคคล

1) อุปนิสัยสามัญหรืออุปนิสัยพื้นฐาน (*Common Traits*) หมายถึงอุปนิสัย ของบุคคลที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากเกิด เติบโตภายในสังคมและวัฒนธรรมเดียวกัน ส่งผลให้ มีลักษณะนิสัยคล้ายคลึงกัน เป็นลักษณะที่อธิบายบุคลิกภาพเพียงหยาบๆ เช่น ลักษณะนิสัยโดยรวม ของคนไทย ชอบสนับสนุน ยิ่งง่าย คนอเมริกันรักอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น

2) อุปนิสัยส่วนบุคคล (*Personal Disposition Traits*) หมายถึงอุปนิสัยที่ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของบุคคล มีความแตกต่างกันแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

(1) อุปนิสัยหลัก (*Cardinal disposition traits*) เป็นอุปนิสัยที่โดยเด่นใน ตัวบุคคลในแต่ละคน ซึ่งหากจะลบล้างหรือซ่อนเร้น ไว้จะมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นเกือบทุกด้าน เช่น บุนเดนเมือง อุปนิสัยหลักเป็นคนเจ้าชู้ ศรีชันนชัย มีอุปนิสัยหลักคือความฉลาดเจ้าเล่ห์ เป็นต้น

(2) อุปนิสัยร่วม (*Central traits*) เป็นกลุ่มอุปนิสัยของบุคคลโดยบุคคล หนึ่งซึ่งมีอยู่ภายในตัวบุคคลมากบ้างน้อยบ้างในสถานการณ์หนึ่งๆ ไม่แสดงออกมาทั้งหมดแต่ สามารถอธิบายถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ได้ใกล้เคียงมากที่สุด เช่น เมื่อกล่าวถึงบุนเดนจะนึกถึง เจ้าชู้ กล้าหาญ รักแห่นคืน ฉลาด เป็นเจ้า เป็นต้น

(3) อุปนิสัยทุติยภูมิ (*Secondary traits*) เป็นอุปนิสัยที่ไม่โดดเด่นมากนักในตัวบุคคล เป็นอุปนิสัยแบบกว้างๆ โดยทั่วไปมักเกี่ยวกับความคิดเห็น ทัศนคติ รสนิยม ด้านใดด้านหนึ่ง

2.2.2 ทฤษฎีลักษณะเฉพาะของแคตเตลล์ (*Cattell,s Traits Theory*) (Ramond B. Cattell 1965 ข้างใน วิไลวรรณ ศรีสังคมและคน 2549: 207-209; Feldman, Robert S. 1987 : 490- 491) ศึกษาอุปนิสัยจากการวัดพฤติกรรมภายนอกที่สามารถสังเกตเห็นได้ และหาค่าความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (*Factor analysis*) และจัดกลุ่ม ทำให้สรุปอุปนิสัยจากบุคลิกภาพได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) อุปนิสัยพื้นผิว (*Surface traits*) เป็นลักษณะบุคลิกภาพภายนอกที่บุคคลแสดงออกในลักษณะกลุ่มของพฤติกรรม ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2) อุปนิสัยต้นตอหรืออุปนิสัยดั้งเดิม (*Source traits*) เป็นลักษณะอุปนิสัยภายในที่แท้จริงของบุคคล ได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม และหล่อหลอมเป็นอุปนิสัยประจำตัว เปลี่ยนแปลงค่อนข้างยาก เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพทั้งด้านบวกและด้านลบ จำแนกเป็น 16 ลักษณะ ได้แก่

(1) ไว้ตัว (Reserved) - ชอบสังคม เป็นกันเอง (Outgoing)

(2) ปัญญาทึบ (Less intelligent) - ฉลาด เฉียบแหลม (More intelligent)

(3) อ่อนไหวง่าย (Affect by felling) – อารมณ์มั่นคง (Emotionally Stable)

(4) ยอมให้ผู้อื่น (Submissive) – ควบคุมผู้อื่น (Dominant)

(5) จริงจัง (Serious) – ตามสบาย (Happy-go-lucky)

(6) เห็นแก่ตัว (Expedient) – มีมโนธรรม (Consciousness)

(7) ขี้อาย (Timid) – ชอบผจญภัย (Venturesome)

(8) ใจแข็ง (Tough-minded) – หวั่นไหวง่าย (Sensitive)

(9) ไว้ใจได้ (Trusting) – น่าระแวง (Suspicious)

(10) ปฏิบัติได้จริง (Practical) - คิดแต่ฝัน (Imaginative)

(11) ตรงไปตรงมา (Forthright) - ฉลาดเฉียบคม มีปฏิกิริยาไว้พริบ

(Shrewd)

(12) มั่นใจในตัวเอง (Self-assured) – ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง

(Apprehensive)

(13) บีคัมม์ในประเพณีนิยม (Conservative) – ชอบทดลอง
(Experimenting)

- (14) ตามกลุ่ม (Group-Dependent) – พึ่งตนเอง (Self-sufficient)
- (15) ไม่มีวินัยในตัวเอง (Uncontrolled) – มีวินัย (Controlled)
- (16) ผ่อนคลาย (Relaxed) - เครียด (Tense)

2.2.3 อุปนิสัยแห่งความสำเร็จ ไชย ณ พล (2540: 33) กล่าวว่า นิสัยแห่งความสำเร็จ คือองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมายอันหมายรวม
- 2) ความฉลาดในการเลือกเสพโลก
- 3) การวางแผน
- 4) ความยินดีเสียสละ
- 5) การพัฒนาปัญญาอย่างต่อเนื่อง
- 6) การพัฒนาปัญญาอย่างต่อเนื่อง
- 7) การทำน้อยได้ผลมาก
- 8) ความพร้อมเผชิญทุกสิ่ง
- 9) การตรวจสอบ และการปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 10) การสร้างเสริมนิสัยแห่งความสำเร็จให้กับงาน

2.2.4 อุปนิสัยบุคคลตามแนวคิดพุทธศาสนา ไชย ณ พล (2544: 171-172)

อนิบาลว่า เนื่องจากส่วนผสมของกิเลส ตัณหา ปัญญา คุณธรรมและความโง่ของแต่ละคน ไม่เท่ากัน มนุษย์จึงมีความแตกต่างกันหลากหลาย พระพุทธองค์ทรงเตือนภัยกับมาตรฐานสัตว์ในมิติต่างๆ ดังนี้

- 1) มนุษพรมโน มนุษย์พวknีจักเต็มไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา ยุเบกษา
- 2) มนุษแทโว มนุษย์พวknีจักมีความระมัดระวัง ละเอียด ต่อความชั่ว
- 3) มนุษภโต มนุษย์พวknีจะเคร่งครัดกฎหมายและกฎคุณธรรม
- 4) มนุษเป/โต มนุษย์พวknีจะมีความละโน้ม ฉ้อฉล คอร์ปชั่น
- 5) มนุษสารโก มนุษย์พวknีจะเต็มไปด้วยความโกรธ เกลียด เจ้าอารมณ์

เกรงกลัวบาง

- 6) มนุษเดรัชโภโน มนุษย์พวknีเต็มไปด้วยความหลงใหลและหลงมงาย ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งที่ชัดเจนและไม่ชัดเจน ซึ่งสามารถเตือนได้กับพฤติกรรมสัตว์ดังนี้

(1) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยหมู จะฉลาดแต่บ้ากาม

- (2) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยสุนัข จะซื่อสัตย์แต่เขี้ยวหัว
- (3) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยแมว จะขี้เกียจ ขี้เซาแต่รักสะอาด
- (4) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยเสือ จะรักอิสระแต่ไม่มีน้ำใจ
- (5) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยไก่ จะขยันแต่เขี้ยว
- (6) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยนก จะพูดเก่งแต่พูดมากจนทะเลกันบ่อย
- (7) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยแรด จะระมัดระวังแต่ระห่า
- (8) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยช้าง จะอ่อนโยนใจดี แต่ทำดีเอาหน้า
- (9) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยปลา จะรักพวกรแต่เอาเปรียบผู้ด้อยกว่า
- (10) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยแมลง จะละเอียดแต่ชอบคึ่งของมีนมา
- (11) มนุษย์ที่มีอุปนิสัยงู จะรักสงบแต่เอาเปรียบ กินกันเอง

2.2.5 อุปนิสัยผู้นำสากล ไทย ณ พล (2544 : 66-72) กล่าวว่าผู้นำต้องมีอุปนิสัย
สากลที่ชนทั้งโลกยอมรับหรือชื่นชมบ้าง และอุปนิสัยซึ่งเป็นที่ยอมรับเป็นสากล ในโลกทุกวันนี้มี
10 ประการ ดังนี้

- 1) ใจกว้างยอมรับความแตกต่าง ได้หลากหลาย คือไม่หลงบีดอย่างใด
อย่างหนึ่งไว้สุด โถง มีใจเปิดกว้าง มองสถานะและโชคดีทุกฝ่าย
- 2) เศรษฐกิจผู้อื่น ไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือนินทา กัน ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น
- 3) ตั้งมั่นในความเป็นธรรม
- 4) ขอบเป็นที่พึงให้แก่ผู้อื่น
- 5) ขอบทำงานช่วยให้ดี ทำงานจนให้รวย ทำงานลำบากให้สบาย ทำงานໂไร
ให้ผลลัพธ์
- 6) จิตใจเป็นกลาง
- 7) สร้างสรรค์ มีภาวะสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ทั้งเป้าหมายที่สร้างสรรค์
- 8) ความคิดที่สร้างสรรค์ การพูดจาภาษาสร้างสรรค์ การกระทำเชิง
สร้างสรรค์ ระบบระเบียบที่สร้างสรรค์ บรรยายศาสตร์ องค์กรที่สร้างสรรค์
- 9) ไม่กล่าวร้ายบ้ายสีหรือสร้างศตวรรษวิธีการอื่นใด
- 10) มีพันธมิตรที่มั่นคง คือ มีความเป็นมิตรแท้ต่อผู้อื่น สร้างคนและคุณแล
เข้าด้วยกัน เป็นครอบครัวเดียวกัน
- 11) โอดเดี่ยวได้เสมอ นั่นคือยินดีในการอยู่คนเดียวโดยไม่นำใครได้มีใจ
เป็นอิสระพร้อมปล่อยบางทุกสิ่งและพร้อมจะเผชิญทุกสิ่ง นั่นคือความเป็นกลางอย่างแท้จริง

**2.2.6 อุปนิสัยผู้นำ ตามแนวคิดของ จีรวัฒน์ วีรังกร (2550) ซึ่งกล่าวไว้ใน
บทความสรรถาระผู้นำว่าอุปนิสัยผู้นำว่าต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ประการ ดังนี้**

- 1) ตามทันข้อมูลข่าวสาร
- 2) สนใจฝึกฝนเสมอ
- 3) มุ่งมั่นสู่เป้าหมาย
- 4) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- 5) การปรับปรุงการปฏิบัติงานอยู่เสมอ
- 6) คำนึงถึงคุณภาพ
- 7) รักษาบริหารเวลา

2.2.7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง 7 ประการ (7 Habits Of highly effective people) ตามแนวคิดของสตีเวน อาร์ โควี (Covey 1989) ซึ่งประกอบด้วย

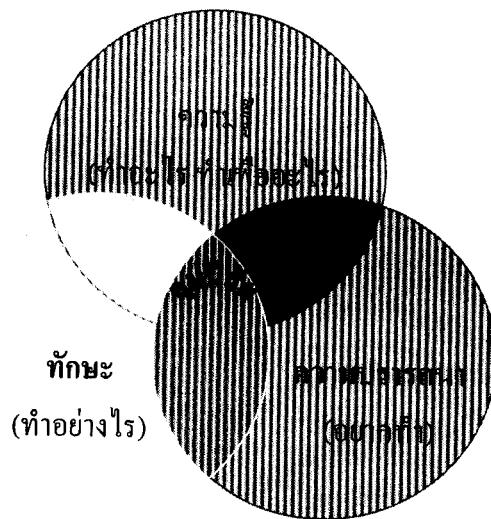
- 1) อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก (Be Proactive) เป็นอุปนิสัยของการเลือกตอบสนอง
- 2) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the end in mind) เป็นอุปนิสัยของวิสัยทัศน์
- 3) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put first thing first) เป็นอุปนิสัยของความซื่อสัตย์และวินัยในการปฏิบัติงาน
- 4) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ – ชนะ (Think win-win) เป็นอุปนิสัยของผลประโยชน์ร่วมกัน
- 5) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek first to understand and then to be understood) เป็นอุปนิสัยของความเข้าใจซึ่งกันและกัน
- 6) อุปนิสัยที่ 6 พนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) เป็นอุปนิสัยของการร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์
- 7) อุปนิสัยที่ 7 ถัดเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the saw) เป็นอุปนิสัยของการเติมพลังชีวิต

2.3 อุปนิสัยทรงประสิทธิผลยิ่ง 7 ประการ ตามแนวคิดของสตีเวน อาร์ โควี

2.3.1 นิยามอุปนิสัยและอุปนิสัยทรงประสิทธิผล โควี (Covey: 1989) ได้นิยามอุปนิสัยและอุปนิสัยทรงประสิทธิผลไว้ว่า อุปนิสัย เป็นจุดเด่นขององค์ประกอบสามประการ ประการแรกคือ ความรู้ ซึ่งเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีที่ระบุว่าต้องทำอะไรและทำเพื่ออะไร ประการที่สองคือทักษะซึ่งหมายถึงจะทำสิ่งนั้นอย่างไร และประการสุดท้ายคือความปรารถนา ซึ่ง

เป็นเหตุจุงใจหรือความอยากที่จะทำสิ่งนั้น หากเราต้องการนำอุปนิสัยดีมาใช้ในชีวิตจะต้องมีองค์ประกอบทั้งสามครบถ้วน

อุปนิสัยทรงประสิทธิผล เป็นหลักการและโครงสร้างของพฤติกรรมที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลเป็นความสมดุลระหว่างผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่พึงประสงค์(Product (P)) กับความสามารถในการผลิต (Production Capability (PC)) ทั้งด้านกายภาพ การเงินและมนุษย์ ดังภาพ 2.1

ภาพ 2.1 อุปนิสัยทรงประสิทธิผล
หลักการและโครงสร้างของพฤติกรรมที่ฝังอยู่ในตัว

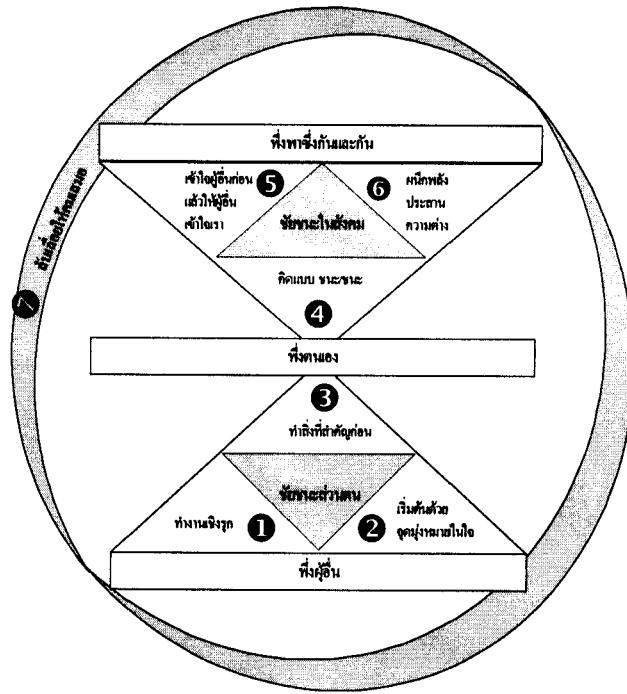
ที่มา: สตีเฟน อาร์ โควี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แปลจากThe 7 Habits of Highly Effective People โดย นกคุณ เวชสวัสดิ์ (2549) พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร ศิริเอ็มจี หน้า 73

2.3.1 ครอบแนวคิดของอุปนิสัย 7 ประการ อุปนิสัย 7 ประการเป็นกรอบความคิดใหม่ที่แก้ปัญหาโดยใช้หลักการ “จากภายในสู่ภายนอก” หมายถึงการเริ่มที่ตนเอง โดยเริ่มจากการครอบแนวคิด คุณลักษณะและมนุษย์เหตุจุงใจ

เนื่องจากหลักการเป็นสัจธรรมพื้นฐานสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของคำสอน โนธรม และเงื่อนไขกำกับชีวิต สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับทุกเรื่อง เช่นหลักความเป็นธรรม เป็นรากฐาน ของความเสมอภาคและความยุติธรรม หลักการบูรณาภิพและความซื่อสัตย์ เป็นรากฐานของความไว้วางใจที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความร่วมมือร่วมใจระยะยาว หลักการศักดิ์ศรีมนุษย์ แสดง

ถึงความเท่าเทียม มีสิทธิและเสรีภาพในการหาความสุขแก่ชีวิต หลักการให้บริการ เป็นแนวคิดของ การมีส่วนร่วมอื้อประโภชน์ต่อสังคม หลักการคุณภาพหรือความเป็นเลิศเป็นแนวคิดของการ เจริญเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นด้าน ถ้าสามารถปรับสัจธรรมพื้นฐานให้กล้ายเป็นอุปนิสัย จะกล้ายเป็นแนวทางปฏิบัติที่นำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้ ยิ่งกรอบแนวคิดใกล้เคียงกับหลักการ และสามารถนำมาใช้ได้เต็มศักยภาพมากขึ้นเท่าไร ก็จะทำให้ประสิทธิผลทั้งส่วนบุคคลและ ระหว่างบุคคลเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

อุปนิสัย 7 ประการ เป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลส่วนบุคคลและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่เริ่มจากการภาวะพึงผู้อื่นสู่การพึงพาตนเองอย่างมีความรับผิดชอบ ท้ายสุดคือการพึงพาซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลตาม แนวคิดของโคเวย เป็นหลักการพื้นฐานที่จะนำประโภชน์ระดับสูงมาให้ในระยะยาวจนกลายเป็น รากฐานคุณลักษณะของบุคคลนั้น (Covey 1989 : 52) โดยอุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นที่ชุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เป็นสามอุปนิสัยกุ่มแรก ที่ ขับเคลื่อนบุคคลจากภาวะพึงพิงผู้อื่นเป็นพึ่งตนเอง เป็นแก่นหลักสำหรับการเจริญเติบโต เป็น รากฐานที่จะทำให้บุคคลก้าวไปสู่การพึงพิงซึ่งกันและกัน หรือ “ชัยชนะส่วนตัว” และอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลัง ประสานความต่าง เป็นสามอุปนิสัยกุ่มต่อมา ซึ่งแสดงคุณลักษณะที่พร้อมจะประสาน ความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อบรรลุ “ชัยชนะในสังคม” หมายถึงการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือและ การสื่อสารนั่นเอง ส่วนอุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คุมอยู่เสมอ เป็นอุปนิสัยสุดท้ายทำหน้าที่เติมพลัง ชีวิตแก่มิติด้านร่างกาย มิติด้านสังคมหรืออารมณ์ มิติด้านสติปัญญา และมิติด้านจิตวิญญาณ ซึ่งเป็น มิติพื้นฐานทั้งสี่ของชีวิตอย่างต่อเนื่องและสมดุล อุปนิสัยทั้ง 7 ประการเป็นการพัฒนาที่ต่อเนื่อง หมุนวนเข็นสู่ระดับความเข้าใจและการใช้ชีวิตที่สูงขึ้น โดยมีกรอบแนวคิดแต่ละอุปนิสัย ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

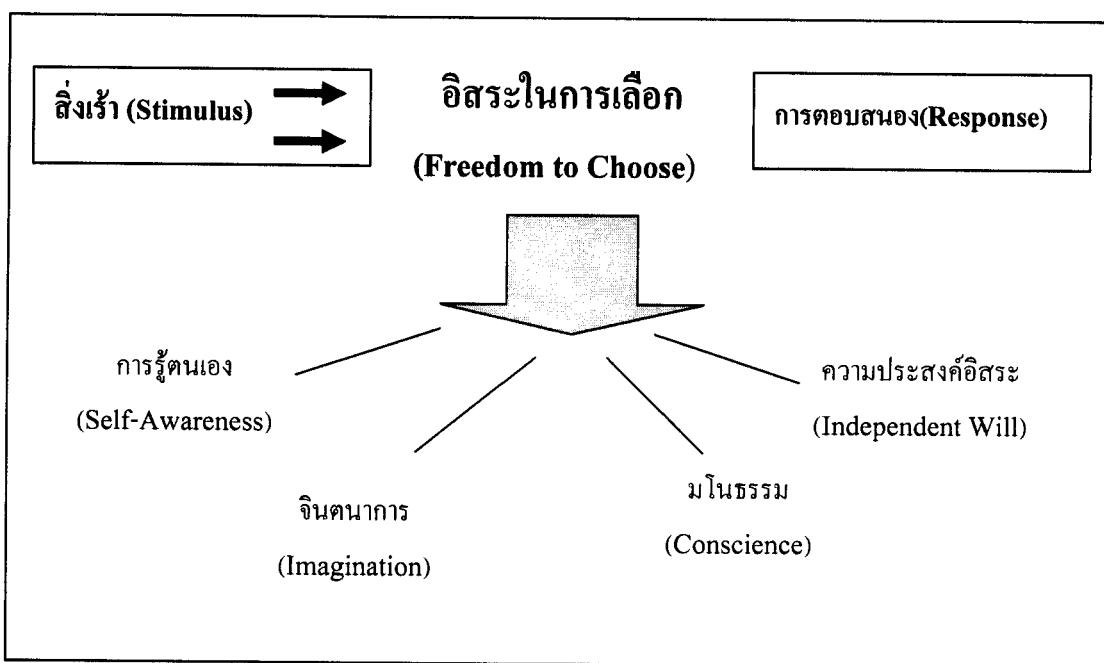
ที่มา: สตีเฟน อาร์ โคเว 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แปลจาก The 7 Habits of Highly Effective People โดย นภดล เวชสวัสดิ์ (2549) พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร คีเอ็มจี หน้า 80

2.3.2 อุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โคเว กล่าวเกี่ยวกับอุปนิสัย ของ ผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไว้ในหนังสือ “The 7 Habits of Highly Effective People” (Covey 1989 : 66-306) ว่าสามารถแบ่งลักษณะอุปนิสัยได้ 7 ประการ ตามกระบวนการพัฒนาตนเอง ผ่านกรอบ แนวคิด 3 ระยะ ดังนี้

1) ขั้นตอน การออกแบบแนวคิดแห่งการพึงตนเอง ประกอบด้วยอุปนิสัย 3 ประการ คือ

(1) อุปนิสัยที่ 1 ทำงานเชิงรุก (Be Proactive) เป็นอุปนิสัยของการเลือก ตอบสนอง ถือเป็นอุปนิสัยพื้นฐานที่สุด นั่นคือการมองตนเอง จากพื้นฐานของหลักการสอดคล้อง กับความจริง โดยปราศจากเงื่อนไขที่เกิดจากกรอบแนวคิดของสังคม พันธุกรรม สภาพจิตใจ หรือ สภาพแวดล้อม เมื่อเกิดสิ่งเร้ามีอุปนิสัยทำงานเชิงรุกจะมีอิสระในการเลือกตอบสนอง หรือ

ตัดสินใจโดยใช้หลักการ 4 ประการ ประการแรกคือการรู้ตัวเอง (Self-Awareness) ประการที่สองคือการจินตนาการ (Imagination) หมายถึงความคิดสร้างสรรค์ในใจ นอกเหนือจากความจริงที่เกิดขึ้น ประการที่สามคือ การมีมโนธรรม (Conscience) หมายถึงความตระหนักรู้ในใจ แยกแยะผิดชอบ ซึ่งดี ควบคุมพฤติกรรม ปรับความคิดและการกระทำให้สอดคล้องกับความตระหนักรู้ (มโนธรรม) นั้นๆ และประการสุดท้ายคือความประสงค์อิสระ (Independent Will) ซึ่งเป็นความสามารถในการกระทำได้บนพื้นฐานของการรู้ตัวเอง และมีอิสระจากอิทธิพลภายนอก ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงแบบจำลองของผู้มีอุปนิสัยเชิงรุก (PROACTIVE MODEL)

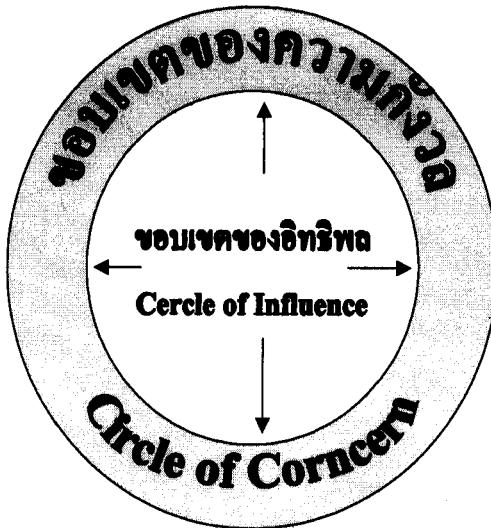
ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการตัดสินใจอย่างมีสติบนพื้นฐานของค่านิยม ความรับผิดชอบต่อชีวิต ความคิดริเริ่มเชิงรุกในการสร้างสรรค์ผลงาน เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา คว้าโอกาสเชิงรุก ทำสิ่งที่จำเป็นสอดคล้องกับหลักการที่ถูกต้องและรับผิดชอบในการดำเนินการให้บรรลุผล เรียนรู้ ความผิดพลาด เห็นความผิดพลาดเป็นความสำเร็จ สามารถบ่มอารมณ์สะเทือนใจให้อยู่กายได้บังคับ

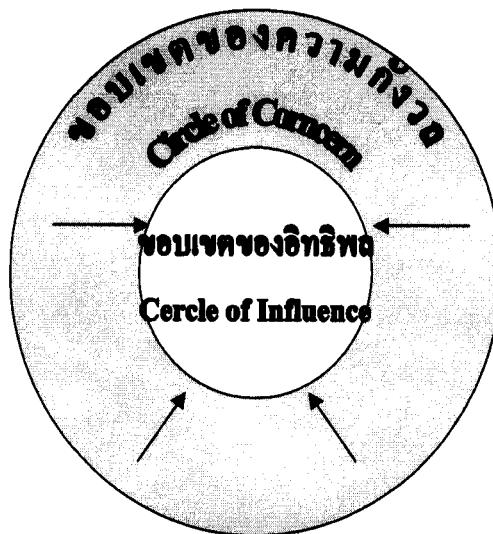
ของค่านิยม กล้าเผชิญและเลือกตอบสนองเชิงบวกกับสถานการณ์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต สามารถสังเกตหรือหวนสอนได้จากการรับฟังคำพูดของผู้มีอุปนิสัยเชิงรุกเปรียบเทียบกับผู้ไม่มีอุปนิสัยเชิงรุก ดังนี้

ภาษาของผู้ไม่มีอุปนิสัยเชิงรุก (Reactive language)	ภาษาของผู้มีอุปนิสัยเชิงรุก (Proactive Language)
ไม่มีอะไรที่ฉันสามารถทำได้	พิจารณาทางเลือกอื่นกันใหม่
ฉันเป็นคนอย่างนี้เอง	ฉันสามารถเลือกวิธีอื่นได้
เขาทำให้ฉันโกรธจัด	ฉันสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้
เขามีอนุญาตให้ทำ	ฉันสามารถออกแบบการนำเสนอที่ทรงประสิทธิผลได้
ฉันจำเป็นต้องทำ	ฉันจะเลือกรากฐาน
ฉันทำไม่ได้	ฉันเลือก
ฉันจำต้อง	ฉันอยากจะ
ขอเพียงแต่	ฉันจะ

ผู้มีอุปนิสัยเชิงรุกจะพยายามแก้ปัญหาหรือความกังวล (Circle of Concern) ในเชิงรุก ตามขอบเขตของอิทธิพล (Circle of Influence) หรือตามความสามารถที่มีอยู่ด้วยวิธีพึงตนเองตามประเภทของปัญหาทั้งสามประเภท ได้แก่ ปัญหาที่ควบคุมได้โดยตรง (direct control) ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของตนเอง สามารถแก้ไขได้โดยการปรับเปลี่ยนอุปนิสัย ปัญหาที่ควบคุมได้โดยอ้อม (indirect control) ได้แก่ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้อื่น แก้ไขได้โดยเปลี่ยนวิธีการใช้อิทธิพล มาเป็นการร่วมรับรู้ความรู้สึกและการทำตัวเป็นแบบอย่าง และปัญหาที่ไม่อาจควบคุมได้หรือไร้การควบคุม (no control) ซึ่งเป็นความจริงสถานการณ์หรือเรื่องราวในอดีต แก้ไขด้วยการยอมรับความจริง และอยู่ร่วมกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้นๆ อย่างสงบ เลือกแก้ปัญหาเฉพาะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขอบเขตของอิทธิพลมีหัวใจสำคัญที่แสดงถึงความมีอุปนิสัยเชิงรุก คือความสามารถในการผูกมัดตนเองกับการให้และรักษาสัญญาทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เริ่มจากการรู้ตนเอง ใช้มโนธรรมทบทวนและระบุสิ่งที่บกพร่อง สิ่งที่ต้องปรับปรุงสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ สิ่งที่จำเป็นต้องแก้ไขและกำจัดจากชีวิต จากนั้นจึงใช้จินตนาการและความประสมคือสร้างนิยาม การเป็นการให้สัญญา ตั้งเป้าหมายและรักษาสัญญาอย่างเคร่งครัด จึงทำให้เรื่องราเชิงบวกในชีวิตเป็นจริง

ภาพที่ 2.4 การมุ่งเน้นแบบทำงานเชิงรุก (Be Proactive)
(พลังงานเชิงบวกขยายขอบเขตของอิทธิพล)

ภาพที่ 2.5 การมุ่งเน้นแบบรีแอคทีฟ
(พลังงานแบ่งกลุบ ลดขอบเขตของอิทธิพล)

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

(2) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ (*Begin with the End in Mind*) เป็นอุปนิสัยของวิสัยทัศน์ ซึ่งเป็นหลักการแห่งภาวะผู้นำส่วนบุคคล หมายถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน กำหนดเรื่องที่ต้องทำให้สำเร็จจากจินตนาการและโนดรรรม นั่นคือการเลือกเรื่องได้ถูกต้อง เข้าใจบทบาทของตนเอง มีค่านิยม ปรัชญา ปณิธานหรือหลักคำสอนประจำชีวิตและทิคทางหรือป้าหมายที่ชัดเจน ให้ความสนใจกับสิ่งที่ต้องการจะเป็น (คุณลักษณะ) และต้องการจะกระทำ (การสร้างผลประโยชน์หรือผลสำเร็จ) โดยค่านิยม ปรัชญา ปณิธานหรือหลักคำสอนประจำชีวิตจะเริ่มจากจุดศูนย์กลางของขอบเขตของอิทธิพล และไม่ว่าจุดศูนย์กลางจะเป็นสิ่งใด จุดศูนย์กลางคือแหล่งกำเนิดขององค์ประกอบ 4 ประการ คือความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

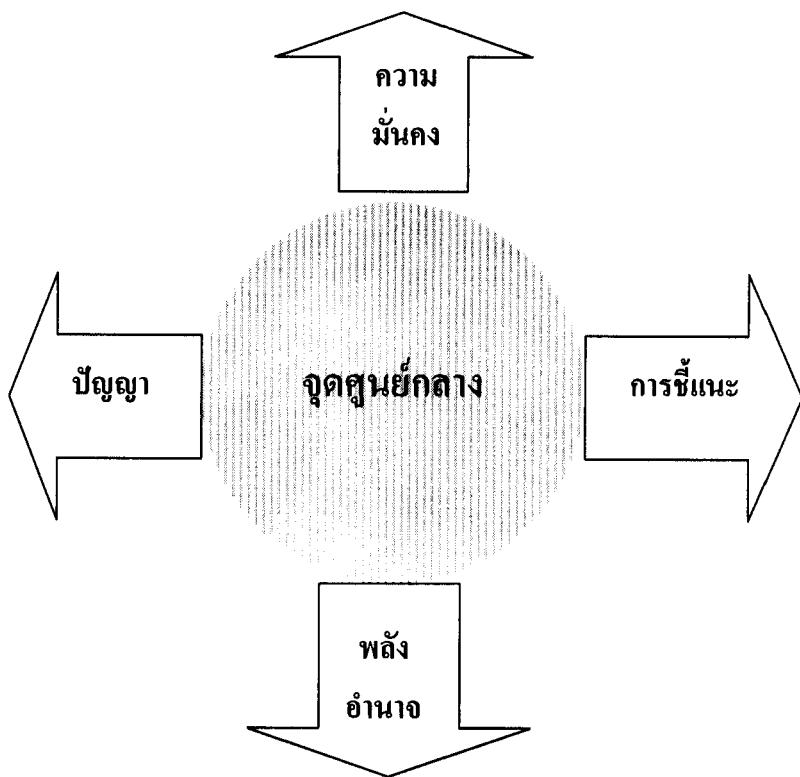
ก. ความมั่นคง (*Security*) เป็นความรู้สึกถึงคุณค่า เอกลักษณ์ หลักยึดเหนี่ยวจิตใจ ความนับถือตนเอง รวมถึงพลังอำนาจในตัวซึ่งอาจมีหรือไม่มีก็ได้

ข. การชี้แนะ (*Guidance*) เป็นแหล่งกำเนิดของการชี้ทิศในชีวิต หรือเข้มทิศประกอบการอ่านแผนที่ชีวิต เป็นกรอบอ้างอิงในใจที่ทำให้เข้าใจสิ่งต่างๆ รอบตัว มาตรฐาน หลักการหรือเกณฑ์วัดที่ควบคุมการตัดสินใจและการกระทำการตลอดเวลา

ค. ปัญญา (*Wisdom*) เป็นมุมมองต่อชีวิตของบุคคล ความรู้สึก สมดุลในชีวิต ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องต่างๆ กับหลักการ ปัญญาจะกำกับคุณพินิจ การแยกแยะ ความเข้าใจในเนื้อหา ซึ่งรวมกันเป็นหนึ่งเดียว

ก. พลังอำนาจ (*Power*) เป็นความสามารถ พลังและแรงในการทำงานให้สำเร็จ เป็นกำลังสำคัญในการเลือกและตัดสินใจ รวมถึงความสามารถในการเอาชนะนิสัย ไม่พึงประสงค์ เพื่อปลูกฝังนิสัยใหม่ในระดับสูงและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

องค์ประกอบทั้งสี่ประการข้างต้นจะเกี่ยวข้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน กล่าวคือความมั่นคง และการชี้แนะที่ชัดเจนทำให้เกิดปัญญา และปัญญาจะจุดประกายหรือเร่งปฏิกริยาปลดปล่อยพลังอำนาจ เมื่อมีองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สถาคลล่องกลมกลืน จะทำให้เกิดบุคลิกภาพที่สง่างาม มีคุณลักษณะสมดุล เป็นบุคคลที่สวยงามสมบูรณ์แบบ ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 องค์ประกอบรากฐานชีวิต 4 ประการ

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

เนื่องจากจุดศูนย์กลางหรือกรอบแนวคิด มีผลกระแทกต่อองค์ประกอบรากฐานชีวิตทั้งสี่ประการ ดังนั้นรากฐานของชีวิตจึงเปลี่ยนแปลงตามลักษณะของจุดศูนย์กลางที่เลือกใช้คือแตกต่างกันดังนี้

หากใช้คู่สมรสเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคงจะฝากไว้กับการคุ้มครองคู่สมรส อารมณ์เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์และความรู้สึกของคู่สมรส รู้สึกผิดหวังหรือขัดแย้งถ้าคู่สมรสไม่เห็นด้วยหรือไม่ทำในสิ่งที่คาดหวัง ถือว่าสิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสสั่นคลอนคือสิ่งคุกคาม การซึ้งแนะ เกิดจากความต้องการของคู่สมรส การตัดสินใจจำกัดอยู่ที่สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตสมรส และความชอบหรือความเห็นของคู่สมรส ด้านปัญญา มีมุ่งมองชีวิตเฉพาะเรื่องที่มีอิทธิพลต่อคู่สมรสหรือชีวิตสมรส ส่วนด้านพลังอำนาจ จำกัดอยู่ที่ข้อมูลร่องของคู่สมรสและตัวเอง

หากยึดครอบครัวเป็นจุดศูนย์กลาง ความมั่นคง ขึ้นอยู่กับการยอมรับของครอบครัว และการทำตามความคาดหวังของครอบครัว ซึ่งจะแปรปรวนตามความสัมพันธ์ในครอบครัว การซึ้งแน่ ทั้งทัศนคติและพฤติกรรมมีต้นแบบจากครอบครัว การตัดสินใจขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวหรือการตอบสนองความต้องการของครอบครัว ปัญญา คือการแปลความหมายชีวิตทั้งชีวิตจากความสัมพันธ์ในครอบครัว การสร้างความเข้าใจและความรักในครอบครัว พลังอำนาจ จำกัดด้วยรูปแบบและธรรมเนียมปฏิบัติของครอบครัว

หากยึденเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคง วัดจากมูลค่าสิทธิในทรัพย์สิน เป็นทุกๆ จากรสิ่งคุกคามทรัพย์สิน การซึ้งแน่ ใช้เกณฑ์เรื่องผลกำไรประกอบการตัดสินใจ ปัญญา เกิดจากการนำเงินมาเป็นเล่นส์ส่อง มองและทำความเข้าใจชีวิต ทำให้เกิดความไม่สมดุล พลังอำนาจจำกัดเพียงสิ่งที่ซื้อได้ด้วยเงิน จึงมีวิสัยทัศน์แคบ

หากยึดงานเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคง นิยามด้วยงานอาชีพ สายอาชีพตามการทำงาน การซึ้งแน่ ตัดสินด้วยความจำเป็นและความคาดหวังของงาน ปัญญา จำกัดเพียงบทบาทของงาน มองว่างานคือชีวิต พลังอำนาจ การกระทำจำกัดอยู่เฉพาะครอบของงานอาชีพ โอกาสเชิงอาชีพ การรับรู้ของเจ้านายและความกังวลต่อการขาดความสามารถในการทำงาน

หากยึดการครอบครองเป็นจุดศูนย์กลาง ความมั่นคง ฝากไว้กับชื่อเดิยง สถานะทางสังคม และทรัพย์สิน มักเปรียบเทียบสิ่งที่มีในครอบครองกับผู้อื่น การซึ้งแน่ ตัดสินใจจากสิ่งที่ปักป้อง เพิ่มพูนและอวดโฉมบัตติ ปัญญา เกิดจากการมองโลกในแง่เปรียบเทียบเชิงเศรษฐกิจและสังคม พลังอำนาจ จำกัดอยู่เพียงวัตถุที่ซื้อหาด้วยเงินและความโดยเด่นในสังคมที่ต้องการ

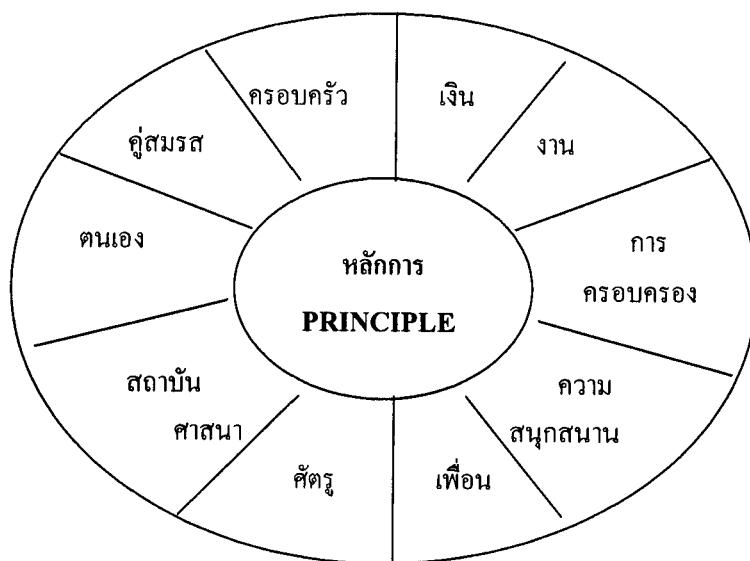
หากยึดความสนุกสนานเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคง เกิดเพียงช่วงที่มีความสนุกสนานสูงสุด เป็นความมั่นคงช่วงสั้นๆ การซึ้งแน่ เกิดจากการตัดสินใจเลือกสิ่งที่สนุกสนานที่สุด ปัญญา เกิดจากการมองโลกในแง่มุมสิ่งใดจะว้าเป็นของตนเอง พลังอำนาจจึงแทบไม่มี

หากยึดเพื่อนเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคง ฝากไว้กับมุมมองของสังคม ฝากชีวิตไว้กับความเห็นของผู้อื่น การซึ้งแน่ อยู่ที่ผู้อื่นคิดอย่างไร อับอายง่าย ปัญญาเกิดจากการมองโลกผ่านมุมมองสังคม พลังอำนาจ จำกัดอยู่ในความสนับสนุนใจในสังคมเด็กๆ ของตนเอง การกระทำวุบวาบ เช่นเดียวกับความเห็น

หากยึดศัตรูเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคงแปรปรวนตามการกระทำการกระทำของศัตรู ติดตามการกระทำการศัตรู หากแต่ผลสนับสนุนและกำราบรองจากผู้ที่มีความเห็นเหมือนกัน การซึ้งแน่ คือการเฝ้าตอบโต้การกระทำการกระทำการศัตรู เลือกหนทางที่ขัดขวางศัตรู ปัญญา เป็นผู้ไม่มีแนวคิดเชิงรุก ป้องกันตนเองและหาดระวัง ดูดพินิจค้นแอบและบิดเบี้ยว พลังอำนาจ จึงมีน้อยนิด มักเกิดจากความโกรธ ความอิจฉา ความแค้นเคือง ความพยาบาท พลังงานไม่เหลือพอจะไปทำอย่างอื่น

หากยึดศาสนาเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคงผูกติดกิจกรรมของสถาบันศาสนา ยอมรับ
นับถืออำนาจหรืออิทธิพลในสถาบันศาสนา เอกลักษณ์และความมั่นคงอยู่ที่การตีตราเชิงศาสนา
และการเปรียบเทียบ การซึ่งแน่ชัดวัฒนธรรมของผู้อื่นตามกรอบคำสอนและความคาดหวังของ
สถาบันศาสนา ปัญญา เกิดจากการมองโลกเพียง คนดี-คนบาป หรือคนวงใน-คนวงนอก
พลังอำนาจ เกิดจากการเชื่อเองว่ามีได้จากตำแหน่งหรือบทบาทในสถาบันศาสนา

หากยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ความมั่นคงจะเปลี่ยนแปลงและแปรปรวนเสมอ
การซึ่งแน่ วัดจากความรู้สึกที่ดี สิ่งที่ต้องการ และประโยชน์ที่จะได้รับ ปัญญา เป็นการมองโลก
เพียงเพื่อหาหนทางตัดสินใจในเหตุการณ์ที่กระทบต่อตนเอง พลังอำนาจจึงจำกัดเพียงทรัพยากร
ส่วนตัวไม่ได้รับประโยชน์จากการพึงพาซึ่งกันและกัน

ภาพที่ 2.7 ตำแหน่งของจุดศูนย์กลาง

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

การยึดศูนย์กลางต่างๆ ที่กล่าวมานี้ล้วนไม่สามารถทำให้อยู่คู่ประกอบพื้นฐานทั้งสี่
ของชีวิตมีการพัฒนาการ ได้เดิมที่ หากต้องการความมั่นคง ที่ไม่เข้ากับบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่น ต้องการ
ปัญญาและการซึ่งแน่ ที่ได้จากการภาพแท้จริงของสิ่งต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต มีความ
ยั่งยืนยาวนาน มีพลังอำนาจที่เกิดจากการรอบรู้และรู้ต้นเอง ไม่มีข้อจำกัดจากทัศนคติ พฤติกรรม
และการกระทำของบุคคลอื่น หรือข้อจำกัดจากสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก จะต้องเลือก

ยึดหลักการ (Principle) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการคิดอยู่ และเที่ยงแท้ไม่เปลี่ยนแปลง (อคัลิโก) เป็นศูนย์กลาง ดังนั้นมีอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ จึงเดือกด้วยหลักการ ในการดำเนินชีวิต เพื่อความสมดุล โดยผ่านปณิธานส่วนบุคคล (personal mission statement) ที่กำหนดตามบทบาท สำคัญและเป้าหมายที่ประสงค์ของแต่ละบุคคลสอดคล้องกับหลักการ เช่น บทบาทสามี พ่อ ลูก ที่น้องผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประษฐ์ และศาสนิกชน เป็นต้น

(3) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (*Put First Things First*) เป็นอุปนิสัยของความซื่อสัตย์และวินัยในการปฏิบัติงาน หรือหลักการบริหารจัดการส่วนบุคคลและหลักการบริหารเวลา ที่มุ่งรักษาและประสานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้แน่นแฟ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นการรักษาสมดุลระหว่างผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) และความสามารถในการผลิต (PC) ทำสิ่งที่สำคัญก่อน คือการจัดระเบียบและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงระดับความสำคัญ

เร่งด่วน(Urgent)		ไม่เร่งด่วน(Not Urgent)
สำคัญ (Important)	ไม่สำคัญ (Not Important)	
I - วิกฤติ - ปัญหาด่วน - โครงการ การประชุมที่มีกำหนดเดือนต้าย	II - การป้องกัน กิจกรรมคู่ແนະบุคคลากร(PC) - ภาระทางอาชญากรรม - การวางแผน นั่นทนาการ	
III - การขัดจังหวะ - เสียงกริ่ง โทรศัพท์บ้างครั้ง - จดหมายบางฉบับ รายงานบางเรื่อง - การประชุมบางครั้ง - สิ่งกัดดันไก่ตัว - กิจกรรมที่นิยมชนชอบต่างๆ	IV - สิ่งละเอียดอ่อนพันละน้อย - จดหมายบางฉบับ - เสียงกริ่งโทรศัพท์บ้างครั้ง - กิจกรรมช่วงเวลา - กิจกรรมแสนสนุก	

ภาพที่ 2.8 ตารางการบริหารเวลา

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

ซึ่งก่อนการจัดลำดับความสำคัญของงาน จะต้องทำความเข้าใจปัจจัยสองประการในตารางการบริหารเวลา ในภาพที่ 2.8 ได้แก่ ความ “เร่งด่วน” หมายถึง การต้องการความทันทีทันใด หรือเดียวนี้ และความ “สำคัญ” หมายถึงผลลัพธ์ที่ส่งผลต่อปณิธาน ค่านิยมและต้องเป็นเป้าหมายที่มีลำดับความสำคัญสูง

เมื่อพิจารณาพื้นที่ทั้งสี่ในตารางการบริหารเวลา (ภาพที่ 2.8) พบว่า

พื้นที่ I เร่งด่วนและสำคัญ ประกอบด้วยกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการความสนใจปัจจุบันทันคุณ มักเรียกว่า “วิกฤติหรือปัญหา” หากใช้เวลา กับพื้นที่นี้มาก เท่าใด ผลลัพธ์ คือ ความเครียด ความหมดไฟ และการบริหารวิกฤติ จะเกิดขึ้นมากเท่านั้น

พื้นที่ II ไม่เร่งด่วนแต่สำคัญ เป็นการบริหารจัดการส่วนบุคคลทรงประสิทธิผล ทำงานเพื่อประสานความสัมพันธ์ คิดล่วงหน้า วางแผนระยะยาว ทำงานเชิงป้องกัน ทดสอบผล แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา ซึ่งเป็น “การเลือกทำสิ่งสำคัญก่อน” ของผู้มีอุปนิสัยที่ 2 นั่นเอง ผลลัพธ์ของการให้เวลา กับการดำเนินการในพื้นที่ II คือ ประสิทธิผลของการทำงาน ความพึงพอใจในงาน และรายได้เพิ่มขึ้น วิกฤติและปัญหาลดลงเหลือพอจะจัดการได้ เพราะคิดล่วงหน้าไว้ก่อน และหากขึ้นมาการทำงานในพื้นที่ II และขยายพื้นที่มากขึ้นเท่าใด จะต้องปฏิเสธการทำงานในพื้นที่ III และพื้นที่ I ให้ได้มากขึ้นเท่านั้น แม้บางครั้งในพื้นที่คังกล่าวจะดูเหมือนมีความเร่งด่วน ซึ่งการจัดระเบียบตารางเวลาพื้นที่ II ต้องผ่านเกณฑ์ 6 ประการ ได้แก่

ก. ความกลมกลืน (*Coherence*) หมายถึงความสอดคล้อง ความเป็นเอกภาพ และบูรณาภาพ ระหว่าง วิสัยทัศน์กับปณิธาน บทบาทกับเป้าหมาย ลำดับความสำคัญ กับการวางแผน ความปรารถนา กับวินัย และมีการบันทึกปณิธาน บทบาท เป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้สามารถทบทวนได้เสมอ

ข. ความสมดุล (*Balance*) เครื่องมือที่นำมาใช้ต้องเอื้อต่อการสร้างและบำรุงรักษาสมดุลในชีวิต ทั้งด้านสุขภาพอนามัย ครอบครัว การเตรียมการในอาชีพ หรือการพัฒนาส่วนบุคคล

ค. มุ่งเน้นต่อตารางเวลาพื้นที่ II (*Quadrant II Focus*) เป็นการใช้เครื่องมือระดับ ให้กำลังใจ จูงใจ และช่วยให้ใช้เวลาในพื้นที่นี้มากที่สุด โดยการจัดระเบียบเรียงลำดับความสำคัญของงานทั้งสิบดาวห์ โดยเหลือเวลาสำหรับการปรับแผนรายวัน โดยไม่ลืมเติมช่วงเวลาของ การพื้นฟูจิตใจไว้ด้วย

ค. มิติมนุษย์ (*A "People" Dimension*) เป็นเครื่องมือที่ทำงานร่วมกับมนุษย์ จะต้องสะท้อนค่านิยม เอื้อต่อการปรับใช้

ก. ความยืดหยุ่น (*Flexibility*) เป็นเครื่องช่วยการวางแผนไม่ใช่เจ้านาย ต้องปรับแต่งให้สอดคล้องกับสไตร์การทำงาน ความต้องการและวิถีของแต่ละบุคคล

จ. เคลื่อนย้ายได้ (*Portability*) เป็นเครื่องมือที่สะดวกต่อการพกพา ติดมือตลอดเวลาเพื่อทบทวนปณิธานส่วนตัวหรือสามารถเรียกใช้ข้อมูลสำคัญได้ตลอดเวลา

พื้นที่ III เร่งค่าวัสดุไม่สำคัญ บุคคลส่วนใหญ่หลงคิดว่าตนตอบสนองต่อเรื่องเร่งค่าวัสดุคิดว่าสำคัญ แต่ความเร่งค่าวัสดุในพื้นที่นี้เป็น “ลำดับความสำคัญและความคาดหวังของผู้อื่น” ดังนั้นผลลัพธ์คือ การเพ่งความสนใจระยะสั้น เกิดการบริหารวิกฤต มองเป้าหมายและการวางแผนว่าไร้ค่า รู้สึกว่าตากเป็นเหี้ย ไร้อานาจควบคุม ความสัมพันธ์ดีนั้นเงินหรือองค์กรจะไม่คงอยู่

พื้นที่ IV ไม่เร่งค่าวัสดุและไม่สำคัญ เป็นการดำเนินชีวิตอย่าง “ไร้ความรับผิดชอบ” โดยสิ้นเชิง ผลลัพธ์จะได้แก่ การถูกไล่ออกจากงาน พึงพิงผู้อื่นหรือองค์กรสำหรับเรื่องพื้นฐาน

การจัดระเบียบตารางบริหารเวลาพื้นที่ II ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 4 ประการ ประการแรกคือ ระบุบทบาทหลักในฐานะบุคคล สมาชิกของครอบครัว สถาบัน หรือองค์กรต่างๆ ประการที่สอง คัดเลือกเป้าหมาย ซึ่งเป็นผลลัพธ์สำคัญ 2-3 ประการที่ต้องการทำให้สำเร็จในแต่ละบทบาทที่กำหนดในช่วงหนึ่งสัปดาห์ และลงบันทึกไว้ ประการที่สามจัดตารางเวลาในการดำเนินการเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผล และประการสุดท้าย ปรับแผนรายวัน เพื่อปรับเปลี่ยนเรียงลำดับความสำคัญ ตอบสนองต่อเหตุการณ์ ความสัมพันธ์และประสบการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าอย่างเหมาะสม

นอกจากสามารถเลือกทำสิ่งที่สำคัญโดยผ่านตารางการบริหารเวลาแล้ว การมอบหมายงานถือเป็นการเพิ่มผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) และความสามารถในการผลิต (PC) ไปพร้อมกันด้วย เป็นการมองเรื่องสำคัญแทนความสนใจเร่งค่าวัสดุ ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะส่งผ่านความรับผิดชอบให้ผู้อื่นไปกระทำ เพื่อช่วยให้ผู้มอบหมายงานมีเวลาทำงานที่มีผลต่างๆ ได้มากขึ้น การมอบหมายงานที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การเน้นความสำเร็จหรือผลลัพธ์ตามเป้าหมายมากกว่าวิธีการทำงาน การทำความเข้าใจตั้งแต่เริ่มต้น การกำหนดเป้าหมายของงานที่ชัดเจน การให้คำชี้แจงที่ระบุขอบเขตของงาน โดยไม่สั่งการ การระบุแหล่งทรัพยากรที่จะนำสู่เป้าหมาย การกำหนดมาตรฐานการประเมินผล เวลาส่งงาน เวลาประเมินผล ตลอดจนผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการประเมินผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งแสดงถึงการเจริญเติบโตของบุคคลและองค์กร

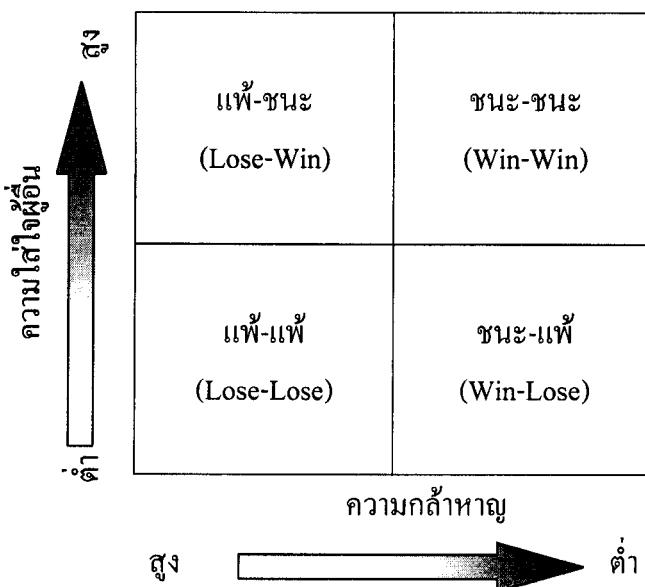
ดังนั้นผู้มีอุปนิสัยที่ 2 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน จึงเป็นผู้ที่สามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน โดยให้ความสำคัญกับงานที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ปณิธาน บทบาทและเป้าหมายสำคัญ มีความซื่อสัตย์และวินัยในการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญตามแผนทั้งรายวันและรายสัปดาห์ ใช้การมอบหมายงานทรงประสิทธิผลผ่านทั้งเวลาและบุคคล เน้นผลลัพธ์ตามเป้าหมายมากกว่าวิธีการ

3) ชัยชนะในสังคมกรอบแนวคิดแห่งการพึ่งพาชี้ช่องกันและกัน การพึ่งพาชี้ช่องกันและกันอย่างมีประสิทธิผลจะเกิดขึ้นเมื่อสามารถพึ่งตนเองได้ก่อนเสมอ นั่นคือ คิดเชิงรุก ยึดหลักการที่ถูกต้องเป็นจุดศูนย์กลางของชีวิต ขับเคลื่อนด้วยค่านิยมและมีความสามารถในการจัดระเบียบและลงมือปฏิบัติโดยยึดลำดับความสำคัญในชีวิตด้วยบูรณภาพ ในสถานการณ์ “การพึ่งพาชี้ช่องกันและกัน” ผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) จะประกอบด้วย ประสิทธิผล (the effective) การผนึกประสานพลังน่าอัศจรรย์ใจ (the wonderful synergy) ผลลัพธ์ที่สร้างจากการสื่อสารอย่างเปิดเผย ตลอดจนความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างบุคคล และหากต้องการผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) ต่อเนื่อง ยาวนาน จำเป็นจะต้องคูณแลกเปลี่ยน (PC) โดยสร้างและใส่ใจคูณแลกสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้วย การฝากบัญชีชื่อมใจ (The Emotional Bank Account) ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน สร้างความไว้วางใจ ความรู้สึกปลอดภัย และความเชื่อใจระหว่างบุคคล การเพิ่มยอดในบัญชีชื่อมใจ จะต้องปฏิบัติตั้งนี้คือ เข้าใจผู้อื่น ใส่ใจเรื่องเด็กน้อย รักษาสัญญา ระบุความคาดหวังให้แน่ชัด มีบูรณภาพส่วนบุคคลและความชื่อสัตตบัญญัติ ตลอดจนกล่าวขอโทษด้วยความจริงใจเมื่อผิดพลาด (ถอนบัญชีชื่อมใจ) ซึ่งกรอบแนวคิด “การพึ่งพาชี้ช่องกันและกัน” ประกอบด้วย อุปนิสัย 3 ประการ คือ

(1) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ - ชนะ (Think Win – Win) เป็นอุปนิสัยของพระโยชน์ร่วมกัน หรือหลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล เป็นกรอบแนวคิดของการได้รับพระโยชน์ร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อตกลงหรือทางแก้ปัญหาที่ทั้งสองฝ่ายได้ประโยชน์และพึงพอใจ เห็นว่าชีวิตคือความร่วมมือไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่าทุกอย่างมีมากเพียงพอ สำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนหนึ่งไม่ได้แลกหรือกีดกันความสำเร็จของผู้อื่น เชื่อว่าการไม่สัญญาดีกว่าการใช้ชีวิตจากการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสม หรือเลือกไม่ตกลงหากไม่สามารถหาแนวทางที่เอื้อประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายได้

หลักการ ชนะ-ชนะ เป็นพื้นฐานความสำเร็จของความสัมพันธ์ทุกประการ ซึ่งรวมมติ การพึ่งพาชี้ช่องกันและกันทั้งท้าของชีวิต ดังภาพที่ 2.10 โดยเริ่มจาก “คุณลักษณะ” ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะสำคัญสามประการ ได้แก่ บูรณภาพ (integrity) หรือค่านิยมที่กำกับตนเอง จุลิภาระ (maturity) หรือความสมดุลระหว่างความกล้าหาญกับความใส่ใจผู้อื่น ดังภาพที่ 2.9 และกรอบของ จิตเหลือเพื่อ (abundance mentality) ที่เชื่อว่ามีทุกอย่างมากมายพอที่จะแบ่งปันให้ทุกคน จากนั้น เคลื่อนไปยัง “ความสัมพันธ์” ซึ่งเกิดจากความไว้วางใจและบัญชีชื่อมใจ แล้วจึงเกิด “ข้อตกลง” ซึ่ง ประกอบด้วย ผลลัพธ์พึงประสงค์ ที่ระบุว่าต้องทำอะไร เมื่อไร คำว่า “และ” ที่ระบุขอบเขต (หลักการ นโยบายฯลฯ) ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์พึงประสงค์ ทรัพยากรตามที่ระบุ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ การเงิน ข้อมูลเชิงเทคนิคและระบบสนับสนุนในองค์กรที่จะนำมาใช้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ความ

รับผิดชอบที่กำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงาน เวลาประเมินผล และผลที่เกิดขึ้น ซึ่งระบุทั้งผลดี ผลเสีย ผลตามธรรมชาติและผลกระทบ ซึ่งผลลัพธ์จะเป็นอย่างไรขึ้นกับวิธีการประเมิน

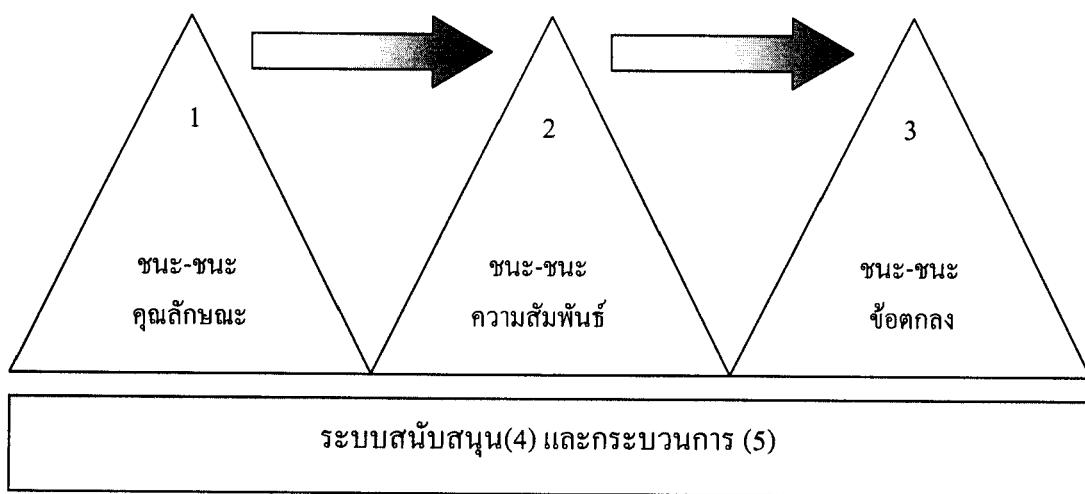
ภาพที่ 2.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวหน้าและความใส่ใจผู้อื่น

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

ทั้งคุณลักษณะ ความสัมพันธ์และค่านิยม ได้รับการคูແಡในสภาพแวดล้อมที่มี โครงสร้างและระบบ ซึ่งเป็นรากฐานชนชาติ-ชนชาติ เกี่ยวข้องกับ กระบวนการที่ทั้งสองฝ่ายมีส่วนร่วม ประกอบด้วยสีขั้นตอน ขั้นตอนแรก คือการมองปัญหาจากมุมมองของอีกฝ่าย พยายามทำความ เข้าใจ และคงความต้องการ ความกังวลของอีกฝ่ายเท่าเทียมหรือคิดว่าฝ่ายนั้นแสดงออก ขั้นตอนที่ สอง คือการระบุวาระสำคัญและความกังวล (มิใช่สถานภาพ) ที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่สาม คือการ ตรวจสอบว่าผลลัพธ์ได้สามารถนำมาแก้ปัญหาให้ทั้งสองฝ่ายยอมรับ และขั้นตอนสุดท้าย คือการ ระบุทางเลือกใหม่ที่จะช่วยให้บรรลุผล

ดังนั้นผู้มีอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ จึงมีใจกว้าง มองทุกคนอย่างเป็นมิตร ให้โอกาสทุกคนเท่าเทียมกัน บุติดรرم กล้าหาญและมุ่งมั่นที่จะกล่าวถึงความคิดและความรู้สึกของตนเองโดยไม่ละเลยความใส่ใจผู้อื่น แสวงหาและรับฟังความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้อื่น

ด้วยความเคารพ ยอมรับความแตกต่าง เมื่อเกิดความเห็นที่แตกต่างหรือข้อขัดแย้งระหว่างบุคคล จะค้นหาทางเลือก และตัดสินใจเลือกดำเนินการตามแนวทางที่มั่นใจว่าทุกฝ่ายจะเกิดความสำเร็จ หรือผลประโยชน์ร่วมกัน ทำให้ทุกฝ่ายเป็นผู้ชนะ ตลอดจนกล้าปฏิเสธหากไม่สามารถหาแนวทาง ที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกันได้

ภาพที่ 2.10 แสดงความผูกโยงเกี่ยวกับข้อกันของมิติทั้งห้า

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

(2) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (*Seek First to Understand Then Seek to be Understood*) เป็นอุปนิสัยของความเข้าใจซึ่งกันและกัน หรือหลักการของการสื่อสารอย่างเข้าใจ เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เป็นการรับฟังอย่างเข้าใจ (empathic listening มากจากคำว่า empathy ซึ่งหมายถึงการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น) การรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูดอย่างถ่องแท้เข้าถึงกรอบความคิดที่แตกต่าง ทั้งเชิงอารมณ์และสติปัญญา ใช้การรับฟังด้วยหู รับฟังด้วยตา รับฟังด้วยหัวใจและความรู้สึก หากความหมายที่แท้จริงซึ่งซ่อนอยู่โดยพาตัวเองเข้าไปในกรอบอ้างอิงของผู้อื่นแล้วมองโลกผ่านกรอบนั้น นั่นคือเอาใจเขามาใส่ใจเรา ทำให้มองเห็นคุณค่าและนับถือผู้อื่น รับรู้ความรู้สึก นำข้อเท็จจริงและความกังวลเท่าที่ทราบจากทุกแง่มุมมาพิจารณาเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย นำเสนอข้อมูลจากพื้นฐานของการรับรู้และความรู้สึก สามารถบรรยายมุมมองของผู้อื่นได้เท่าเทียมหรือดีกว่าเข้าบรรยายเอง สามารถเสนอประเดิมของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจตามกรอบของผู้นั้น ได้จากการแสดงออก ความน่าเชื่อถือ (ethos) ความรู้สึกเข้าอกเข้าใจ (pathos) และมีเหตุผลในการนำเสนอ (logos)

ทักษะการฟังผู้อื่นอย่างเข้าใจมีขั้นตอนการพัฒนา 4 ระยะ ได้แก่

**ก. ทักษะการถ่วงเวลาซ้ำ เป็นทักษะแรกและ ได้ประสิทธิภาพดีสุด
เนื่องจากไม่ได้เสนอความคิดหรือข้อแนะนำ ไม่ได้ประเมินค่า ไม่ได้ทำความเข้าใจเพียงแต่สะท้อน
คำพูดที่ได้รับฟังมาเพื่อแสดงว่าสนใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูดเท่านั้น**

**ข. ทักษะการเรียนรู้ใหม่ เป็นการเพิ่มประสิทธิผลเล็กน้อย โดย
นำความหมายของคำพูดที่รับฟังมาเติมในคำพูดของตนเองก่อนการสื่อสาร**

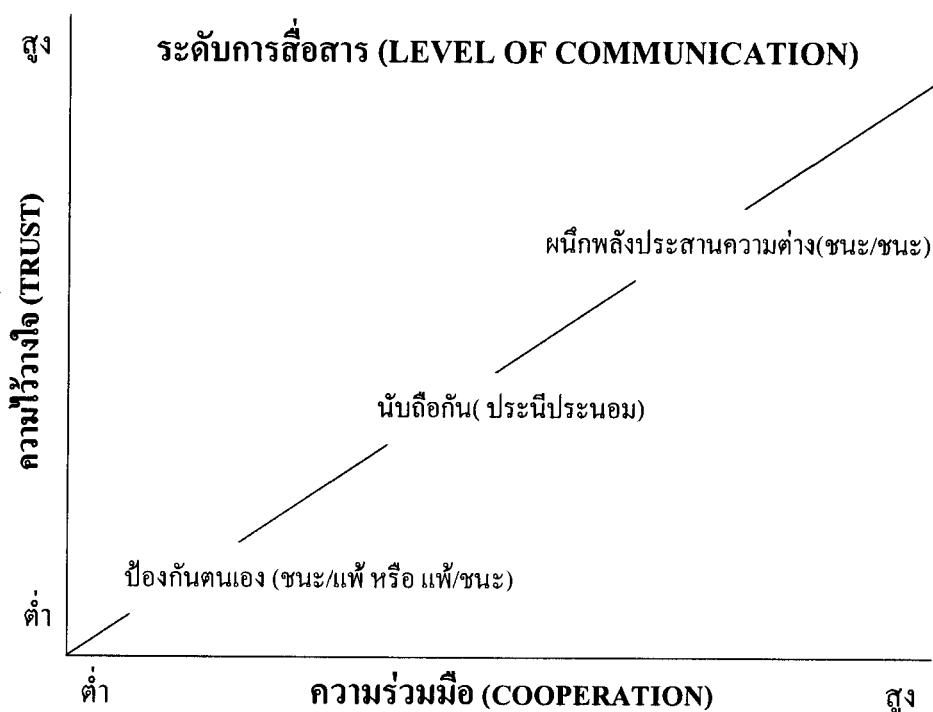
**ค. ทักษะการสะท้อนความรู้สึก เป็นการรับฟังโดยให้ความสนใจกับ
ความรู้สึกของผู้พูดต่อเรื่องที่ต้องการสื่อสาร แทนการสนใจคำพูด**

**ง. ทักษะการเรียนรู้และสะท้อนความรู้สึก เป็นการทำความเข้าใจ
การสื่อสารทั้งด้านเนื้อหาและความรู้สึกของผู้พูด ก่อนการสื่อสาร**

ดังนี้ผู้มีอุปนิสัยที่ ๕ เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เป็นผู้ที่รับฟังผู้อื่น
อย่างดี รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นตามกรอบความคิดที่แตกต่างทั้งเชิงอารมณ์และ
สติปัญญา มองโลกจากมุมมองของผู้อื่น เน้นคุณค่าและนับถือผู้อื่น วิเคราะห์ปัญหาจากข้อเท็จจริง
และความกังวลทุกแห่ง มุ่นก่อนตัดสินใจหรือแนะนำ ไม่ด่วนตีความ สรุปหรือแนะนำผู้อื่นจาก
ประสบการณ์หรือแรงจูงใจของตน ทำให้ผู้อื่นเข้าใจเราจากมุมมองของเขารายละเอียดความต้องการ
ความกังวลและสิ่งสำคัญของผู้อื่นมาผูกกับข้อมูลของตนก่อนการสื่อสาร

(3) อุปนิสัยที่ ๖ ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) เป็นอุปนิสัย
ของการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ หรือหลักการของความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ เป็นลักษณะของ
ผู้นำที่ยึดหลักการเป็นศูนย์กลาง แก่นแท้ของการผนึกพลังประสานความต่าง คือการมองเห็นคุณค่า
ของความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิตใจ นับถือความแตกต่าง
สร้างสรรค์จากจุดแข็งและชุดเชยจุดอ่อน คือ เห็นคุณค่าในตัวผู้อื่น นำข้อดีในตัวผู้อื่นมาใช้
ประโยชน์ นับถือคุณิตพิเศษของผู้อื่น เชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะเป็นฝ่ายถูกทั้งคู่ ชีวิตไม่ได้แบ่งเป็นสอง
เชื่อว่ามีทางเลือกที่สามเสมอ ใช้ความต่างๆ ดูประกายความคิดสร้างสรรค์ จึงอยู่ได้ท่ามกลาง
สภาพแวดล้อมไม่เป็นมิตรด้วยการให้บริการและประสานประโยชน์ ลดการปักป้องตนเอง ลดการ
แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ลดความเห็นแก่ตัว เปิดเผย ไว้วางใจ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เปลี่ยนการปักป้อง
เป็นการตั้งรับ ใส่ใจให้ความรักต่อกัน ลดการดำเนินกิจลั่วใหญ่ จึงมีความมั่นคงในใจ จริงใจ เปิดเผย
ตนเอง เปิดใจรับและไว้วางใจผู้อื่นสามารถเปลี่ยนสถานการณ์ในใจ แสดงความคิดเห็น แสดง
ความรู้สึกและประสบการณ์เพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นเปิดใจพูดคุย รับรองความเห็น รับรู้ความคิด เข้าใจ
ผู้อื่นก่อน ทำงานด้วยปรัชญาชนะ-ชนะและพร้อมที่จะเข้าใจผู้อื่น

ระดับของความไว้วางใจ และความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารในระดับที่แตกต่างกัน ดังภาพที่ 2.11 กล่าวคือ การสื่อสารระดับต่ำ จะขาดความไว้วางใจ เนื่องจาก การตั้งรับ การป้องกันตนเอง และมักมีภาษาภูมายที่กล่าวถึงความเสี่ยงภัยทุกข้อ เพื่อปกป้องตนเอง เมื่อ การกิจล้มเหลว การสื่อสารดังกล่าวให้ผลชนะ-แพ้ หรือแพ้-ชนะ ขาดประสิทธิผล ไม่มีสมดุลของ ผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) และการคูดแลแห่งผลิต (PC)

ภาพที่ 2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจ ความร่วมมือและการสื่อสารระดับต่างๆ

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

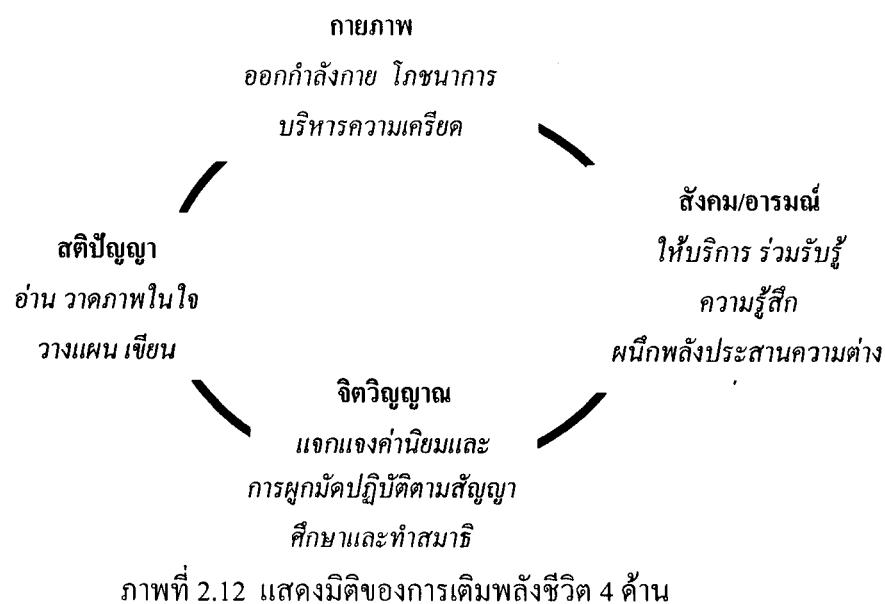
ตามแน่นองค์กร เป็นการสื่อสารแบบนับถือกัน ใช้เพื่อสานความสัมพันธ์ระดับบุคคลที่ มีวุฒิภาวะ แต่หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า จึงเป็นการจำกัดการสื่อสาร รักษาความสุภาพ และอาจเข้าใจ เนื้อหาเชิงวิชาการ แต่ไม่ได้เจาะลึกครอบความคิดภายในตัวบุคคล จึงไม่สามารถทำให้เกิดหนทาง แก้ปัญหาใหม่ ผลลัพธ์คือต่างฝ่ายต่างได้แต่ต้องยอมสะบางส่วน นั่นคือ หนึ่งบวกหนึ่ง เศยหนึ่งส่วนสอง นั่นเอง

ตำแหน่งระดับสูง เป็นผลจากความไว้วางใจสูง เกิดการผนึกพลังประสานความต่างสูง เป็นการเกี้ยวกันที่ดีกว่าต้นเรื่องที่หั่งสองฝ่ายตั้งใจไว้นั่นคือ หนึ่งบวกหนึ่งมากกว่าสอง ทำให้หั่งสองฝ่ายเกิดความร่วมมือร่วมใจ มีความสมดุลระหว่างผลผลิตที่พึงประสงค์ (P) กับการคูณแลลงผลิต (PC)

ดังนั้นผู้มีอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง จึงร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ เก้าอี้และเห็นคุณค่าผู้อื่น นับถือคุณลักษณะและความแตกต่างทั้งเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิง จิตใจของผู้อื่น นำข้อดีในตัวผู้อื่นมาใช้ประโยชน์ ใช้ความต่างชุดประกายความคิดสร้างสรรค์เพื่อ ทางานเลือกที่สาม

3) การเติมพลังแห่งชีวิต ถือเป็นการทำนุบำรุงและเสริมสินทรัพย์สำคัญที่สุดของบุคคลนั้นคือ ตัวเอง ผ่านอุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้نموยู่สมอ ซึ่งเป็นการคุ้มครองและปกป้องส่วนบุคคล (personal PC) ดังนี้

(1) อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมเสมอ (*Sharpen the saw*) เป็นหลักการของการเติมพลังชีวิตอย่างสมดุล เป็นกระบวนการพัฒนาอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 6 อย่างต่อเนื่อง และเติมพลังให้แก่คุณิติทั้งสี่ของชีวิต โดยปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ฉลาดและสมดุล ทั้งมิติภายนอก มิติจิตวิญญาณ มิติสติปัญญา และมิติสังคมและอารมณ์ ดังนี้

ที่มา: สตีเฟน อาร์ โควี 7 วุฒิสัยสำหรับผู้ที่ทรงประสิทธิผลยิ่ง แปลจาก The 7 Habits of Highly Effective People โดย นกคต เวชสวัสดิ์ (2549) พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร
คีเอ็มจี หน้า 400

ก. มิติกายภาพ (*The Physical Dimension*) เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาร่างกายอย่างมีประสิทธิผล รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนเพียงพอ และออกกำลังกายเป็นประจำ ซึ่งการออกกำลังกายถือเป็นกิจกรรมในตารางเวลาพื้นที่ II เป็นร่องที่สำคัญแต่ไม่เร่งด่วนจึงมักถูกละเลย โปรแกรมการออกกำลังกายที่ดี ต้องเป็นโปรแกรมที่สามารถทำได้ที่บ้าน สามารถเสริมความแข็งแรงของร่างกาย ได้ครบถ้วนทั้งสามประการ ประการแรก คือ ความทนทาน ซึ่งจะได้จากการออกกำลังกายแอร์โรบิกหรือการใช้อากาศหายใจ ประสิทธิภาพของกล้ามเนื้อหัวใจ และความสามารถของหัวใจในการสูบฉีดโลหิต แม็กกล้ามเนื้อหัวใจจะไม่สามารถออกกำลังกายโดยตรงได้ แต่การออกกำลังกายกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น ท่อนขา โดยการวิ่งหรือปั่นจักรยาน เป็นต้น จะส่งผลต่อกล้ามเนื้อหัวใจด้วย หลังของการออกกำลังกายอัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 60 เปอร์เซ็นต์ของอัตราการเต้นสูงสุด สามารถคำนวณได้จากสูตร (อัตราการเต้นสูงสุด(220) - อายุ (ปี) X 0.6) ประการที่สองคือความยืดหยุ่น ได้จากการยืดดัด ทั้งจากอุ่นเครื่องก่อน การออกกำลังกายซึ่งเป็นการคลายกล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้ออุ่นพร้อมรับการออกกำลังกาย และการคลายกล้ามเนื้อหลังการออกกำลังกาย ซึ่งช่วยกระจายกรดแลกติกที่สะสมในกล้ามเนื้อ ลดอาการปวดเมื่อย ประการสุดท้าย คือความแกร่ง ได้จากการด้านการเคลื่อนไหว การเลือกระดับความแกร่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมประจำวัน เช่น นักกีฬาหรือผู้ต้องใช้แรงมาก การเพิ่มความแกร่งให้มัดกล้าม จะช่วยให้ทักษะดีขึ้น สำหรับผู้ทำงานนั่ง โต๊ะที่ไม่ต้องใช้แรงมากนัก การออกกำลังกายเพียงกายนิรหารก็เพียงพอ การออกกำลังกายเป็นประจำเป็นการรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง พร้อมสำหรับการปรับเปลี่ยนและใช้ชีวิตสุขสบาย

ข. มิติจิตวิญญาณ (*The Spiritual Dimension*) เป็นการมองภาวะผู้นำแก่ชีวิต เกี่ยวข้องกับอุปนิสัยที่ 2 เนื่องจากมิตินี้เป็นแก่นหลักของชีวิต เป็นศูนย์กลาง เป็นพันธุ์ที่จะนำบุคคลสู่ระบบค่านิยม สร้างแรงบันดาลใจและยกบุคคลสู่ความจริงที่ไม่เข้ากับกาลเวลา แต่ละบุคคลมีวิธีเดิมพัลังมิติจิตวิญญาณต่างกัน เช่น ความมั่นคง อ่านหนังสือธรรมะ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง หาเกณฑ์เหนี่ยว แล้วช่วยเหลือผู้อื่น การอ่านวรรณคดีหรือฟังเพลงที่ดี การพูดคุยกับธรรมชาติ เป็นการหาความสงบของบุคคลซึ่งช่วยเดิมพัลังชีวิตในมิตินี้ได้เช่นกัน

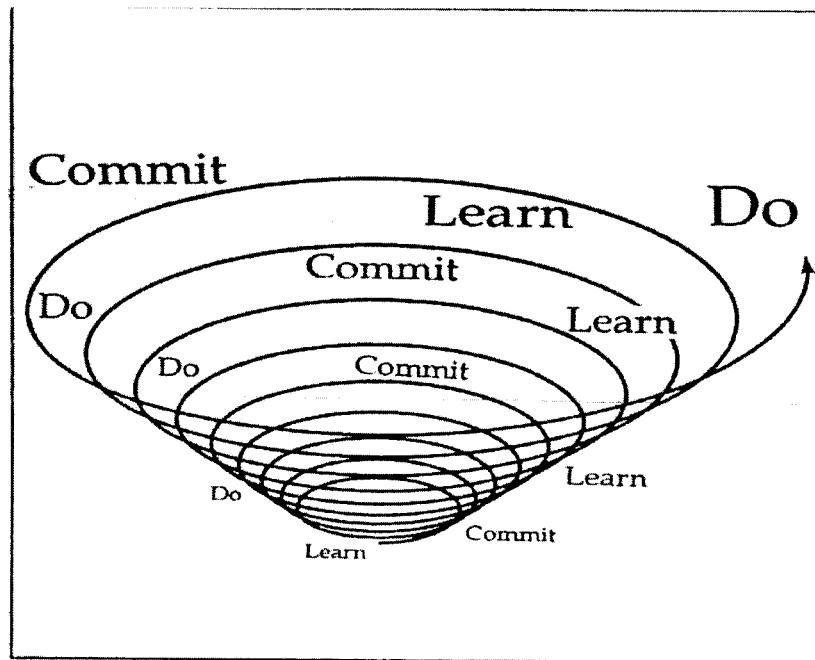
ค. มิติดปัญญา (*The Mental Dimension*) เป็นการพัฒนาเชิงสติปัญญาและวินัยทางการศึกษา โดยการเรียนรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง จากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น การอ่านหนังสือ การอบรมในหลักสูตรต่างๆ เป็นต้น ซึ่งการอ่านนอกจากจะได้ความรู้เพิ่มเติมแล้ว ยังสามารถฝึกความเข้าใจผู้อื่นได้อีกด้วย นอกจากนี้การเรียน ซึ่งเป็นการรวมรวมความคิด ประสบการณ์ เพื่อสื่อสาร ให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างมีประสิทธิผล รวมถึงการจัดระเบียบและการวางแผน

รูปแบบต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุปนิสัยที่ 2 และ 3 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจและทำสิ่งที่สำคัญก่อน กีเป็นการเติมพลังชีวิตในมิติสติปัญญา เช่นเดียวกัน

๔. มิติเชิงสังคม/อารมณ์ (*The Social/Mental Dimension*) เกี่ยวข้อง กับอุปนิสัยที่ 4, 5 และ 6 ซึ่งมีศูนย์กลางที่หลักการของภาวะผู้นำส่วนบุคคล การสื่อสารอย่างเข้าอก เข้าใจและการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ สามารถฝึกฝนได้จากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นกับความมั่นคงในใจ ซึ่งมาจากการบีดหลักการที่ถูกต้อง ภายใต้ การstanความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างจริงใจ สร้างสรรค์และพร้อมจะร่วมใจร่วมคิด รวมถึง การให้บริการ และการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเห็นคุณค่าหรือมีความหมาย

สมดุลของการเติมพลังแห่งชีวิต คือการพนึกประสานความต่างในระดับสูงสุด ลับเลือย ให้คอมโอยู่เสมอหรือปรับปรุงพัฒนามิติใหม่ให้มีนิ่งจะส่งผลกระทบเชิงบวกต่อมิติอื่น เนื่องจากทุกมิติ มีความสัมพันธ์กัน สุขอนามัยทางกายภาพจะส่งผลต่ออนามัยทางสติปัญญา ความแกร่งเชิง จิตวิญญาณส่งผลต่อความแกร่งเชิงอารมณ์ ในทำนองเดียวกันการเติมพลังในมิตินี้คุณค่าในมิติ อื่นจะเพิ่มสูงขึ้นพร้อมกัน คือ เมื่อเติมพลังทำงานเชิงรุก (อุปนิสัยที่ 1) มากเท่าใด จะเพิ่ม ประสิทธิผลในภาวะผู้นำส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 2) และการขั้นระเบียบชีวิต (อุปนิสัยที่ 3) ได้มาก เท่านั้น หากขั้นระเบียบชีวิต (อุปนิสัยที่ 3) ได้ประสิทธิผลจะช่วยให้เติมพลังชีวิตในกิจกรรม ตารางเวลาสำหรับพื้นที่ที่มีความสำคัญได้มากขึ้น (อุปนิสัยที่ 7) หากทำความเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น (อุปนิสัยที่ 5) จะเพิ่มประสิทธิผลยิ่งขึ้นในการพนึกพลังประสานความต่าง คืน habitats แก่ปัญหา แบบชนะ-ชนะ (อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 4) รวมถึงเมื่อพัฒนาอุปนิสัยที่จะนำไปสู่การพัฒนาองค์กร (อุปนิสัยที่ 1-3) จะเพิ่มประสิทธิผลในสถานการณ์พัฒนาองค์กร ทั้งกับภายในองค์กรและภายนอก (อุปนิสัยที่ 4-6) และการ เติมพลังชีวิต (อุปนิสัยที่ 7) จะเป็นกระบวนการการเติมพลังชีวิตหรือพัฒนาอุปนิสัยทั้งหมดที่กล่าวมา

การเติมพลังชีวิตเป็นหลักการใช้มโนธรรมหรือความรู้ผิดชอบชัวดี ทราบว่าสิ่งใดควร ทำหรือไม่ควรทำ นั่นคือการทบทวนและตรวจสอบความคิดกับหลักการที่ถูกต้องซึ่งได้รับการ ฝึกฝนมาอย่างดี นำบุคคลเข้าสู่กระบวนการพัฒนาหมุนวนขึ้นสูงสู่เส้นทางของอิสระส่วนบุคคล ความมั่นคงทางปัญญาและพลังจิตใจ เป็นการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การหมุนวนขึ้นสูงและจะคงอยู่อย่างยั่งยืน ได้ต้องอาศัยการเรียนรู้ (*learn*) การผูกมัดหรือมุ่งมั่น (*commit*) และลงมือกระทำ (*do*) อย่างสม่ำเสมอ ดังภาพที่ 2.13

ภาพที่ 2.13 วงหมุนขึ้นสูง (THE UPWARD SPIRAL)

ที่มา: Covey, Stephen R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon and schuster.

3. บรรยากาศองค์การ (Organization Climate)

3.1 ความหมายของบรรยากาศองค์การ มีผู้ให้ความหมายไว้พอสังเขปดังนี้

ลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stranger 1968 : 37) กล่าวว่าบรรยากาศองค์การ เป็นกลไกที่สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างคนและสิ่งแวดล้อม บรรยากาศองค์การเป็นหลักการทำงาน วิทยาศาสตร์ที่พรรณนาจากพื้นฐานความจริงและการสังเกต

เทพพนม เมืองแม่นและสวิง สุวรรณ (2540: 179) ให้ความหมายบรรยากาศ องค์การ ไว้ว่าหมายถึง ตัวเปรียบตัวต่างๆ เมื่อนำมาร่วมกันแล้วมีผลกระทบต่อระดับของการทำงาน หรือการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินงานภายในองค์การตัวเปรียบของบรรยากาศองค์การจะมีผลกระทบ แตกต่างกันขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติงาน

อาร์มสตรอง (Armstrong 1999 : 809) กล่าวว่าบรรยากาศองค์การเกี่ยวข้องกับ

บรรยายการอบรมดังค์การ ระดับของขวัญ ความรู้สึกเข้มแข็งหรือเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ การคุ้มครองและความรู้สึกที่คือระหว่างสมาชิก บรรยายการอบรมดังค์การเป็นตัวชี้วัดความรู้สึกของลูกจ้างและความเชื่อเกี่ยวกับองค์การ บรรยายการเป็นความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับองค์การ

ไมเคิล (Michael 2000 : 266) ให้ความหมายบรรยายการอบรมดังค์การคือสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่สมาชิกรับรู้

ประชุม โพธิแสง (2549: 5-9) กล่าวว่าบรรยายการอบรมดังค์การเป็นความรู้สึกขององค์การ ปัจจัยบุคคลและการร่วมแบ่งปันการรับรู้ ตลอดจนเจตคติของสมาชิกต่างๆ ในองค์การ บรรยายการเป็นปรากฏการณ์ระยะสั้นเกิดจากผู้นำ บรรยายการอบรมดังค์การแทนความเชื่อเกี่ยวกับ “ความรู้สึกขององค์การ” จากสมาชิกในองค์การ การรับรู้ของปัจจัยบุคคล ความเชื่อของคนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การ

กล่าวโดยสรุปบรรยายการอบรมดังค์การเป็นความเข้าใจหรือความรู้สึกของสมาชิกต่อสภาพแวดล้อมในองค์การที่มีผลต่อระดับการปฏิบัติงานของบุคคล เป็นความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลและองค์การ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ความหมายของบรรยายการอบรมดังค์การตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer 1968) เป็นแนวทางในการศึกษา

3.2 องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อบรยายการอบรมดังค์การ

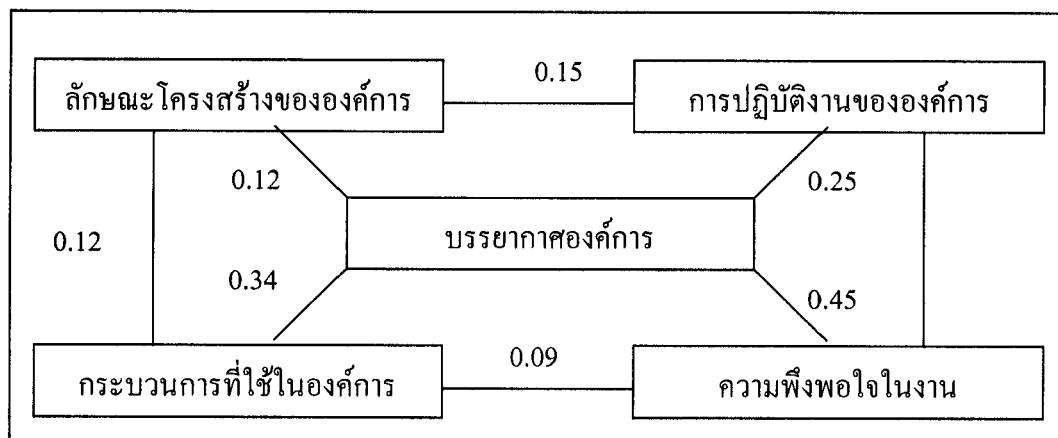
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อบรยายการอบรมดังค์การ ที่เห็นได้ชัดที่สุดคือสภาพแวดล้อมของสถานที่ ห้องทำงาน การตกแต่งและการใช้งานอุปกรณ์เครื่องใช้ในสถานที่ บรรยายการอบรมดังค์การอาจเป็นสิ่งที่มองเห็นยากและเป็นเพียงสภาพแวดล้อมทั่วไปรอบๆ ตัวงานและผู้ปฏิบัติงานก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ทำงานแล้วต้องยอมรับว่าสภาพแวดล้อมและบรรยายการของสถานที่ทำงานมีผลกระทบต่อกลไ ATK ของผู้ทำงานได้มากที่เดียว

เทพพนม เมืองแม่นและสวิง สุวรรณ (2540: 179) มีความเห็นว่าองค์ประกอบที่ได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญต่อบรยายการอบรมดังค์การ ได้แก่ ลักษณะ โครงสร้างขององค์การ กระบวนการที่ใช้ในองค์การ การปฏิบัติงานในองค์การและความพอดีในงาน

ประชุม โพธิแสง (2549: 5-9) กล่าวว่าตัวแปรหรือองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยบุคคล แรงจูงใจและความพึงพอใจของทีม หรือบรรยายการอบรมดังค์การ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายขององค์การ การจัดลำดับความสำคัญในองค์การ ความคาดหวัง สมรรถนะและความมีอิสระในการตัดสินใจของผู้นำ ระบบที่ได้รับการยอมรับ รางวัลและการลงโทษในองค์การ รวมถึงการดำเนินการเมื่อผิดพลาด

องค์ประกอบต่างๆ ล้วนมีส่วนประกอบอยู่อย่างมาก many รูปแบบการศึกษาของ

Lawer และเพื่อนร่วมงาน อธิบายว่า บรรยายการองค์การขึ้นกับ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ลักษณะ โครงสร้างขององค์การ 2) กระบวนการที่ใช้ในองค์การ 3) การปฏิบัติงานขององค์การ และ 4) ความ พึงพอใจในงาน จากภาพที่ 2.14 แสดงให้เห็นถึงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสี่ ซึ่ง ค่าสูงมากขึ้นเท่าใด ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบนั้นกับบรรยายการองค์การยิ่งมี ความสำคัญมากเท่านั้น (เทพพนม เมืองแม่นและสวิง สุวรรณ 2540: 180)

ภาพที่ 2.14 องค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อบรยายการองค์การ

ลักษณะ โครงสร้างขององค์การ วัดได้โดยการตรวจสอบคุณสมบัติต่างๆ ทางด้าน ลักษณะ โครงสร้าง เช่น ความกว้างของการบังคับบัญชา ขนาดขององค์การ จำนวนระดับต่างๆ ใน องค์การ และจำนวนระดับต่างๆ จากผู้บริหารสูงสุดถึงแผนกวิจัยและพัฒนา ไม่มีความสำคัญและ ความหมายปรากฏให้เห็นแต่อย่างใด จากรูปแบบของ Lawer สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.12 เท่าสรุปว่า “ลักษณะ โครงสร้างขององค์การดูเหมือนว่ามีความสัมพันธ์น้อยมากกับบรรยาย องค์การ”

กระบวนการที่ใช้ในองค์การจะรวมถึงสิ่งต่างๆ เช่น ความถี่ของการพิจารณา ทบทวนการปฏิบัติงานภายในองค์การ ความระมัดระวัง ความตั้งใจในทบทวนการปฏิบัติงานและ การให้สิ่งชดเชย ระดับความเป็นเอกเทศของวิชาชีพ การมอบหมายงาน โดยทั่วไปเปรียบเทียบกับ การมอบหมายงานเฉพาะอย่าง การสนับสนุนเจ้าหน้าที่จากผู้บริหาร พบว่ามีสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.34 ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญในระดับที่สำคัญระหว่างองค์ประกอบที่กล่าว มาแล้วกับความพึงพอใจในบรรยายการองค์การ

การปฏิบัติงานภายในองค์การ วัดจำนวนสัญญาที่ทำขึ้นกับความสำเร็จตามสัญญา

การเข้มข้นตามตารางเวลาและค่าใช้จ่าย องค์ประกอบทางด้านนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์บ้างแต่น้อย เท่ากับ 0.25

ความพึงพอใจในงาน อาศัยการวัดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงของงาน ความพอใจทางด้านสังคม ความมีชื่อเสียง ความเป็นตัวของตัวเองในการปฏิบัติงาน การได้รับในสิ่งที่ต้องการจะได้รับจากการปฏิบัติงานและค่าจ้าง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.45 ซึ่งให้เห็นความสำคัญอย่างชัดเจนของความพึงพอใจในงานว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจในเรื่องบรรยายกาศการทำงานขององค์การ

สรุปได้ว่า บรรยายกาศในองค์การจะได้รับอิทธิพลมากที่สุดจากสิ่งต่างๆ ที่มีผลโดยตรงต่อประสบการณ์ของการทำงานของคนงาน นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องคล้ายคลึงกันนี้ ได้สรุปความเห็นว่า องค์ประกอบต่างๆ อาทิ ภาวะผู้นำ พฤติกรรมของเพื่อนร่วมงาน และงานที่มีผลอย่างทันทีทันใดและมีความหมายต่อชีวิตของการทำงานในองค์การ ล้วนแต่มีผลกระทบต่อบรรยายกาศองค์การทั้งสิ้น

3.3 ลักษณะบรรยายกาศองค์การสุขภาวะ (Characteristic of Healthy organization)

อาร์มสตรอง (Armstrong 1999 : 810) กล่าวว่าบรรยายกาศองค์การเป็นลักษณะเฉพาะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งกำหนดโดยการมีปฏิกริยาต่อ กันระหว่าง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Goal and objective) โครงสร้างทั่วไป (formal structure) กระบวนการบริหาร (the process of management) แบบภาวะผู้นำ (styles of leadership) และพฤติกรรมของบุคคล (behavior of people)

แม้ว่าองค์การลักษณะเดียวกันจะมีส่วนร่วมของลักษณะเด่นและลักษณะทั่วไป แต่จะมีลักษณะพิเศษที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง เช่น ทั่วไปของบรรยายกาศองค์การสุขภาวะ คาดหวังให้แสดงลักษณะเด่นดังนี้

3.3.1 มีการรวมเป้าหมายขององค์การและเป้าหมายของบุคคล

3.3.2 ความหมายสมสูงสุดของโครงสร้างองค์การเขียนอยู่กับความต้องการของระบบสังคม

3.3.3 เป็นองค์กรประชาธิปไตยเปลี่ยนไปด้วยโอกาสสำหรับการสื่อสาร

3.3.4 รักษาความถูกต้องโดยให้ความยุติธรรมแก่บุคคลเกี่ยวกับนโยบายและ การปฏิบัติ

3.3.5 ข้อพิจารณา紀錄ความแตกต่างในองค์การคือการให้เกียรติซึ่งกันและกัน

3.3.6 เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นร่วมกันเมื่อเกิดความขัดแย้งเพื่อหลีกเลี่ยง การเผชิญหน้า

- 3.3.7 พฤติกรรมการจัดการและแบบภาวะผู้นำเหมาะสมกับสถานการณ์
- 3.3.8 มีการยอมรับปฏิสัมพันธ์ทางจิตวิทยาระหว่างบุคคลและการทำงาน
- 3.3.9 รับรู้ความต้องการของบุคคล ความต้องการในงาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการให้เหตุผล
- 3.3.10 การตอบแทนที่ยุติธรรมอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้เชิงบวก
- 3.3.11 ให้ความสำคัญแก่คุณภาพของชีวิตการทำงานและการออกแบบงาน
- 3.3.12 ให้โอกาสในการพัฒนาตนเองและความก้าวหน้าในการทำงานของบุคคล
- 3.3.13 ความรู้สึกที่แสดงออก ถึงความซื่อสัตย์งรักภักดีต่อองค์กร ความรู้สึกนี้ค่าและมีความสำคัญของสมาชิกต่อองค์กร

ถ้าปรับปรุงบรรยายองค์การให้ดีขึ้นสมาชิกจะสนใจและให้ความสำคัญมากขึ้นบรรยายองค์การที่มีความสุขก็ไม่สามารถรับรอง (guarantee) ว่าได้ปรับปรุงประสิทธิภาพองค์การเสียไป อย่างไรก็ตามองค์การส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดเว้นแต่บรรยายองค์กรจะกระตุ้นจิตสำนึกในการสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการทำงาน ทั้งองค์กรและบรรยายองค์กรสามารถสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกทำงานด้วยความจริงใจและมีประสิทธิผล

3.4 การจำแนกบรรยายองค์กรตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer's classification of organization climate)

ลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer 1968 : 43-65) ได้นำผลการศึกษาของนักวิชาการ ผลการศึกษาด้วยตนเองในห้องทดลองและการศึกษาในสถานประกอบการ เกี่ยวกับบรรยายองค์การที่มีผลต่อพฤติกรรมการสร้างแรงจูงใจในแนวทางต่างๆ มาเป็นข้อมูลประกอบการแบ่งบรรยายองค์กรออกเป็น 8 มิติ คือ มิติด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด มิติด้านความอบอุ่น และการสนับสนุน มิติด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ มิติด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มิติด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย มิติด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง และมิติด้านซื่อสัตย์องค์การและความต้องการกลุ่มเมื่อนำไปออกแบบเครื่องมือวัดบรรยายองค์กร ลิตวินและสตริงเกอร์ ได้เลือกใช้และปรับปรุงมิติบรรยายองค์กรเพื่อใช้งานจริง 3 ระดับ ได้แก่

3.4.1 ระยะที่ 1 ใช้มิติบรรยายองค์กร 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด (Structure and constraint)
- 2) ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน (Warmth and Support)
- 3) ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง (Conflict and

Tolerance for Conflict)

- 4) ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ (Challenge and Responsibility)
- 5) ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ (Reward and Punishment)
- 6) ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง (Risk and Risk Taking)

3.4.2 ระยะที่ 2 ใช้มิติบรรยายกาศองค์การ 7 ด้าน ประกอบด้วย 6 ด้านในระยะที่ 1 และเพิ่มอีกหนึ่งด้าน คือ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย โดยให้คำอธิบายดังนี้

1) ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด (*Structure and Constraint*) ได้แก่ ความรู้สึกของสมาชิกในองค์การเกี่ยวกับความคล่องตัวในการกระบวนการดำเนินการขององค์การ ระดับช่วงขั้นของการบริหาร จำนวนกฏระเบียบ หรือแนวทางที่บังคับให้ปฏิบัติ ข้อจำกัดและอิสระในการทำงาน ระดับการยืดถือกฏระเบียบ ความชัดเจนของช่องทางการใช้กฏระเบียบที่กำหนด ความชัดเจนของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่สมาชิกรับทราบ

2) ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน (*Warmth and Support*) ได้แก่ ความรู้สึกเกี่ยวกับมิตรภาพที่ดีและเป็นประโยชน์ที่แพร่หลายในองค์การ ความรู้สึกเกี่ยวกับความเท่าเทียมของสมาชิก การมีมิตรภาพและความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการในกลุ่ม การเป็นส่วนหนึ่งและเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ในองค์การ ความเข้าใจของหัวหน้าผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับประโยชน์ของการสนับสนุนและการให้ความช่วยเหลือของผู้บริหารหรือเพื่อนร่วมงานเมื่อต้องการความอบอุ่นในองค์กรช่วยลดความกังวลในงานลง ส่วนการให้ความช่วยเหลือย่อมกระตุ้นแรงจูงใจในการทำงาน ความต้องการของบุคคลภายในองค์การคือบรรยายกาศองงานที่มีความอบอุ่นและการสนับสนุน ส่วนเรื่องการลงโทษที่ชอบใช้กันอยู่นั้นไม่ใช่เชิงที่ดี

3) ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง (*Conflict and Tolerance for Conflict*) ได้แก่ความรู้สึกว่าการบริหารในองค์การไม่เกรงกลัวความเห็นที่แตกต่าง หรือความขัดแย้งที่เกิดจากความเข้าใจปракฏการณ์ของบุคคลแต่กันหรือจากการแบ่งขันกัน ทั้งระหว่างบุคคลและหน่วยงาน รู้สึกว่าผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานต่างต้องการ ได้ยินความคิดเห็นที่แตกต่าง ใช้การแก้ปัญหาอย่างเปิดเผยมากกว่าพยายามประนีประนอมหรือเพิกเฉยต่อปัญหานัก ฝ่ายพ่ายใจและยอมรับด้วยเหตุผล

4) ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ (*Challenge and Responsibility*) ความรู้สึกว่าได้รับความเชื่อไว้ในการทำงานที่มีความสำคัญหรือท้าทาย และความรู้สึกว่าหัวหน้า ยอมรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานโดยไม่มีการตรวจสอบซ้ำ ทราบว่างานที่ทำเป็นงานในความรับผิดชอบ ปัจจัยนี้ใช้วัดความเข้าใจหรือการรับรู้ด้านความท้าทายของงานและความรู้สึกเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน ปัจจัยด้านความท้าทายจะเกี่ยวข้องโดยตรง ต่อการพัฒนาเรื่องแรงจูงใจด้าน

ความสำเร็จของพนักงาน แรงจูงใจด้านความสำเร็จอยู่ในบรรยาการที่ยอมให้พนักงานมีความรับผิดชอบสูง

5) ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ (*Reward and Punishment*) เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับการได้รับรางวัลสำหรับการทำงานที่ดี ความยุติธรรมของการให้ค่าตอบแทนนโยบายการสนับสนุน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การให้ความสำคัญกับรางวัลเชิงบวกมากกว่าคำวิจารณ์ ติดেียน กล่าวร้ายหรือลงโทษ เป็นปัจจัยวัดการรับรู้และให้ความสำคัญต่อสถานการณ์ของการทำงาน ลิทวินและสตริงเกอร์ได้อธิบายมิติของบรรยาการด้านนี้ว่า ภายในสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญต่อการให้รางวัลแทนการลงโทษย่อมเป็นวิธีที่ถูกต้องกว่า เพราะกระตุ้นพนักงานให้มีความสนใจด้านความสำเร็จและรู้สึกผูกพัน และลดความกลัวความล้มเหลวของสมาชิกได้ “การให้รางวัล” แสดงว่ายอมรับและเห็นด้วยกับพฤติกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้น ตรงข้ามกับ “การลงโทษ” เป็นสัญญาณที่แสดงการไม่ยอมรับ

6) ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย (*Performance Standards and Expectation*) คือการรับรู้ความสำคัญของเป้าหมายทั้งที่เป็นนัยและเป้าหมายที่ชัดเจน รวมทั้งมาตรฐานของผลการปฏิบัติงาน โดยเน้นที่การทำงานให้ดี การท้าทายทั้งบุคคลและทีมงานที่จะบรรลุเป้าหมาย เป็นปัจจัยวัดความรู้สึกและการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญของผลการปฏิบัติงานและความชัดเจนของความคาดหมายที่เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานภายในองค์การ ทฤษฎีที่ว่าด้วยแรงจูงใจทางด้านความสำเร็จทั้งหลายนั้น ส่วนแต่ถูกสร้างขึ้นมาจากความคิดเห็นในเรื่องความสำเร็จที่ลัมพันธ์กับมาตรฐานและอาจจะคาดหมายได้ว่าระดับของมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาโดยพนักงานเองนั้นจะเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจทางด้านความสำเร็จของพวกรา

7) ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง (*Risk and Risk Taking*) คือความรู้สึกถึงความเสี่ยงและความท้าทายของงานในองค์การ โดยเน้นที่การยอมรับความเสี่ยงในส่วนที่คาดคำนวณได้ หรือไม่ยอมรับความเสี่ยงเลย ลิทวินซึ่งให้เห็นว่าบุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง ชอบที่จะยอมรับความเสี่ยงภัยปานกลางในการตัดสินใจ ดังนั้นบรรยาการองค์การที่ยอมให้มีการยอมรับความเสี่ยงปานกลางนั้นจะกระตุ้นความต้องการด้านความสำเร็จของพนักงานได้ ในขณะที่บรรยาการที่ให้ความสำคัญแนวทางป้องกันตนเองในการตัดสินใจแล้วยอมก่อให้เกิดความไม่สงบหวัง และความอ่อนแอกของความต้องการด้านความสำเร็จได้

3.4.3 ระยะที่ 3 แบ่งบรรยาการองค์การเป็น 4 องค์ประกอบ รวม 9 ด้าน คือทุกด้านในระยะที่ 2 แต่แยกด้านความอบอุ่นและการสนับสนุนออกจากกันและเพิ่มด้านซื่อเสียงและความซื่อสัตย์ต่อกลุ่มอีกหนึ่งด้าน ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านโครงสร้าง ประกอบด้วย มิติด้านโครงสร้างและข้อจำกัด องค์ประกอบนี้วัดความเข้าใจของกฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการและเป็นกฎที่ไม่พึงพึงมิติอื่นๆ โครงสร้างที่ปราศจากเกี่ยวข้องในทางบวกกับการพัฒนาของพลังในการแข่งขัน และเกี่ยวข้องในทางลบกับการพัฒนาของแรงจูงใจด้านความสำเร็จและความผูกพัน

2) องค์ประกอบด้านความท้าทาย ประกอบด้วย มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ มิติด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง และมิติด้านผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานและความคาดหมาย อธิบายว่า องค์ประกอบนี้วัดความเข้าใจเกี่ยวกับความท้าทาย คำสั่งในการทำงานและโอกาสพัฒนาสำหรับการรับรู้เกี่ยวกับการได้รับความสำเร็จ มิติความท้าทาย ปราศจากข้อบ่งชี้ เช่น ไม่เกี่ยวข้อง ในเชิงบวกเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแรงจูงใจที่ได้รับความสำเร็จ เกี่ยวข้อง ปานกลางกับการพัฒนาแรงจูงใจ ไม่เกี่ยวข้อง (เกี่ยวข้องในเชิงลบ) กับการพัฒนาแรงจูงใจจากความผูกพัน

3) องค์ประกอบด้านรางวัลและการสนับสนุน ประกอบด้วยมิติด้านรางวัล มิติด้านการสนับสนุน และมิติด้านความขัดแย้งและการยอมรับความขัดแย้ง องค์ประกอบนี้เป็นเครื่องวัดที่เน้นการเสริมแรงทางบวกมากกว่าการลงโทษสำหรับความสำเร็จของภารกิจที่ได้รับมอบหมาย มิติรางวัลและมิติการสนับสนุน ที่ปราศจากเกี่ยวข้องในเชิงบวกกับการพัฒนาแรงจูงใจ สู่ความสำเร็จและความผูกพัน และเป็นปกติที่จะไม่เกี่ยวข้องกับพลังในการแข่งขัน (ยกเว้นความขัดแย้งซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพลัง)

4) องค์ประกอบด้านสังคม ประกอบด้วย มิติด้านความอบอุ่น และมิติด้านชื่อเสียงของครรภ์และความซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม องค์ประกอบนี้เน้นการเป็นเพื่อนที่ดี การเป็นส่วนหนึ่ง และการเป็นสมาชิกของกลุ่ม มิติองค์ประกอบทางสังคมปราศจากความเกี่ยวข้องเชิงบวกกับแรงจูงใจด้านความผูกพัน และเกี่ยวข้องเล็กน้อยกับการแข่งขัน ความสำเร็จแต่ไม่เกี่ยวข้องกับพลังในการแข่งขัน ลิติวินและสตริงเจรอร์ไดช์ให้เห็นว่า ความเกี่ยวข้องระหว่างกันของบรรยายกาศมิติต่างๆ มีผลกระทบต่อการแข่งขันในองค์การ โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับความต้องการด้านความสำเร็จ ด้านความผูกพันและด้านการใช้อำนาจ ผู้บริหารจะตอบสนองความพึงพอใจในการทำงานได้ดีกว่าถ้ามีความต้องการทางด้านความสำเร็จ ถ้าต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ด้านการสนับสนุนและความอบอุ่นเขาจะมีความต้องการเข้าไปผูกพันกับบุคคลอื่น และหากผู้บริหารปรารถนาจะควบคุมหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่น ผู้บริหารจะมีความต้องการทางด้านอำนาจ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้มิติบรรยายกาศองค์การ 7 ด้าน จากระยะที่ 2 ของการนำมาใช้ เพื่อจำกัดความครอบคลุมแรงจูงใจทั้งด้านความผูกพันและความสำเร็จในงาน ตลอดจนมีจำนวนที่พอเหมาะกับการนำมาใช้เป็นตัวแปรในการสร้างเครื่องมือวิจัย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจริญ จันท่าจีน (2539) ศึกษา พฤติกรรมผู้นำและบรรยากาศองค์การ กรณีศึกษาศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าบุคลากรที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารแตกต่างกัน ในขณะที่ปัจจัยด้านเพศและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างไม่ทำให้ความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารแตกต่างกัน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติเห็นตรงกันว่าบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับดี แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมผู้บริหารกับบรรยากาศองค์การทั้งภาพรวมและรายมิติอยู่ในระดับปานกลาง

ธีรภัทร ประสมสุข (2539) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร และบรรยากาศองค์การในโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 พบผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงานและมุ่งความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง บรรยากาศองค์การเป็นแบบสนิทสนม โดยมีโรงเรียนที่มีบรรยากาศแจ่มใส 5 โรงเรียน บรรยากาศแบบอิสระ 4 โรงเรียน บรรยากาศแบบควบคุม 1 โรงเรียน บรรยากาศแบบสนิทสนม 3 โรงเรียน บรรยากาศแบบซึ่งเช่า 4 โรงเรียน พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนด้านมุ่งงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยากาศองโรงเรียน ในมิติข่าวญ มิติสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติมุ่งผลงาน มิติแบบอย่างและมิติกฎามปราณี และมีความสัมพันธ์ทางลบกับมิติข่าวญ มิติสัมพันธ์ มิติมุ่งงาน มิติแบบอย่างและมิติกฎามปราณี ไม่มีความสัมพันธ์กับมิติความสามัคคี มิติห่างเหินและมิติอุปสรรค

ศิริวรรณ กิติเวชกุล (2539) ศึกษาระยะกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการ ศึกษาเฉพาะกรณีกรมชลประทาน พบว่าข้าราชการกรมชลประทาน มีการรับรู้ต่อบรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานโดยรวมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของบรรยากาศ 3.45 การรับรู้ในมิติต่างๆ ของบรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ ตั้งแต่ 3.27-3.67 ทั้งนี้โดยมีมิติความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับสูงคือ 3.67 ซึ่งแสดงว่าบรรยากาศองค์การของกรมชลประทานเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เช่นกัน และพบอีกว่า (1) เพศที่ต่างกันมีผลต่อการรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย มีการรับรู้ต่อบรรยากาศองค์การในระดับที่สูงกว่าเพศหญิงเกือบทุกมิติ ยกเว้นมิติการมีอำนาจการตัดสินใจ และความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (2) อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในมิติโครงสร้างการทำงาน

และการรวมอำนาจการตัดสินใจ (3) สถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในมิติ โครงสร้างการทำงาน การสนับสนุนให้มีการอบรมและพัฒนา และความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (4) ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในมิติของความอบอุ่นและการสนับสนุนและความสามัคคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (5) ระดับตำแหน่งที่ต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกมิติ (6) ระดับตำแหน่งทางการบริหารที่ต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในมิติ โครงสร้างการทำงาน การรวมอำนาจการตัดสินใจ และการยอมรับให้มีความขัดแย้งในองค์การ (7) ระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกมิติ ยกเว้นการให้รางวัลตอบแทน (8) ระยะเวลาการรับราชการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน (9) สายงานที่สังกัดที่ต่างกัน มีผลต่อการรับรู้บรรยายกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะในมิติการให้รางวัลตอบแทน การสนับสนุนให้มีการอบรมและพัฒนาและความอบอุ่นและการสนับสนุน

จิรพรณ โพธิ์ทอง (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลกับความสามารถในการบริหารงานและการจัดการคุณผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสามารถในการบริหารงานและการจัดการคุณผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับสูง หัวหน้าหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานภายใต้การนำของหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลที่มีแบบภาวะผู้นำที่แตกต่างกันมีความสามารถในการบริหารและการจัดการคุณผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการบริหารงานและการจัดการคุณผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพิพัฒน์ พระยาลอ (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและแบบผู้นำ กับพฤติกรรมการบริหารตามบทบาทของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ลักษณะแบบผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยเป็นแบบมุ่งงานสูงกว่ามุ่งคน พฤติกรรมการบริหารทั้งสามด้านคือด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิสัมพันธ์และด้านการสื่อสารข้อมูล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลักษณะผู้นำแบบมุ่งงานมีความสามารถสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วย ด้านการ

ตัดสินใจ ด้านการปฏิสัมพันธ์ ด้านการสื่อสารข้อมูล และโดยรวมในระดับสูง ส่วนลักษณะผู้นำแบบผู้นำคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริหารตามบทบาทของหัวหน้าหรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ด้านการปฏิสัมพันธ์และด้านการสื่อสารข้อมูลมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา การศึกษา/อบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารตามบทบาทของหัวหน้า หอผู้ป่วย ยกเว้นประสบการณ์ในการทำงานซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารตามบทบาทของหัวหน้าหอผู้ป่วยด้านการสื่อสารข้อมูลในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริวรรณ ตันติกิตติวัฒน์ (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบของผู้นำกับการจัดการความขัดแย้ง ของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบร่วมกับผู้นำส่วนใหญ่เป็นผู้นำแบบมีประสิทธิผลสูง พบร่วมแบบนักพัฒนามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้นำที่ระเบียบ ผู้เผด็จการอย่างมีศิลป์ และนักบริหารตามลำดับ ผู้นำส่วนน้อยเป็นผู้นำแบบมีประสิทธิผลต่ำ พบร่วมแบบผู้นำที่งานมากที่สุด รองลงมาได้แก่นักบุญ ผู้เผด็จการ และผู้ประนีประนอมตามลำดับ หัวหน้าหอผู้ป่วยส่วนใหญ่จัดการความขัดแย้งด้วยวิธีการแก้ปัญหามากที่สุด พบร่วมแบบผู้นำมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมัย โพธิพรครະเคนะ (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์กรกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลโรงพยาบาลโรงพยาบาลสระบุรี พบร่วมค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อแยกรายด้านพบว่าด้านโครงสร้างองค์กร การปฏิบัติงานของหน่วยงาน การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาและความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทั้งหมด ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี และบรรยายการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลในโรงพยาบาลสระบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริยา ทวีกุล (2544) ศึกษารายการองค์การหลังการได้รับการรับรองคุณภาพตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ พบร่วมบรรยายการองค์การทั้งภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วยด้านโครงสร้าง ด้านความรับผิดชอบของบุคคล ด้านการให้รางวัล ด้านความขัดแย้ง ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและด้านความเสี่ยงในงานอยู่ในระดับปานกลาง

ประภารัตน์ แบขุนทด (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติบทบาทด้านการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วย บรรยายการองค์การ กับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชน ประสิทธิผลของหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาล

ประจำการ โรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับสูง การปฏิบัติบทบาทด้านการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บรรยายการคงค่าการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณ ธุรีสังข์ (2544) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในการทำงานพยาบาล ในโรงพยาบาลชุมชน พบว่า ตัวแปรความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนจังหวัด นนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางมีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอายุ สถานภาพสมรส ตำแหน่ง และค่านิยมทางวิชาชีพพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดนนทบุรี และพบอีกว่าความภาคภูมิใจในตัวเอง และฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางส่งผลต่อคุณภาพการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดนนทบุรี ได้ร้อยละ 5.3

จำเลิญวงศ์ เทพเตียน (2545) ศึกษารายการคงค่าการในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเกณมรายภูรศรีบูรินทร์ เชียงราย พบว่าทั้งบรรยายโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง บรรยายการในฝ่ายการพยาบาลของบุคลากรที่ตำแหน่งแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

กังสดาล สุทธิวรรรค (2545) ศึกษาในโรงพยาบาลกำแพงเพชร พบว่าบุคลากรรับรู้บรรยายการในการปฏิบัติงานทั้งรายด้านและภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง บุคลากรที่มีลักษณะหน้าที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้ปฏิบัติกับกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มวิชาชีพกับกลุ่มไม่ใช่วิชาชีพ มีการรับรู้บรรยายการคงค่าการไม่แตกต่างกัน แต่กลับพบว่าลักษณะประชากรด้านอายุ สถานภาพสมรสและระยะเวลาในการทำงานที่แตกต่างกันมีการรับรู้บรรยายการคงค่าการแตกต่างกัน

ธนวินทร์ พัฒนคู (2546) ศึกษาอุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานพนักงานธนาคาร เพื่อการส่องออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ โดยศึกษาอุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงาน 7 ประการ คือ อุปนิสัยมีอิสระในการเลือกกระทำ อุปนิสัยเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยคิดแบบได้ผลดีทั้งสองฝ่าย อุปนิสัยเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยประสานพลัง อุปนิสัยรักษาค่าของตัวเองให้ดีอยู่เสมอ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-27 ปี สถานภาพโสด การศึกษา

ระดับปริญญาตรี มีระดับอุปนิสัยที่ดีมาก คือ อุปนิสัย เข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา ระดับ อุปนิสัยที่ดีคือ อุปนิสัยเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยคิดแบบได้ผลดีทั้งสองฝ่าย อุปนิสัย ประสานพลัง และ อุปนิสัยรักษาคุณค่าของตนเองให้ดีอยู่เสมอ ส่วนอุปนิสัยส่วนบุคคลของ พนักงานธนาคาร ในระดับกลาง คือ อุปนิสัยทำสิ่งสำคัญก่อนและอุปนิสัยมีอิสระในการเลือก กระทำและพบอีกว่า เพศ อาชญาสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิผล ในการทำงานที่แตกต่างกัน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยส่วนบุคคลของพนักงาน ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย กับประสิทธิผลในการทำงานต่างๆ พบว่าด้าน ผลตอบแทน และด้านระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนด้านความพึงพอใจในการ ทำงานด้านบุคคล ด้านความพึงพอใจในการทำงานด้านลักษณะงาน มีความสัมพันธ์กันและเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ ส่วนด้านความพึงพอใจในการทำงานด้านการจัดการ ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

รัชนี ประกอบแสง (2546) ศึกษารรยาการองค์การที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สิรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี พบว่าระดับ ความเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อบรรยาการในโรงพยาบาลศูนย์สิรรพสิทธิประสงค์ ในด้าน พฤติกรรมผู้ร่วมงานและพฤติกรรมผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีตัวแปรและ กำลังใจ มิติความสนิทสนม มิติความไว้วางใจ และมิติความเห็นอกเห็นใจอยู่ในระดับสูง มิติมุ่งงาน อยู่ในระดับปานกลาง มิติภาวะที่เป็นอุปสรรคบดขวาง มิติความห่างเหินและมิติไม่ให้ความร่วมมือ อยู่ในระดับต่ำ และยังพบอีกว่าพฤติกรรมผู้บริหารในมิติความห่างเหิน มิติการไว้วางใจ และมิติ ความเห็นอกเห็นใจ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาชญาสถานภาพ รายได้ ระยะเวลาในการทำงานในตำแหน่งพยาบาล วิชาชีพและแผนกที่ปฏิบัติงานมีผลต่อบรรยาการองค์การและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ พยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญสม กั้ทรกุลวนิชย์ (2547) ศึกษารรยาการกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล เผย พบว่าบรรยาการองค์การ โรงพยาบาลเลยทั้ง 8 มิติ อยู่ในระดับปานกลาง แบบบรรยาการ โรงพยาบาลเป็นแบบร่วมอำนาจ ระดับการพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลเลยโดยรวม และ 7 องค์ประกอบของการพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง บรรยาการแบบร่วม อำนาจ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน การพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลเลยในภาพรวมและในองค์ประกอบของการพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาลเลย ด้านสารสนเทศและการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 กับองค์ประกอบของการพัฒนาโรงพยาบาลโดย ในด้านการนำองค์กรและผลการปฏิบัติงานขององค์กร ส่วนในองค์ประกอบคุณภาพโรงพยาบาลโดยด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริหารกระบวนการ การขึ้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำרג รัตนเวช (2547) ศึกษาบรรยายองค์การของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าระดับบรรยายองค์การของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 9 มิติ คือ ด้านโครงสร้าง ด้านความรับผิดชอบ ด้านรางวัล ด้านความเสี่ยง ด้านความอบอุ่น ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความขัดแย้ง และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ระดับการรับรู้ต่อการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงระบบราชการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และไม่มีความแตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของการรับรู้ต่อการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงระบบราชการกับ บรรยายองค์การของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ดมีมิติที่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง 4 มิติ คือ ด้านโครงสร้าง ด้านความเสี่ยง ด้านการสนับสนุน และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีมิติที่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ 5 มิติ คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านรางวัล ด้านความอบอุ่น ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและด้านความขัดแย้ง โดยเสนอแนะให้สร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน สร้างความสามัคคี พัฒนาการทำงานเป็นทีม และใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น

พรพิพิช พิมพ์สماນ (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยายองค์กรกับประสิทธิผลของการพยาบาลในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลจิตเวช กรมสุขภาพจิต พบว่า บรรยายองค์กรทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง วิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า บรรยายองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของการพยาบาลในหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ ($r = .085$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พรพิพิช อุนตรพงศ์ (2548) ศึกษาการบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงาน อุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนเขต 8 พบว่า การบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงาน หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินอยู่ในระดับดี โดยการจัดองค์การอยู่ในระดับดี เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นการวางแผน และอันดับสุดท้ายคืองบประมาณ หัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีพฤติกรรมผู้นำแบบขายความคิด ส่วนบรรยายองค์การของหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับดีเช่นกัน และค่าเฉลี่ยการบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินต่ำ การรับรู้ของตนเองและผู้ใต้บังคับบัญชาไม่แตกต่างกัน ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายพบว่า ขนาดโรงพยาบาล พฤติกรรมผู้นำแบบขายความคิด และบรรยายองค์การมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาอบรมด้านการบริหารการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการทดสอบพหุคุณ พบว่าพฤติกรรมผู้นำแบบขยายความคิด มิติความขัดแย้ง มิติโครงสร้างองค์การ และมิติสนับสนุน ร่วมกันอธิบายความผันแปรของการบริหารการพยาบาลของหัวหน้างานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ได้ร้อยละ 30.6

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล ระดับบรรณาการของกลุ่มการพยาบาล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรณาการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ทั้งรายด้านและโดยรวม โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยเรียงตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้จำนวน 129 แห่ง (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย 2549: 350-361) รวมทั้งสิ้น 4,758 คน (ชุมชนหัวหน้าพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน 2548)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลชุมชน จำแนกตามขนาดด้วยวิธี stratified random sampling จำนวน 66 แห่ง และสุ่มพยาบาลวิชาชีพจากโรงพยาบาลแต่ละแห่งด้วยการสุ่มอย่างง่าย โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.2.1 กำหนดเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลประจำการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและครุภาระ ชั้น 1 ปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของหัวหน้างานหรือหัวหน้าหอผู้ป่วยคนปัจจุบันตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ในงานผู้ป่วยนอก งานอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน งานห้องคลอด งานห้องผ่าตัดและวิสัยผู้ป่วย และงานผู้ป่วยใน

1.2.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (ประคอง กรณสูตร 2542: 10) ใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 0.5 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad \text{เมื่อระดับนัยสำคัญ } 0.05$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดของประชากร
	e	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{4,758}{1 + 4,758(0.05)^2} \\ &= 369 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

จากการคำนวณ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 369 คน
เนื่องจากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจัดส่งทางไปรษณีย์ เพื่อป้องกันความไม่ครบถ้วนและความไม่สมบูรณ์
ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 10 % ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น
406 คน

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลชุมชนแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling)

จำแนกโรงพยาบาลตามขนาด คือ โรงพยาบาลขนาด 10 เตียง 30 เตียง 60 เตียง 120 เตียง
และ 150 เตียง รวม 129 แห่ง จากนั้นสุ่มเลือกโรงพยาบาลแต่ละขนาดในอัตราส่วน 1:2 โดยการสุ่ม
อย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

1) หากจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลที่สุ่มได้โดยวิธีการ
คำนวณตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงพยาบาล ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 406 คน
ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลที่สุ่มมา}}{\text{จำนวนพยาบาลประจำการทั้งหมด}}$$

2) สุ่มกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพจากแต่ละโรงพยาบาล ด้วยวิธีการ
สุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลากรายชื่อพยาบาลวิชาชีพให้ได้จำนวน
ตัวอย่างที่ต้องการ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ขนาดโรงพยาบาล	โรงพยาบาลทั้งหมด	โรงพยาบาลที่สูง	N	n
10 เตียง	18	9	400	36
30 เตียง	82	41	2,677	205
60 เตียง	22	11	1,142	110
90 เตียง	5	3	365	33
120 เตียง	1	1	62	11
150 เตียง	1	1	112	11
รวม	129	66	4,758	406

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจโดยการใช้แบบสอบถามสำหรับประเมินอุปนิสัยของผู้บริหารพยาบาลตามแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของโคเวย (Covey 1989) และแบบสอบถามเพื่อประเมินบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลตามทฤษฎีบรรยายกาศองค์การของลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer 1968) โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

2.1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 12 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับอายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุราชการ ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ สถานภาพทางการเงิน ตำแหน่ง ระดับ ขนาดโรงพยาบาลและหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนความสัมพันธ์กับผู้บริหารทางการพยาบาล

2.1.2 ตอนที่ 2 แบบประเมินอุปนิสัยของผู้บริหารพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของโคเวย (Covey 1989) จำนวน 67 ข้อ แบ่งเป็น 7 อุปนิสัย ดังนี้

- 1) อุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก จำนวน 15 ข้อ (ข้อ 1-15)
- 2) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ จำนวน 8 ข้อ (ข้อ 16-23)
- 3) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน จำนวน 8 ข้อ (ข้อ 24-31)
- 4) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ – ชนะ จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 32-41)

5) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้

ผู้อื่นเข้าใจเรา จำนวน 7 ข้อ (ข้อ 42-48)

6) อุปนิสัยที่ 6 สนใจพลังประสานความต่าง จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 49-53)

7) อุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คอมอยู่เสมอ จำนวน 14 ข้อ (ข้อ 54-67)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำตามปลายปีด เป็นข้อความความคิดเห็นทางบวก

ทั้งหมด ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตรงกับความจริงมากที่สุด (ร้อยละ 81-100) ให้ 5 คะแนน

ตรงกับความจริงมาก (ร้อยละ 61-80) ให้ 4 คะแนน

ตรงกับความจริงปานกลาง (ร้อยละ 41-60) ให้ 3 คะแนน

ตรงกับความจริงน้อย (ร้อยละ 21-40) ให้ 2 คะแนน

ตรงกับความจริงน้อยที่สุด (ร้อยละ 0-20) ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย

ในการวิเคราะห์คะแนนอุปนิสัยของผู้บริหารพยาบาลจะนำคะแนนแต่ละข้อ

ของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหารค่าเฉลี่ยจำนวนผู้ตอบ ได้เป็นค่าเฉลี่ย ใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยโดยการให้ความหมายระดับคะแนนเฉลี่ยการแสดงอุปนิสัยของผู้บริหารพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ (ประจำ กรณสส 2542: 77) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีประสิทธิผลระดับสูงสุด
3.50 – 4.49	อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีประสิทธิผลระดับสูง
2.50 - 3.49	อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีประสิทธิผลระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีประสิทธิผลระดับต่ำ
1.00 - 1.49	อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีประสิทธิผลระดับต่ำสุด

2.1.3 ตอนที่ 3 แบบประเมินรายการของกลุ่มการพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของลิติวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer 1968) ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 41 ข้อ แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด จำนวน 7 ข้อ (ข้อ 1-7)

2) ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 8-17)

3) ด้านความชัดเจ็บและความทันทัน

ต่อความชัดเจ็บ จำนวน 3 ข้อ (ข้อ 18-20)

- 4) ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 21-25)
 5) ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 26-31)
 6) ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงาน
     และความคาดหมาย จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 32-37)
 7) ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง จำนวน 4 ข้อ (ข้อ 38-41)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด เป็นข้อความความคิดเห็นทางบวก

40 ข้อ (ข้อ 1-4 และข้อ 6-41) เป็นข้อความความคิดเห็นทางลบ 1 ข้อ (ข้อ 5) โดยการตอบ
 แบบสอบถามมีตัวเลือกตอบลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ โดย
 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความด้านบวก

ตรงกับความจริงมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)	ให้ 5 คะแนน
ตรงกับความจริงมาก (ร้อยละ 61-80)	ให้ 4 คะแนน
ตรงกับความจริงปานกลาง (ร้อยละ 41-60)	ให้ 3 คะแนน
ตรงกับความจริงน้อย (ร้อยละ 21-40)	ให้ 2 คะแนน
ตรงกับความจริงน้อยที่สุด (ร้อยละ 0-20)	ให้ 1 คะแนน

ข้อความด้านลบ

ตรงกับความจริงมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)	ให้ 1 คะแนน
ตรงกับความจริงมาก (ร้อยละ 61-80)	ให้ 2 คะแนน
ตรงกับความจริงปานกลาง (ร้อยละ 41-60)	ให้ 3 คะแนน
ตรงกับความจริงน้อย (ร้อยละ 21-40)	ให้ 4 คะแนน
ตรงกับความจริงน้อยที่สุด (ร้อยละ 0-20)	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย

ในการวิเคราะห์คะแนนบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน
 ภาคใต้ จะนำคะแนนแต่ละข้อของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวน
 ผู้ตอบ ได้เป็นค่าเฉลี่ย และใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยโดยการให้ความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย
 บรรยายกาศกลุ่มการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ (ประคง กรณัณฐ 2542: 77)
 ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับดีมาก
3.50 – 4.49	บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับดี

- 2.50 - 3.49 บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับปานกลาง
 1.50 - 2.49 บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับพอใช้
 1.00 - 1.49 บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับควรปรับปรุง

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานินพนธ์แก้ไขเนื้อหา ภาษาและจำนวน และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษาจำนวน 4 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย นักวิชาการทางด้านการบริหารการพยาบาล 3 ท่าน ผู้บริหารทางการพยาบาล 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหาและโครงสร้าง แล้วนำผลจากการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) หรือ CVI (บุญใจ ศรีสติตย์rangkru 2544) สูตรที่ใช้คำนวณคือ

$$\text{CVI} = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสอดคล้องกับนัยมาก/สอดคล้องมาก}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็น 4 ระดับโดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับคำนิยามเลย (ตัดทิ้ง)
- 2 หมายถึง คำถามต้องได้รับการพิจารณาบทวนปรับปรุงอย่างมากจึงจะมีความสอดคล้องกับคำนิยาม (ปรับปรุงมาก)
- 3 หมายถึง คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาบทวนปรับปรุงเล็กน้อยจึงจะมีความสอดคล้องกับคำนิยาม (ปรับปรุงเล็กน้อย)
- 4 หมายถึง คำถามมีความสอดคล้องกับคำนิยาม (ใช้ได้)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การเห็นพ้องต้องกันของผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยร้อยละ 75 (3 ใน 4 ท่าน) ในแต่ละข้อคำถามและใช้เกณฑ์ตัดสินคุณภาพเครื่องมือ CVI = 0.80 ขึ้นไป เมื่อได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามดังนี้

ตอนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล คงข้อความเดิมทั้งหมด	จำนวน 9 ข้อ
ตอนที่ 2	แบบประเมินอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาล ประกอบด้วย	จำนวน 63 ข้อ
	- อุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก	จำนวน 12 ข้อ

คงข้อคำถาดเดิม	จำนวน 4 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 8 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 3 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 15 ข้อ
- อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากชุดมุ่งหมายในใจ	จำนวน 10 ข้อ
คงข้อคำถาดเดิม	จำนวน 4 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 4 ข้อ
ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 3 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 8 ข้อ
- อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	จำนวน 9 ข้อ
คงข้อคำถาดเดิม	จำนวน 4 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 4 ข้อ
ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 1 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 8 ข้อ
- อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	จำนวน 8 ข้อ
คงข้อคำถาดเดิม	จำนวน 3 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 2 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 10 ข้อ
- อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	จำนวน 8 ข้อ
คงข้อคำถาดเดิม	จำนวน 1 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 2 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 7 ข้อ
- อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	จำนวน 6 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 1 ข้อ

	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 5 ข้อ
	- อุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คุมอยู่เสมอ	จำนวน 10 ข้อ
	คงข้อคำตามเดิม	จำนวน 6 ข้อ
	ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 4 ข้อ
	เพิ่มข้อความ	จำนวน 4 ข้อ
	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 14 ข้อ
ตอนที่ 3	แบบสอบถามบรรยายกาศกลุ่มการพยาบาล	จำนวน 39 ข้อ
	ประกอบด้วย	
	- ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด	จำนวน 7 ข้อ
	คงข้อคำตามเดิม	จำนวน 1 ข้อ
	ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
	ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 1 ข้อ
	เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 7 ข้อ
	- ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	จำนวน 6 ข้อ
	ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
	ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 1 ข้อ
	เพิ่มข้อความ	จำนวน 5 ข้อ
	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 10 ข้อ
	- ด้านความขัดแย้งและความทันทนาต่อความขัดแย้ง	จำนวน 3 ข้อ
	คงข้อคำตามเดิม	จำนวน 1 ข้อ
	ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 2 ข้อ
	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 3 ข้อ
	- ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ	จำนวน 5 ข้อ
	คงข้อคำตามเดิม	จำนวน 1 ข้อ
	ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 3 ข้อ
	ตัดข้อความเดิมออก	จำนวน 1 ข้อ
	เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
	รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 5 ข้อ
	- ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	จำนวน 5 ข้อ

ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
ตัดข้อความเดินออก	จำนวน 2 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 3 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 6 ข้อ
- ค้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย	จำนวน 7 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 5 ข้อ
ตัดข้อความเดินออก	จำนวน 2 ข้อ
เพิ่มข้อความ	จำนวน 1 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 6 ข้อ
- ค้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง	จำนวน 5 ข้อ
คงข้อคำตามเดิม	จำนวน 2 ข้อ
ปรับปรุงสำนวนภาษา	จำนวน 2 ข้อ
ตัดข้อความเดินออก	จำนวน 1 ข้อ
รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์	จำนวน 4 ข้อ

จากการคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามได้ค่า CVI ดังนี้

- ตอนที่ 2 แบบประเมินอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล

$$= \frac{53}{63} = 0.82$$

- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบรรยายกาศกลุ่มการพยาบาล

$$= \frac{33}{39} = 0.84$$

หลังจากทบทวนข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขทั้งภาษาและเนื้อหาให้มีความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกรอบ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.2 หาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ที่โรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง และ 30 เตียง คือ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชินีนาถ สามเหลี่ยมวิเชียร และ โรงพยาบาลสะบ้าช้อย จังหวัดสงขลา ตามลำดับ ระหว่างวันที่ 1-14 กุมภาพันธ์ 2551 ซึ่งพยาบาลประจำการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ได้มาโดยการสุ่มอย่าง

ง่ายจำนวนโรงพยาบาลละ 15 คน รวม 30 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาและคำถ้าที่ใช้รวมทั้งความชัดเจนของข้อถ้า จากนั้นนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัล法ของครอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลและบรรณาการศักดิ์ในการพยาบาล เท่ากับ 0.98 และ 0.96 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ($n=30$)

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง
ตอนที่ 2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล	
- อุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก	0.92
- อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ	0.94
- อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.94
- อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ	0.92
- อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.92
- อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	0.87
- อุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คมอยู่เสมอ	0.96
ค่าความเที่ยงโดยรวมตอนที่ 2	0.98
ตอนที่ 3 บรรณาการศักดิ์ในการพยาบาล	
- ด้าน โครงสร้างและข้อจำกัด	0.79
- ด้านความอ่อนนุ่มและการสนับสนุน	0.85
- ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง	0.72
- ด้านความทায়ทายและความรับผิดชอบ	0.92
- ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	0.86
- ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหมาย	0.91
- ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง	0.92
ค่าความเที่ยงโดยรวมตอนที่ 3	0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ดำเนินการขอจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์และส่งจดหมายดังกล่าวถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ ที่เป็นกอุ่นตัวอย่างจำนวน 66 แห่ง

3.2 เมื่อได้รับการตอบรับแล้วจึงประสานกับหัวหน้าพยาบาลเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกอุ่นตัวอย่าง

3.3 การพิทักษ์สิทธิ์กอุ่นตัวอย่าง เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยกับกอุ่นตัวอย่างที่เป็นมนุษย์ การวิจัยจึงอาจส่งผลกระทบต่อกอุ่นตัวอย่างได้ เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิ์ให้แก่กอุ่นตัวอย่างผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.3.1 ขอเอกสารรับรองว่าโครงการวิจัยนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเรียบร้อยแล้ว ก่อนทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2 ผู้วิจัยทำเอกสารขอความยินยอมให้กอุ่นตัวอย่างลงนามเพื่อเข้าร่วมใน การศึกษาวิจัย โดยจะเก็บข้อมูลเฉพาะกอุ่นตัวอย่างที่ยินยอมเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

3.3.3 ผู้วิจัยจะแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในแบบสอบถาม โดยแจ้งวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย ลักษณะแบบสอบถาม และรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม

3.3.4 แบบสอบถามจะไส้รหัสไม่ระบุตัวผู้ตอบ

3.3.5 กอุ่นตัวอย่างมีสิทธิ์ไม่ตอบคำถามใดก็ได้ โดยไม่มีผลใดๆ ต่อการปฏิบัติงานประจำ

3.3.6 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

3.3.7 ภายหลังวิเคราะห์และแปลผลการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลทั้งหมดของกอุ่นตัวอย่างทันที

3.4 ส่งหนังสืออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่หัวหน้าพยาบาลทางไปรษณีย์ และส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ประสานงานที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้ ซึ่งจะเป็นผู้แจกแบบสอบถาม โดยเน้นว่ากอุ่นตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานกับหัวหน้าหอผู้ป่วยหรือหัวหน้างานคนปัจจุบันมาตั้งแต่ 1 ปี จนไป เมื่อพยาบาลประจำการที่เป็นกอุ่นตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งคืนที่ผู้ประสานงานการวิจัยของแต่ละโรงพยาบาล ผู้อำนวยการจะรวบรวมและส่งแบบสอบถามคืนให้แก่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์ เมื่อได้รับ

แบบสอบถามคืนແລ້ວ ຜູ້ວິຊັ້ນດໍາເນີນການຕະຫຼາມສອບຄວາມຄຽບຄ້ວານສນູຮຸນຂອງແບບສອບຄາມດ້ວຍ
ຕານເອົກຮັ້ງ ຮະບະເວລາໃນການເກີບຮົບຮວມຂໍອມຸລ ຮະຫວ່າງວັນທີ 25 ມີນາຄົມ ຕຶງວັນທີ 20 ພຸດຍການ
2551 ໄດ້ຮັບແບບສອບຄາມກົບຄືນຈຳນວນ 450 ລັບນັ້ນ ຈາກໂຮງພະບາລຸໝ່ານການໄດ້ ຈຳນວນ 66 ແ່າໆ
ຕາມທີ່ກຳຫັນດີ ເມື່ອນຳແບບສອບຄາມມາຕະຫຼາມສອບຄວາມຄຽບຄ້ວານສນູຮຸນອົກຮັ້ງ ໄດ້ແບບສອບຄາມທີ່
ຄຽບຄ້ວານສນູຮຸນຊື່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ວິເຄາະທີ່ຂໍອມຸລຈຳນວນ 406 ລັບນັ້ນ ເທົ່າກັນຈຳນວນກຸ່ມຕ້ວຍໜ່າງທີ່
ຕ້ອງກາຮັບຮູ້ອ່ອຍລະ 100

4. ການວິເຄາະທີ່ຂໍອມຸລ

ການວິຊັ້ນຮັ້ງນີ້ ທ່ານການວິເຄາະທີ່ຂໍອມຸລ ໂດຍໃຫ້ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕອີ່ສໍາເລົ່າງປະໂຫຍດໃຫ້
ສົດໃນການວິເຄາະທີ່ຂໍອມຸລດັ່ງນີ້

4.1 ວິເຄາະທີ່ຂໍອມຸລສ່ວນບຸຄຄົດຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຄາມໂດຍໃຫ້ສົດີພຣຣັນນາ ໄດ້ແກ່
ຄວາມຄື ຮ້ອຍລະ ອ່ານເລື່ອຍແລະສ່ວນເປີຍເບັນມາຕຽບງານ

4.2 ວິເຄາະທີ່ຮະດັບອຸປະສົງຂອງຜູ້ບໍລິຫານການພະຍານາລແລະບໍລິຫານກາສຂອງກຸ່ມການ
ພະຍານາລໂຮງພະຍານາລຸໝ່ານການໄດ້ ໂດຍຫາຄ່າເຄລື່ອຍແລະຄ່າເປີຍເບັນມາຕຽບງານ ໂດຍແປ່ງອຸປະສົງຂອງ
ຜູ້ບໍລິຫານການພະຍານາລຕາມຊ່ວງຂອງຄ່າເຄລື່ອຍເປັນ 5 ຮະດັບ ຄື່ອ ຮະດັບສູງສຸດ ຮະດັບສູງ ຮະດັບປ່ານກລາງ
ຮະດັບຕໍ່າ ແລະຮະດັບຕໍ່າທີ່ສຸດ ສ່ວນບໍລິຫານກາສກຸ່ມການພະຍານາລແມ່ງຕາມຊ່ວງຂອງຄ່າເຄລື່ອຍເປັນ 5 ຮະດັບ
ເຊັ່ນກັນ ຄື່ອ ຮະດັບດືມາກ ຮະດັບດີ ຮະດັບປ່ານກລາງ ຮະດັບພອໃໝ່ ແລະຮະດັບກວດປັບປຸງ

4.3 ວິເຄາະທີ່ຫາຄວາມສັນພັນທີ່ຮ່ວ່າງອຸປະສົງຂອງຜູ້ບໍລິຫານການພະຍານາລແລະ
ບໍລິຫານກາສຂອງກຸ່ມການພະຍານາລ ໂຮງພະຍານາລຸໝ່ານການໄດ້ ໂດຍການຄໍານວນຫາຄ່າສັນປະປັດທີ່
ສະຫັກສັນພັນທີ່ຂອງເພີຣ໌ສັນ(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ແລະໃໝ່ເກັນທີ່ເຖິງ
ຮະດັບຄວາມສັນພັນທີ່ຂອງຄ່າສັນປະປັດທີ່ r ດັ່ງນີ້ (Bartz 1999 ຢ້າງຄິງໃນ ມຸກດາ ຕັ້ນຊັບ 2549: 9-33)
ດັ່ງນີ້

ຄ່າສັນປະປັດທີ່ສະຫັກສັນພັນທີ່	0.80	ຈິ້ນໄປ	ມີຄວາມສັນພັນທີ່ກັນສູງມາກ
ຄ່າສັນປະປັດທີ່ສະຫັກສັນພັນທີ່	0.60	ຄື່ງ 0.79	ມີຄວາມສັນພັນທີ່ກັນສູງ
ຄ່າສັນປະປັດທີ່ສະຫັກສັນພັນທີ່	0.40	ຄື່ງ 0.59	ມີຄວາມສັນພັນທີ່ກັນປ່ານກລາງ
ຄ່າສັນປະປັດທີ່ສະຫັກສັນພັນທີ່	0.20	ຄື່ງ 0.39	ມີຄວາມສັນພັນທີ່ກັນຕໍ່າ
ຄ່າສັນປະປັດທີ່ສະຫັກສັນພັນທີ່	0.19		ມີຄວາມສັນພັນທີ່ກັນຕໍ່າມາກ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหาร การพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลจาก พยาบาลประจำการที่เป็นก่อตุ้นตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามซึ่งมีความ สมบูรณ์กลับคืนจากโรงพยาบาลชุมชนทุกขนาด (66 แห่ง) จำนวน 406 ฉบับหรือร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (ศิริชัย พงษ์วิชัย 2545) และใช้สถิติตามที่ระบุไว้ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปของตารางประกอบการ บรรยาย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ นำมาแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 คะแนนอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ นำมาหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งระดับอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงสุด ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำสุด

ตอนที่ 3 คะแนนบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ นำมาหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งระดับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลเป็น 5 ระดับ คือ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลาง ระดับพอใช้ และระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับ บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และใช้เกณฑ์ เทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์ r ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.80	ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.60	ถึง 0.79	มีความสัมพันธ์กันสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.40	ถึง 0.59	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.20	ถึง 0.39	มีความสัมพันธ์กันต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.19	หรือต่ำกว่า	มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ ($n=406$)

	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		5	1.2
หญิง		401	98.8
รวม		406	100.0
อายุ ($\bar{X} = 35.0$, S.D. = 6.17)			
23-30 ปี		101	24.9
31-40 ปี		222	54.7
41-50 ปี		78	29.2
51-59 ปี		5	1.2
รวม		406	100.0
สถานภาพสมรส			
โสด		118	29.1
ว่าง		275	67.7
หม้าย/หย่า/แยก		13	3.2
รวม		406	100.0
วุฒิการศึกษาสูงสุด			
ปริญญาตรี		399	98.3
ปริญญาโท		7	1.7
รวม		406	100.0
รายได้เฉลี่ย/เดือน			
ต่ำกว่า 10,000 บาท		3	0.7
10,000-20,000 บาท		201	49.5
20,001-30,000 บาท		177	43.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ย/เดือน(ต่อ)		
30,001-40,000 บาท	23	5.7
40,001-50,000 บาท	2	0.5
รวม	406	100.0
สถานภาพทางการเงิน		
เป็นหนี้	112	27.6
พอยใช้แต่ไม่เหลือเก็บ	164	40.4
เหลือเก็บ	130	32.0
รวม	406	100.0
ตำแหน่ง		
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 3	26	6.4
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 4	19	4.7
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 5	83	20.4
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 6	80	19.7
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 7	198	48.8
รวม	406	100.0
อายุราชการ ($\bar{X} = 13.04$, S.D. = 6.39)		
1- 5 ปี	50	12.3
6 – 10 ปี	97	23.9
11 – 15 ปี	135	33.3
16 – 20 ปี	64	15.8
21 ปีขึ้นไป	60	14.8
รวม	406	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ($\bar{X} = 10.23$, S.D. = 6.31) (ต่อ)		
1 – 5 ปี	115	28.3
6 – 10 ปี	111	27.3
11 – 15 ปี	98	24.1
16 – 20 ปี	56	13.8
21 ปีขึ้นไป	26	6.4
รวม	406	100.0
ขนาดโรงพยาบาลชุมชนที่ปฏิบัติงาน		
10 เดียว	36	8.9
30 เดียว	205	50.5
60 เดียว	110	27.1
90 เดียว	33	8.1
120 เดียว	11	2.7
150 เดียว	11	2.7
รวม	406	100.0
หน่วยที่ปฏิบัติงาน		
งานผู้ป่วยนอก	58	14.3
งานห้องคลอด	59	14.5
งานผู้ป่วยใน	182	44.8
งานอุบัติเหตุ	95	23.4
งานห้องผ่าตัดและวิสัยภูมิพยาบาล	12	3.0
รวม	406	100.0

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสพบปะพูดคุยกับหัวหน้างาน(ครั้ง/เดือน)		
ไม่เคยเลย	1	0.2
1-2 ครั้ง	27	6.7
3-4 ครั้ง	55	13.5
5 ครั้งขึ้นไป	323	79.6
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพยาบาลประจำการจำนวน 406 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 98.8) มีเพศชายเพียง 5 คน มีอายุเฉลี่ย 35.0 ปี (S.D. = 6.17) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี (ร้อยละ 54.7) รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 29.2) ส่วนน้อยที่มีอายุระหว่าง 51-59 ปี (ร้อยละ 1.2) ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 67.7) รองลงมาเป็นโสด (ร้อยละ 29.1) ส่วนน้อยที่เป็นหม้าย หยาหรือแยก (ร้อยละ 3.2) กลุ่มตัวอย่างเกือบ ทั้งหมดจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 98.2) ที่เหลือจบการศึกษาระดับ ปริญญาโท (7 คน) ประมาณครึ่งหนึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท (ร้อยละ 49.5) รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 20,001-30,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 43.6) ส่วนน้อยที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท และสูงกว่า 40,001-50,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 0.7 และ 0.5 ตามลำดับ) โดย 4 ใน 10 (ร้อยละ 40.4) มีสถานภาพทางการเงินพอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ กว่า 3 ใน 10 รายได้เหลือเก็บ (ร้อยละ 32.0) ที่เหลือรายได้ไม่พอใช้และเป็นหนี้ เกือบครึ่งหนึ่งดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับ 7 (ร้อยละ 48.8) รองลงมา ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพระดับ 5 (ร้อยละ 20.4) ส่วนน้อยที่ ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพระดับ 3 และระดับ 4 (ร้อยละ 6.4 และ 4.7 ตามลำดับ) มีอายุราชการ เฉลี่ย 13.04 ปี (S.D.=6.39) ส่วนใหญ่มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี (ร้อยละ 33.3) มีประสบการณ์ การทำงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ย 10.23 ปี (S.D.=6.31) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การ ทำงานระหว่าง 1-5 ปี (ร้อยละ 28.3) ประมาณครึ่งหนึ่งปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง (ร้อยละ 50.5) รองลงมา เป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง (ร้อยละ 27.1) โดยกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานประจำงานผู้ป่วยใน (ร้อยละ 44.8) รองลงมา เป็นงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน งานท้องคลอด งานผู้ป่วยนอก และงานท้องผ่าตัดและวิสัยภูมิพยาบาล (ร้อยละ 23.4 ร้อยละ 14.5 ร้อยละ 14.3 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างเกือบ 8 ใน 10 (ร้อยละ 79.6) มีโอกาสพบปะ

พูดคุยกับหัวหน้างานตั้งแต่ 5 ครั้ง/เดือนขึ้นไป รองลงมาพบปะพูดคุยกับหัวหน้างาน 3-4 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 13.5) มีเพียงรายเดียวที่ไม่เคยพบปะพูดคุยกับหัวหน้างานเลย

ตอนที่ 2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายอุปนิสัย และโดยรวม ($n=406$)

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
อุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน	3.94	0.63	สูง
อุปนิสัยการทำงานเชิงรุก	3.83	0.67	สูง
อุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ	3.83	0.70	สูง
อุปนิสัยลับเลือยให้คุมเสมอ	3.81	0.61	สูง
อุปนิสัยพนึกพลังประสานความต่าง	3.76	0.73	สูง
อุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	3.76	0.71	สูง
อุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ	3.75	0.64	สูง
อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวม	3.81	0.62	สูง

จากตารางที่ 4.2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 3.81 คะแนน ($S.D. = 0.62$) จึงจัดว่าผู้บริหารการพยาบาลมีอุปนิสัยทรงประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณา รายอุปนิสัยพบว่า อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, $S.D. = 0.63$) รองลงมาเป็นอุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก และอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ ($\bar{X} = 3.83$, $S.D.=0.67$ และ $\bar{X} = 3.83$, $S.D.= 0.70$ ตามลำดับ) ส่วนอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.75$, $S.D. = 0.64$) แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง

ตารางแสดงที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล
โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายข้อ ($n=406$)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
อุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน			
หัวหน้าของท่านทำงานด้วยความซื่อสัตย์	4.28	0.70	สูง
หัวหน้าของท่านมีความตรงต่อเวลา เช่น ตรงต่อเวลาด้านหมาย หรือการประชุม เป็นต้น	4.06	0.82	สูง
หัวหน้าของท่านสร้างสัมพันธภาพกับบุคลากรดี	4.04	0.85	สูง
หัวหน้าของท่านรับผิดชอบดำเนินงานหรือโครงการหลายๆ อย่างได้ทันตามกำหนดเวลา	3.92	0.77	สูง
หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน	3.88	0.73	สูง
ตามลำดับความสำคัญของงาน			
หัวหน้าให้อิสระในการเลือกวิธีปฏิบัติงานโดยเน้นผลลัพธ์ของงานมากกว่าวิธีการ	3.86	0.81	สูง
หัวหน้าของท่านจัดลำดับความสำคัญของงานได้อย่างเหมาะสม	3.81	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านวางแผนการทำงานระยะยาวและติดตามประเมินเป็นระยะเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะวิกฤติ	3.73	0.78	สูง
อุปนิสัยการทำงานเชิงรุก			
หัวหน้าของท่านมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน	4.15	0.71	สูง
หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร	4.04	0.73	สูง
หัวหน้าของท่านซื่อสัตย์ต่อผู้อื่นหรือผู้ไม่อยู่ในเหตุการณ์	3.91	0.86	สูง
หัวหน้าของท่านจะตอบสนองทุกสถานการณ์โดยใช้คำพูดเชิงบวก เช่น การให้กำลังใจ เป็นต้น	3.89	0.96	สูง
หัวหน้าของท่านให้โอกาส พลิกคัน กระตุ้นหน่วยงานให้พัฒนาไปใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.85	0.84	สูง
หัวหน้าของท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน	3.84	0.78	สูง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หัวหน้าของท่านมีความอดทนต่อการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	3.84	0.82	สูง
หัวหน้าของท่านเป็นผู้รักษาคำมั่นสัญญาที่มีต่อลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชา	3.83	0.83	สูง
เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านมุ่งในการแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง	3.79	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะไม่เป็นที่นิยมหรือถูกคัดค้านจากผู้อื่น	3.79	0.91	สูง
หัวหน้าของท่านได้รับความไว้วางใจจากผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน	3.79	0.94	สูง
หัวหน้าของท่านยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยไม่โหยความผิดให้ผู้อื่น	3.78	0.88	สูง
หัวหน้าของท่านตัดสินใจเลือกดำเนินการตามหลักการของเหตุผล เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านเริ่มที่การศึกษาปัญหาอย่างละเอียดและวางแผนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	3.67	0.75	สูง
เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านหาทางแก้ปัญหามากกว่าหาตัวผู้กระทำผิด	3.65	0.94	สูง
อุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ			
หัวหน้าของท่านเป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อ เพื่อแต่งเติมใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน	4.15	0.84	สูง
หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความคิดเห็น	3.97	0.88	สูง
หัวหน้าของท่านมองผู้ร่วมงานในด้านบวกมากกว่าด้านลบ	3.89	0.88	สูง
หัวหน้าของท่านกำหนดข้อตกลงการทำงานระหว่างทีมงานที่ชัดเจนเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงาน	3.86	0.75	สูง
หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความรู้สึกของตนอย่างตรงไปตรงมา	3.86	0.85	สูง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หัวหน้าของท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้ว่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างจากความคิดตน	3.77	0.84	สูง
หัวหน้าของท่านแก่ปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการที่ทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกัน	3.70	0.85	สูง
หัวหน้าของท่านให้ความยุติธรรมต่อบุคคล	3.69	0.91	สูง
หัวหน้าของท่านแบ่งปันความคิดความชอบ อย่างเท่าเทียมเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงานร่วมกัน	3.69	0.91	สูง
หัวหน้ากล้าปฏิเสธในเหตุการณ์ที่เห็นว่าองค์กรไม่ได้ประโยชน์	3.68	0.82	สูง
อุปนิสัยลับเลือยกิ่ห์คัมเสมอ			
หัวหน้าของท่านเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส	4.01	0.75	สูง
หัวหน้าของท่านพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เช่น อ่านหนังสือวิชาการหรือ ประชุมวิชาการ เป็นต้น	3.96	0.74	สูง
หัวหน้าของท่านสนับสนุนการพัฒนาตนของผู้ใต้บังคับบัญชา	3.92	0.81	สูง
หัวหน้าของท่านมีสมารถในการทำงาน	3.90	0.72	สูง
หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญกับการรับประทานอาหารที่ถูก สุขลักษณะ ปลอดภัย	3.89	0.75	สูง
หัวหน้าของท่านสามารถรักษาสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว หรือครอบครัว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.84	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน ได้ด้วยตนเอง	3.82	0.77	สูง
หัวหน้าของท่านเป็นผู้ดูแลสุขภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ให้แข็งแรง อยู่เสมอ	3.82	0.78	สูง
หัวหน้าของท่านสามารถเข้าใจธรรมชาติของการทำงานหรือการ ดำรงชีวิต	3.80	0.74	สูง
หัวหน้าของท่านดูแลทุกชีสุขของผู้ใต้บังคับบัญชา	3.75	0.86	สูง
หัวหน้าของท่านสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องในงาน	3.75	0.87	สูง
ทุกระดับด้วยความจริงใจและเอื้ออาทร			

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หัวหน้าของท่านพัฒนาจิตใจตามความเชื่อทางศาสนาของตน เช่น พึง ธรรม รักษาศีล ละหมาด ถือศีลอด เป็นต้น	3.71	0.75	สูง
หัวหน้าของท่านให้เวลา กับการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น พิงเพลง	3.71	0.85	สูง
หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญ กับการออกกำลังกาย สังสรรค์ ทักษะศึกษา เป็นต้น	3.52	0.84	สูง
อุปนิสัยพนักพิงดังประسانความต่าง			
หัวหน้าของท่านผลักดันและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์หรือ นวัตกรรมใหม่ ในหน่วยงาน	3.85	0.80	สูง
หัวหน้าของท่านให้คุณค่า กับความสามารถของทุกคน	3.82	0.81	สูง
หัวหน้ายอมรับและแสดงความยกย่องผลงานของผู้ร่วมงานอย่าง สม่ำเสมอ	3.76	0.81	สูง
หัวหน้าของท่านสามารถชินายข้อมูลต่างๆ ที่ยากต่อความเข้าใจให้ ผู้ร่วมงานเข้าใจ ได้อย่างถูกต้อง	3.74	0.78	สูง
หัวหน้าของท่านสามารถนำข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันมาหาข้อสรุปที่ น่าพอใจ	3.69	0.78	สูง
หัวหน้าของท่านนำจุดเด่นที่แตกต่างกันของทุกคนมาใช้ในการพัฒนา หน่วยงาน	3.68	0.85	สูง
อุปนิสัยเข้าใจผู้อื่น ก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา			
หัวหน้าของท่าน ได้รับความเคารพยกย่องจากผู้ใต้บังคับบัญชา	3.87	0.86	สูง
หัวหน้าของท่าน พึงผู้อื่นอย่างตั้งใจ และเข้าใจ สามารถตอบสนองและ ติดตามการสนทนากับทุกคน จริงจัง	3.77	0.77	สูง
หัวหน้าของท่านยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ในการแก้ปัญหา	3.77	0.82	สูง
หัวหน้าของท่าน เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานให้ข้อมูลป้อนกลับหรือ ประเมินตนเอง	3.77	0.84	สูง
หัวหน้าของท่านรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว	3.72	0.82	สูง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หัวหน้าของท่านวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้นจากทุกมุมมองของผู้ร่วมงานก่อนตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด	3.71	0.79	สูง
อุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ			
หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่เน้นผลลัพธ์ของงาน	3.86	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน	3.85	0.74	สูง
หัวหน้าของท่านวางแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.76	0.75	สูง
หัวหน้าของท่านแลกเปลี่ยนและกำหนดเป้าหมายหรือดันนีชีวัสดุความสำเร็จอย่างชัดเจนเมื่อมีการมอบหมายงาน	3.73	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านมีการกำหนดความสำเร็จของหน่วยงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	3.72	0.76	สูง
หัวหน้าของท่านมุ่งมั่นกระทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.71	0.74	สูง
หัวหน้าของท่านมีการจัดการที่ดีในการดำเนินการประชุมตามแผน เช่น แจ้งวาระการประชุมล่วงหน้า สร้างระบบการสื่อสารให้มีการยอมรับ เป็นต้น	3.71	0.81	สูง
หัวหน้าของท่านกำหนดกลยุทธ์ในการทำงานก่อนนำไปปฏิบัติจริง	3.66	0.74	สูง

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.55-4.28$, S.D. = 0.70-0.96) เมื่อพิจารณาตามรายอุปนิสัยพบว่า อุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีข้อคำถาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวหน้าของท่านทำงานด้วยความชื่อสัตย์ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านมีความตรงต่อเวลา เช่นตรงต่อการนัดหมาย หรือการประชุม เป็นต้น และหัวหน้าของท่านสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.82 และ $\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.85 ตามลำดับ) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านวางแผนการทำงานระยะยาวและติดตามประเมินผลเป็นระยะเพื่อหลักเลี้ยงปัญหา ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.78)

อุปนิสัยการทำงานเชิงรุก มีข้อคำถาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวหน้าของ

ท่านมีความรับผิดชอบหน้าที่ของตน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร และ หัวหน้าของท่านมีความซื่อสัตย์ต่อผู้ไม่อยู่ในเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.73 และ $\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.86 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านหาทางแก้ปัญหามากกว่าหาตัวผู้กระทำผิด ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.94)

อุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ มีข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง คือ หัวหน้าของท่านเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อ เพื่อแต่เดิมใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความคิดเห็น และหัวหน้าของท่านมองผู้ร่วมงานในด้านบวกมากกว่าด้านลบ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.88 และ $\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.88 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านกล้าปฏิเสธในเหตุการณ์ที่เห็นว่าองค์กรไม่ได้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.91)

อุปนิสัยลับเลือยกิจกรรมเสนอ มีข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือหัวหน้าของท่านเดิมใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และ หัวหน้าของท่านสนับสนุนการพัฒนาตนของผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.74 และ $\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.81 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย สังสรรค์ ทักษะศึกษา เป็นต้น ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.84)

อุปนิสัยนักพลังประสานความต่าง มีข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวหน้าของท่านผลักดันและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ในหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านให้คุณค่ากับความสามารถของทุกคน และหัวหน้าของรับและแสดงความยกย่องผลงานของผู้ร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.81 และ $\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.81 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านนำจุดเด่นที่แตกต่างกันของทุกคนมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.85)

อุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวหน้าของท่านได้รับความเคารพยกย่องจากผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจและเข้าใจ สามารถตอบสนองและติดตามการสนทนากายงำ จริงจัง และหัวหน้าของท่านยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.77 และ $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.82 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้นจากทุกมุมมองของผู้ร่วมงานก่อนตัดสินใจเดือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.79)

อุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ มีข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวหน้าของ

ท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่เน้นผลลัพธ์ของงาน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ซัดเจน และหัวหน้าของท่านวางแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.74 และ $\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.75 ตามลำดับ) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านกำหนดกลยุทธ์ในการทำงานก่อนนำไปปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.74)

ตอนที่ 3 บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ตารางที่ 4.4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รายด้านและโดยรวม ($n = 406$)

บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ	3.77	0.56	ดี
ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด	3.69	0.55	ดี
ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย	3.67	0.62	ดี
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	3.64	0.56	ดี
ด้านความเตี้ยงและการรับความเตี้ยง	3.64	0.61	ดี
ด้านความขัดแย้งและความทันทานต่อความขัดแย้ง	3.55	0.63	ดี
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	3.19	0.79	ปานกลาง
บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลโดยรวม	3.59	0.51	ดี

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 3.59 คะแนน (S.D. = 0.51) จัดว่าบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บรรยายกาศด้านความท้าทายและความรับผิดชอบมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.56) รองลงมาเป็นบรรยายกาศในด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด และด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย โดยจัดอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.55 และ $\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.62 ตามลำดับ) ส่วนบรรยายกาศด้านการให้รางวัลและการลงโทษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.79) และเป็นบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลเพียงด้านเดียวที่จัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาล
ชุมชน ภาคใต้ รายชื่อ (n= 406)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ			
ทุกคนได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญของหน่วยงาน	3.81	0.67	ดี
หน่วยงานของท่านมักจะมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจากการที่บุคลากรมี	3.79	0.61	ดี
ความรับผิดชอบ			
ทุกคนได้รับอิสระในการทำงาน	3.77	0.72	ดี
ผู้บริหารมอบหมายงานให้ท่านทำตามความรู้ ความสามารถและ	3.76	0.72	ดี
ความตั้งใจ			
ทุกคนสามารถปฏิบัติงานที่ตรงความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	3.73	0.68	ดี
ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด			
กลุ่มการพยาบาลกำหนดช่องทางการใช้กฎระเบียบต่างๆ ที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ระเบียบการลา การเดินทางไปราชการ เป็นต้น	3.95	0.85	ดี
บุคลากรทุกระดับในกลุ่มการพยาบาลทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	3.77	0.75	ดี
กลุ่มการพยาบาลมีสายบังคับบัญชาที่เอื้อต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน	3.67	0.78	ดี
การกระจายความรับผิดชอบในการทำงานของกลุ่มการพยาบาลมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนและช่วยเหลือกันได้	3.64	0.81	ดี
กลุ่มการพยาบาลมีกฎระเบียบที่สามารถยึดหยุ่นให้เกิดประโยชน์ต่อผลการปฏิบัติงาน	3.57	0.77	ดี
กลุ่มการพยาบาลมีการมอบอำนาจให้รับผิดชอบชัดเจนทุกระดับ	3.54	0.81	ดี
กลุ่มการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงานได้จากเนื่องจากกฎระเบียบมากเกินไป	3.32	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย			
ทุกคนร่วมกันปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น	3.74	0.69	ดี
ทุกคนเน้นการทำงานที่ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำหนด	3.73	0.66	ดี
หน่วยงานของท่านตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและปฏิบัติได้	3.69	0.68	ดี
ทุกคนให้ความสำคัญกับเป้าหมาย	3.67	0.68	ดี
ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง	3.63	0.72	ดี
ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน	3.60	0.74	ดี
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน			
บุคลากรทุกคนในหน่วยงานของท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน	3.81	0.74	ดี
ทุกคนทำงานช่วยเหลือกันเหมือนพี่น้องมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง	3.81	0.82	ดี
หน่วยงานของท่านสงบและมีแสงสว่างเพียงพอ	3.79	0.74	ดี
บุคลากรทุกคนในหน่วยงานของท่านมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน	3.79	0.75	ดี
หน่วยงานของท่านสะอาด เป็นระเบียบ	3.75	0.69	ดี
ทุกคนในหน่วยงานให้การสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน	3.71	0.76	ดี
ในหน่วยนี้มีระบบความปลอดภัยอย่างเพียงพอ เช่น ป้ายเตือนจุดอันตราย ระบบป้องกันคีบกัย เป็นต้น	3.65	0.77	ดี
กลุ่มการพยาบาลสนับสนุนทรัพยากรสำหรับให้บริการเพียงพอ พร้อมใช้งาน เช่น อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องมือแพทย์ เวชภัณฑ์ เป็นต้น	3.59	0.76	ดี
ทุกคนได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาในกรณีที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.56	0.86	ดี
หน่วยงานของท่านมีการระบายน้ำทางอากาศดี พื้นที่ใช้สอยเพียงพอ	3.47	0.88	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง			
ทุกคนในหน่วยงานมีการตัดสินใจอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	3.69	0.71	ดี
ทุกคนยอมรับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการอย่างช้าๆ เพื่อความมั่นใจและความปลอดภัยในการทำงาน	3.65	0.67	ดี
ทุกคนร่วมวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการทำงาน	3.63	0.69	ดี
ทุกคนจะยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการเปลี่ยนแปลงการทำงานเพื่อความเป็นผู้นำในการบริการ	3.58	0.65	ดี
ด้านความขัดแย้งและความทันต่อความขัดแย้ง			
เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ทุกคนจะมีโอกาสเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่หลากหลาย แก้ปัญหาและหาข้อสรุปร่วมกัน	3.63	0.72	ดี
ทุกคนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดเห็นของคนอื่นสามารถมีความเห็นชัดเจนกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หาข้อยุติร่วมกันอย่างเปิดเผย	3.54	0.67	ดี
เมื่อสมาชิกมีความเห็นชัดเจนกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หาข้อยุติร่วมกันอย่างเปิดเผย	3.49	0.80	ปานกลาง
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ			
เมื่อกีดกันทางหรือข้อผิดพลาดในการทำงาน กลุ่มการพยาบาลมุ่งแก้ปัญหาเชิงระบบมากกว่าการติดเตียนหรือลงโทษบุคคล	3.40	0.87	ปานกลาง
ทุกคนได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงาน	3.29	0.95	ปานกลาง
ทุกคนได้รับการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานจากผู้บริหาร	3.26	0.88	ปานกลาง
ทุกคนได้รับการสนับสนุนความก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกัน	3.17	0.94	ปานกลาง
ทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ กลุ่มการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรอย่างเปิดเผย	3.10	0.93	ปานกลาง
	2.98	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยรายข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี ($\bar{X} = 2.98-3.95$, S.D. = 0.61-1.01) เมื่อพิจารณาบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลรายด้านพบว่า

ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับดี ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมักจะมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจากการที่บุคลากรมีความรับผิดชอบ และทุกคนได้รับอิสระในการทำงาน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.61 และ $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.72 ตามลำดับ) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกคนสามารถปฏิบัติงานที่ตรงความรับผิดชอบ ได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.68)

ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด ข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลางและดี ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี คือกลุ่มการพยาบาลกำหนดช่องทางการใช้กฏระเบียบต่างๆ ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.85) รองลงมาและอยู่ในระดับดี คือ บุคลากรทุกระดับในกลุ่มการพยาบาลทราบ และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรและกลุ่มการพยาบาลมีสายบังคับบัญชาที่เอื้อต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.75 และ $\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.78 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงาน ได้ยากเนื่องจากกฏระเบียบมากเกินไป ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.99)

ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับดี ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนร่วมกันปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือทุกคนเน้นการทำงานที่ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำหนด และหน่วยงานของท่านตั้งเป้าหมายในการ ปฏิบัติงานที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.66 และ $\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.68 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.74)

ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลางและดี ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี คือ บุคลากรทุกคนในหน่วยงานของท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.74) รองลงมาและอยู่ในระดับดี คือทุกคนทำงานช่วยเหลือกันเหมือนพี่น้องมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง และหน่วยงานของท่านสงบและมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.82 และ $\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.74 ตามลำดับ) โดยข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง คือหน่วยงานของท่านมีการระบายน้ำอากาศดี พื้นที่ใช้สอยเพียงพอ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.88)

ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ทุกข้อค่าตามอยู่ในระดับดี ข้อค่าตามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนในหน่วยงานมีการตัดสินใจอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือทุกคนยอมรับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการอย่างช้าๆ เพื่อความมั่นใจและความปลอดภัยในการทำงานและทุกคนร่วมวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการทำงาน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.67 และ $\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.69 ตามลำดับ) โดยข้อค่าตามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือทุกคนจะยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการเปลี่ยนแปลงการทำงานเพื่อความเป็นผู้นำในการบริการ ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.65)

ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง ข้อค่าตามอยู่ในระดับปานกลาง และดี ข้อค่าตามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดีคือ เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ทุกคนจะมีโอกาสเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่หลากหลาย แก้ปัญหาและหาข้อสรุปร่วมกัน ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.72) รองลงมาและอยู่ในระดับดีคือทุกคนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดเห็นของตน ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.67) โดยข้อค่าตามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ เมื่อสมาชิกมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะปิดโอกาสให้หาข้อดีร่วมกันอย่างเปิดเผย ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.80)

ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ทุกข้อค่าตามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อค่าตามที่มีคะแนนสูงสุดคือ เมื่อเกิดปัญหารือข้อผิดพลาดในการทำงาน กลุ่มการพยาบาลมุ่งแก้ปัญหาเชิงระบบมากกว่าการตีเตียนหรือลงโทษบุคคล ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ ทุกคนได้รับการเดือนขึ้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.95) โดยข้อค่าตามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือกลุ่มการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรอย่างเปิดเผย ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.01) ถัดขึ้นมาคือทุกคนได้รับการสนับสนุนความก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกันและทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.93 และ $\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.94 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ก่อนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อสมมุติของการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

1. ตัวแปรทั้งสองตัว คือ อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลและบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล เป็นข้อมูลต่อเนื่องคือข้อมูลที่มีมาตรฐานวัดแบบช่วงมาตราและอัตราส่วนมาตรา ซึ่งการเก็บข้อมูลครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงเป็นช่วงมาตราซึ่งสอดคล้องกับข้อสมมุติ
2. ตัวแปร X (อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล) และตัวแปร Y (บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล) มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง (ดังแสดงไว้ในภาคผนวก) ซึ่งสอดคล้องกับข้อสมมุติ
3. ข้อมูลที่ได้จากการวัดตัวแปร X และ Y ได้มารโดยการสุ่มจากการออกแบบการวิจัย
4. ต้องมีหลักฐานทางทฤษฎียืนยันว่าตัวแปรทั้งสองเกี่ยวข้องกันและสามารถนำมาหาค่าความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งจากการศึกษาของเจริญ จันท่าเจี๊ยน(2539) พบว่า พฤติกรรมผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับบรรยายกาศองค์กรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของธีรภัทร ประสมสุข (2539) ที่พบว่าพฤติกรรมผู้บริหารด้านมุ่งงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของโรงเรียน การศึกษารั้งนี้จึงสอดคล้องกับข้อสมมุติ

สรุปได้ว่า ข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นไปตามข้อสมมุติทุกประการ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความตื้นเข้มพัฒนาการพยาบาลกับปริมาณการพยาบาลของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลราษฎร์ ราษฎร์ ราชวิถี โภคธรรม (n=406)

ตัวแปรระยາกษา	ความเสี่ยง	มาตรฐาน	ความอนุสันต์	ความท้าทาย	การให้รางวัล	ความบูดเบี้ยง	โครงสร้าง	บรรยายศักดิ์สิทธิ์
ผลของการ	.611	.602	.604	.571	.509	.494	.489	.665
การของรับ	.578	.562	.542	.566	.505	.481	.415	.628
ความ	.552	.550	.535	.552	.484	.477	.421	.614
ตัวแปรชุดนี้สัย	.556	.529	.535	.547	.417	.451	.419	.599
ลักษณะให้ความสมมติ	.552	.520	.528	.550	.459	.457	.403	.595
คิดแบบชนะ-ชนะ	.528	.535	.543	.520	.447	.425	.402	.585
ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	.505	.532	.517	.493	.377	.415	.414	.555
อุปนิสัยโดยรวม	.598	.598	.584	.584	.493	.492	.454	.652

93

ตัวแปรทุกๆ ตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้โดยรวม และรายด้าน พบว่าอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวม ในระดับสูง ($r = 0.652$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ และพบว่า

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยงในระดับสูง ($r = .598$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหมาย ในระดับสูง ($r = .598$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความอนุ่มและการสนับสนุนในระดับปานกลาง ($r = .584$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบในระดับปานกลาง ($r = .584$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารทางการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ในระดับปานกลาง ($r = .493$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง ในระดับปานกลาง ($r = .492$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านโครงสร้างและข้อจำกัด ในระดับปานกลาง ($r = .454$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา โดยกำหนดสมมุติฐานการวิจัย คือ อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมและรายด้าน

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลและระดับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ทั้งโดยรวมและรายด้าน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพซึ่งปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของหัวหน้างานหรือหัวหน้าหอผู้ป่วยคนปัจจุบันตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ในงานผู้ป่วยนอก งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน งานห้องคลอด งานห้องผ่าตัดและวิสัยณูญพยาบาล และงานผู้ป่วยใน สูมตัวอย่างแบบง่ายให้มีการกระจายทุกงานหรือหอผู้ป่วย จำนวน 406 คน จากโรงพยาบาลชุมชนภาคใต้จำนวน 66 แห่ง ซึ่งสูมตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random Sampling) จำแนกตามขนาดโรงพยาบาล โดยสุ่มเลือกโรงพยาบาลแต่ละขนาดอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลากในอัตราส่วน 1:2 ได้โรงพยาบาลขนาด 10 เตียงจำนวน 9 แห่ง ขนาด 30 เตียง จำนวน 41 แห่ง ขนาด 60 เตียง จำนวน 11 แห่ง ขนาด 90 เตียง จำนวน 3 แห่ง ขนาด 120 เตียง และ 150 เตียงขนาดละ 1 แห่ง ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 12 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของโคเวย (Covey 1989) จำนวน 67 ข้อ มีค่า CVI 0.82 และค่าความเที่ยง 0.98 และตอนที่ 3 แบบสอบถามบรรยกาศของกลุ่มการพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer 1968) ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 41 ข้อ มีค่า CVI 0.84 และค่าความเที่ยง 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดำเนินการโดยส่งจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 แห่ง เมื่อได้รับการตอบรับแล้วจึงประสานกับหัวหน้าพยาบาลและผู้ประสานงานการวิจัยแต่ละโรงพยาบาล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 คน ได้รับแบบสอบถามคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาโดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการจำนวน 406 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยประมาณ 35 ปี ช่วงอายุที่พบมากที่สุดคือ 31-40 ปี รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี และ 23-30 ปี ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ รองลงมา มีสถานภาพสมรสโสด และหน้ายัง หย่าหรือแยก ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่เหลือจบการศึกษาระดับปริญญาโท ประมาณครึ่งหนึ่งมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท โดย 4 ใน 10 มีสถานภาพการเงินพอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ กว่า 3 ใน 10 มีรายได้เหลือเก็บ ส่วนที่เหลือ มีรายได้ไม่พอใช้และเป็นหนี้ เกือบครึ่งหนึ่ง從ทำงานพยาบาลวิชาชีพระดับ 7 รองลงมา ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพระดับ 5 ส่วนน้อยที่ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพระดับ 3 และ ระดับ 4 มีอายุราชการเฉลี่ยประมาณ 13 ปี พบร่วมมีอายุราชการมากที่สุดคือ 11-15 ปี มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ยประมาณ 10 ปี ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 1-5 ปี ประมาณครึ่งหนึ่งปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง รองลงมา ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง เกือบครึ่งหนึ่งปฏิบัติงานประจำงานผู้ป่วยใน พน กีบ 1 ใน 4 ปฏิบัติงานประจำงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ที่เหลืออีก 1 ใน 4 ปฏิบัติงานประจำงานห้องคลอด งานผู้ป่วยนอก และส่วนน้อยปฏิบัติงานห้องผ่าตัดและวิศวัญญาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเกือบ 8 ใน 10 มีโอกาสพบปะพูดคุยกับหัวหน้างาน 5 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป รองลงมาพบปะพูดคุยกับหัวหน้างาน 3-4 ครั้งต่อเดือน มีเพียงรายเดียวที่ไม่เคยพบปะพูดคุยกับหัวหน้างานเลย

1.3.2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล ผู้บริหารการพยาบาลมีอุปนิสัยที่มีประสิทธิผลโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายอุปนิสัยพบว่าทุกอุปนิสัยมีประสิทธิผลในระดับสูง เช่นกัน โดยอุปนิสัยที่มีประสิทธิผลสูงสุด คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน รองลงมา

เป็นอุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก และอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ ตามลำดับ และพบว่าอุปนิสัยที่มีประสิทธิผลในระดับสูงแต่เมื่อคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ เมื่อพิจารณาอุปนิสัยรายข้อตามรายอุปนิสัยพบว่าอุปนิสัยทุกข้อมีประสิทธิผลในระดับสูง ดังนี้

1) อุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวหน้าของท่านทำงานด้วยความซื่อสัตย์ รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านมีความตรงต่อเวลา เช่น ตรงต่อการนัดหมาย หรือการประชุม เป็นต้น และหัวหน้าของท่านสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ส่วนอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านวางแผนการทำงานระหว่างข้าราชการและ ติดตามประเมินผลเป็นระบบเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา

2) อุปนิสัยการทำงานเชิงรุก มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวหน้าของท่านมีความรับผิดชอบหน้าที่ของตน รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานโดย คำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร และหัวหน้าของท่านมีความซื่อสัตย์ต่อผู้ไม่อยู่ในเหตุการณ์ โดยอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านหาทางแก้ปัญหา มากกว่าหาตัวผู้กระทำผิด

3) อุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง คือ หัวหน้าของท่านเป็นผู้มีความอึ่มไว้เพื่อ เพื่อแล้ว เติ่มใจช่วยเหลือเพื่อร่วมงาน รองลงมาคือ หัวหน้า ของท่านกล้าแสดงความคิดเห็น และหัวหน้าของท่านมองผู้ร่วมงานในด้านบวกมากกว่าด้านลบ โดยอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านแบ่งปันความคิดความชอบอย่าง เท่าเทียมเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงานร่วมกัน

4) อุปนิสัยลับเลือยให้คุณเสมอ มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวหน้าของท่านเติ่มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ และหัวหน้าของท่านสนับสนุนการพัฒนาตนเองของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยอุปนิสัยรายข้อที่มี คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย สังสรรค์ ทักษะศึกษา เป็นต้น

5) อุปนิสัยนึกพลังประสานความต่าง มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ย สูงสุดคือ หัวหน้าของท่านผลักดันและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ใน หน่วยงาน รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านให้คุณค่ากับความสามารถของทุกคน และหัวหน้ายอมรับ และแสดงความยกย่องผลงานของผู้ร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ โดยอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ย ต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านนำจุดเด่นที่แตกต่างกันของทุกคนมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน

6) อุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีอุปนิสัยรายข้อที่คะแนน

เฉลี่ยสูงสุดคือ หัวหน้าของท่านได้รับความเคารพยกย่องจากผู้ได้บังคับบัญชา รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านพึงผู้อื่นอย่างตั้งใจและเข้าใจ สามารถตอบสนองและติดตามการสนับสนุนอย่างจริงจัง และ หัวหน้าของท่านยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการแก้ปัญหา โดยอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้นจากทุกมุมมองของผู้ร่วมงานก่อน ตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

7) อุปนิสัยเริ่มต้นจากชุดมุ่งหมายในใจ มีอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่เน้นผลลัพธ์ของงาน รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน และหัวหน้าของท่านวางแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยอุปนิสัยรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวหน้าของท่านกำหนดกลยุทธ์ในการทำงานก่อนนำไปปฏิบัติจริง

1.3.3 บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ เกือบทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้น ด้านการให้รางวัลและการลงโทษที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาบรรยากาศกลุ่มการพยาบาล รายข้อแยกตามบรรยากาศกลุ่มการพยาบาลรายด้านพบว่าบรรยากาศกลุ่มการพยาบาลรายข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี ดังนี้

1) **ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล รายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญ ของหน่วยงาน รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมักจะมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจากการที่บุคลากรมีความรับผิดชอบ แต่ทุกคนได้รับอิสระในการทำงาน โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกคนสามารถปฏิบัติงานที่ตรงความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด**

2) **ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด บรรยากาศของกลุ่มการพยาบาล รายข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี คือกลุ่มการพยาบาลกำหนดช่องทางการใช้กฎระเบียบต่างๆ ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาและอยู่ในระดับดี คือ บุคลากรทุกระดับในกลุ่มการพยาบาลทราบ และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนของที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรและกลุ่มการพยาบาลมีสายบังคับบัญชาที่เอื้อต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ กลุ่มการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงานได้ยากเนื่องจากกฎระเบียบมากเกินไป**

3) **ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหมาย บรรยากาศของ**

กลุ่มการพยาบาลรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนร่วมกันปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น รองลงมาคือทุกคนเน้นการทำงานที่ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำหนดและหน่วยงานของท่านตั้งเป้าหมายในการ ปฏิบัติงานที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน

4) ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาล รายข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี คือ บุคลากรทุกคน ในหน่วยงานของท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน รองลงมาและอยู่ในระดับดี คือทุก คนทำงานซ่อมเหลือกันเหมือนพี่น้องมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง และหน่วยงานของท่านสงบและมี แสงสว่างเพียงพอ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ หน่วยงานของท่านมี การระบายอากาศดี พื้นที่ใช้สอยเพียงพอ

5) ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาล รายข้ออยู่ในระดับดีทุกข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทุกคนในหน่วยงานมีการตัดสินใจอย่าง รอบคอบเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รองลงมาคือทุกคนยอมรับการเปลี่ยนแปลงในการ ดำเนินการอย่างชาญ เชื่อความมั่นใจและความปลอดภัยในการทำงานและทุกคนร่วมวิเคราะห์ ความเสี่ยงก่อนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการทำงาน โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกคนจะ ยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการเปลี่ยนแปลงการทำงานเพื่อความเป็นผู้นำในการบริการ

6) ด้านความชัดแจ้งและความทันทันต่อความชัดแจ้ง บรรยายศาสตร์ของกลุ่ม การพยาบาลรายข้ออยู่ในระดับปานกลางและดี ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดีคือ เมื่อมี ปัญหาในการทำงาน ทุกคนจะมีโอกาสเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย แก้ปัญหาและหา ข้อสรุปร่วมกัน รองลงมาและอยู่ในระดับดีคือ ทุกคนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกับความ คิดเห็นของตน โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ เมื่อสมาชิกมีความเห็น ขัดแย้งกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หาข้อยุติร่วมกันอย่างเปิดเผย

7) ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ทุกข้อคำนึงอยู่ในระดับปานกลาง โดยบรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาลรายข้อที่มีคะแนนสูงสุดคือ เมื่อเกิดปัญหารือข้อผิดพลาดใน การทำงาน กลุ่มการพยาบาลมุ่งแก้ไขปัญหาเชิงระบบมากกว่าการติดเตียนหรือลงโทษบุคคล รองลงมา คือ ทุกคนได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงาน โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรอย่างเปิดเผย ถัดขึ้นมาคือ ทุกคนได้รับการสนับสนุนความก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกัน และทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณา ความดีความชอบ

1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ในระดับสูง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลรายด้าน พぶว่า

- 1) อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย และด้านความเตี่ยงและภาระรับความเสี่ยง ในระดับสูง
- 2) อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านโครงสร้างและข้อจำกัด ด้านความขัดแย้งและความทนทานต่อความขัดแย้ง ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน รวมถึงด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ในระดับปานกลาง

2. อภิปรายผล

2.1 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล ในการศึกษารังนี้พบว่า อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.62) เนื่องจากอุปนิสัยเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ติดตัวและเปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้นตามวุฒิภาวะและประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น สามารถมองเห็นและรับรู้ได้ทั้งด้วยตนเองและผู้อื่น การปรับปรุงอุปนิสัยโดยเฉพาะอุปนิสัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการทำงานของตนเองและการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่เสมอ จึงมีความจำเป็นและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ผู้ร่วมงานและหน่วยงานอย่างยิ่ง ดังนั้นกลุ่มผู้บริหารการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งมีบทบาทในการนำพาองค์กรสู่เป้าหมาย ต้องทำงานภายใต้สภาพแวดล้อมทั้งด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความแตกต่างกันทั้งประสบการณ์ วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และความต้องการหรือเป้าหมายในชีวิต อีกทั้งต้องตอบสนองความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่หลากหลาย ทำให้ผู้บริหารการพยาบาลต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ตลอดจนการแสดงออก เป็นการปรับปรุงหรือพัฒนาอุปนิสัยเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิผล นั่นคือการสร้างผลลัพธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างสมดุล เป็นที่ยอมรับของทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา นำพาองค์กรบรรลุตามเป้าหมาย สองคดีองก์กับการศึกษาของศิริวรรณ ตันติกิตติวัฒน์ (2543) ที่พบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ส่วนใหญ่เป็นผู้นำแบบมีประสิทธิภาพสูง เป็นนักพัฒนามากที่สุด และการศึกษาของจิรพรรณ โพธิ์ทอง (2548) ที่พบว่าความสามารถในการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุขอยู่ในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสุพิพัฒน์ พระยาลดา (2543) ที่พบว่าลักษณะแบบผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์ เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นผู้นำแบบมุ่งงานมากกว่ามุ่งคน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกอุปนิสัยมีประสิทธิผล ในระดับสูง โดยอุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.63) รองลงมา คืออุปนิสัยการทำงานเชิงรุกและอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.67 และ $\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.70 ตามลำดับ) โดยมีอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อุปนิสัยเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมายในใจ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.64) สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1.1 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน การศึกษารังนี้พบว่าอุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญ ก่อนของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.63) เนื่องจากโรงพยาบาลชุมชนเป็นหนึ่งในโรงพยาบาลเป้าหมายของ กระทรวงสาธารณสุขที่ต้องพัฒนาให้ผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ดังนั้นการกำหนดค่า尼ยม วิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือทิศทางของโรงพยาบาลชุมชน จึงมีความชัดเจนขึ้น อีกทั้งนโยบายสร้าง นำซ่อง กระบวนการค้นหาความเสี่ยง การวางแผนล่วงหน้า การบริหารจัดการผ่านแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด รวมถึงมีกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับทั้งบุคลากร ในหน่วยงานและองค์กรภายนอกเพิ่มมากขึ้นจนเกิดเครือข่ายบริการต่างๆ ตามมา งานนโยบายการ บริหารจัดการ ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกองค์กรที่เปลี่ยนแปลงข้างต้น สร้างผลให้ ผู้บริหารการพยาบาล นำอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัยของความชื่อสัตย์และ วินัยในการปฏิบัติงานมาใช้มากขึ้น โดยเดือกระทำสิ่งที่สำคัญต่อเป้าหมายทั้งของงานและตนเอง ยิ่งนักหนังสือการรู้สึกกับบริหารเวลาเพื่อให้ชีวิตและงานมีความสมดุล บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ ผ่านกระบวนการสำคัญได้แก่ การเตรียมการ การป้องกัน การวางแผน การสร้างความสัมพันธ์ การพักผ่อนหย่อนใจ และการสร้างความชัดเจนของค่า尼ยม จากผลการวิจัยรายข้อพบว่า ข้อหัวหน้า ของท่านมีความชื่อสัตย์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.70) อธิบายได้ว่าการจะกระทำ สิ่งใดให้สำเร็จตามเป้าหมาย หรือมีประสิทธิผลได้นั้น หลักการสำคัญที่ต้องยึดถือและปฏิบัติอย่าง จริงจังคือ หลักการของความชื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและเป้าหมาย แตกต่างจากผลการศึกษาอุปนิสัย ของพนักงานธนาคารระดับปฏิบัติการของชนวินทร์ พัฒนครู (2546) ที่พบว่าอุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญ ก่อนของพนักงานธนาคารอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2 อุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก การศึกษารังนี้พบว่าอุปนิสัยการทำงาน

เชิงรุกของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาอุปนิสัยการทำงานเชิงรุกรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เช่นกัน สามารถอธิบายได้ว่าผู้บริหารทางการพยาบาลระดับหัวหน้างานหรือหัวหน้าหอผู้ป่วย ของ โรงพยาบาลชุมชน ต้องทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีสิ่งเร้าทั้งจากผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและ ผู้ใช้บริการในความคุ้ม การเลือกตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างมีสติ ยึดถือหลักการที่ถูกต้อง การ สื่อสารในเชิงสร้างสรรค์ การมุ่งแก้ปัญหาที่ดัวเองหรือปัญหาในขอบเขตอิทธิพลของตนเองก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก จะส่งผลในเชิงบางกับทั้งตัวเองและผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้บริหาร การพยาบาลจึงใช้อุปนิสัยนี้ในการปฏิบัติงานในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อหัวหน้าของ ท่านมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์องค์กร และหัวหน้าของท่านซึ่งต่อผู้อื่น หรือผู้ไม่อยู่ในเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.73 และ $\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.86 ตามลำดับ) ซึ่งแสดง ให้เห็นว่าลักษณะสำคัญของผู้มีอุปนิสัยของการเลือกตอบสนองหรืออุปนิสัยของการทำงานเชิงรุก คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมีวินัยและเชื่อถือได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่าข้อคำถามที่มี คะแนนระดับสูงที่กล่าวมาล้วนเป็นการแสดงบทบาทตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาอุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ธนาคารระดับปฏิบัติการของธนาคาร พัฒนาครุ (2546) ที่พบว่าอุปนิสัยมีอิสระในการเลือกกระทำ หรืออุปนิสัยทำงานเชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.3 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ การศึกษารังนี้พบว่าอุปนิสัยคิดแบบ ชนะ-ชนะ ของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เนื่องจากอาชีพบริการต้องสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลให้มี ประสิทธิผลในระยะยาวนั้นเกิดจากความเคารพ ให้เกียรติและการได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน บริการพยาบาลเป็นการทำงานเป็นทีมทั้งระหว่างพยาบาลด้วยกัน และสหสาขาวิชาชีพหรือบุคลากร สุขภาพอื่นๆ ดังนั้นเพื่อประสิทธิผลของงานในความรับผิดชอบ ผู้บริหารการพยาบาลในฐานะผู้นำ การพยาบาลจึงต้องแสดงบทบาทในการนำทีม ประสานงานและสร้างความสัมพันธ์กับสหสาขา วิชาชีพหรือทีมสุขภาพ โดยต้องใช้การแสดงผลประโยชน์ร่วมกัน หากความร่วมมือแทนการ แบ่งขันชิงคิ้กน การรับฟังและสื่อสารระหว่างกันมากขึ้น รวมถึงการพูดคุยด้วยความกล้า มุ่งหา คำตอบที่ดีเพื่อสร้างความสุขและความพึงพอใจแก่ทุกคน ตามแนวคิดของอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบ ชนะ-ชนะ นั่นเอง เมื่อพิจารณาอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะรายข้อพบว่า ข้อหัวหน้าของท่านเป็นผู้มี ความเอื้อเพื่อเพื่อแล่ เติมใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.84)

รองลงมาคือ หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความคิดเห็นและหัวหน้าของท่านมองผู้ร่วมงานในด้านบวกมากกว่าลบ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.88 และ $\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.88 ตามลำดับ) สามารถอธิบายได้ว่าการใช้อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ เป็นบทบาทของการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ดังนั้นผู้ที่มีอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ ในระดับสูงจึงต้องมีลักษณะเอื้อเพื่อเพื่อแต่เต็มใจช่วยเหลือเพื่อร่วมงาน กล้าแสดงความคิดเห็นและสุดท้ายคือ มองผู้อื่นในด้านบวกในระดับสูงด้วย صدقถือกับการศึกษาอุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานธนาคารระดับปฏิบัติการของชนวนทรัพย์ พัฒนา (2546) ที่พบว่าอุปนิสัยคิดแบบໄได้ผลดีทั้งสองฝ่ายหรืออุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะอยู่ในระดับดีเยี่นเดียวกัน

2.1.4 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ การศึกษารึนี้พบว่า อุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ ของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าอุปนิสัยอื่นๆ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.64) แต่ยังคงอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาอุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับสูง สามารถอธิบายได้ว่าในปัจจุบันการบริหารจัดการภาครัฐเน้นการบริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ให้ความสำคัญกับการทำงานดีเป้าหมายที่ชัดเจน การวางแผนที่รัดกุม และการติดตามผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดอย่างต่อเนื่อง จริงจัง นำผลลัพธ์ของการดำเนินการต่างๆ มาใช้ประกอบการจัดสรรงานประจำ การจ่ายค่าตอบแทน ทั้งในภาพรวมของหน่วยงาน และรายบุคคล ดังนั้น ผู้บริหารการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนซึ่งเป็นที่มีนำในองค์กรภาครัฐ จึงต้องมีการปรับตัว ให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมาย และวางแผนการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร ก่อนดำเนินการหรือถ่ายทอดสู่ผู้ปฏิบัติ แต่เนื่องจากอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ เป็นอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะ ส่วนตัว ดังนั้นนอกจากอุปนิสัยนี้จะเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายในงานแล้ว ยังมีอุปนิสัยส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายส่วนตัวตามบทบาทความรับผิดชอบตนเองด้วย ประกอบกับการศึกษารึนี้เป็นการประเมินจากมุมมองของผู้อื่น จึงมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมาย ในใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าอุปนิสัยอื่นๆ แม้ยังอยู่ในระดับสูงดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อพิจารณาอุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจรายข้อพบว่า ข้อหัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่เน้นผลลัพธ์ของงาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ ข้อหัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตชัดเจนและข้อหัวหน้าของท่านวางแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.74 และ $\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.75 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ในการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือการกำหนดเป้าหมายในชีวิต และการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นจาก

ชุดมุ่งหมายในใจ หรืออุปนิสัยของวิสัยทัศน์นั้นเอง สองคล้องกับการศึกษาอุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานธนาคารระดับปฏิบัติการของชนวินทร์ พัฒนคู (2546) ที่พบว่าอุปนิสัยเริ่มต้นด้วยชุดมุ่งหมายในใจของพนักงานธนาคารอยู่ในระดับดี เช่นเดียวกัน

2.2 บรรยายการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระดับบรรยายการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.51) เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลระดับทุติยภูมิ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลขนาด 60 เตียงลงมา มีจำนวนบุคลากรในกลุ่มการพยาบาลไม่นัก กิจกรรมส่วนใหญ่คือการรับผู้ป่วยและสัมพันธภาพของบุคลากรจึงขึ้นเป็นแบบพื้นเมือง เอื้อเพื่อเพื่อแพร่ขยายเหลือเกือบกูด ประกอบกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล และการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล ทำให้เกิดกลุ่มการพยาบาลกำหนดเป้าหมาย และนโยบายโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรเพิ่มขึ้น ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม การปฏิบัติตามมาตรฐาน การปรับสภาพแวดล้อมรวมถึงระบบงานให้เกิดความปลอดภัยทั้งผู้ให้และผู้ใช้บริการ ตลอดจนมีการทบทวนกฎระเบียบอย่างจริงจัง ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ รับรู้บรรยายการของกลุ่มการพยาบาลในระดับดี สอดคล้องกับการศึกษาของพิสมัย โพธิพรรคและคณะ (2543) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์กรกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลโรงพยาบาลสาระบุรี และการศึกษาของพรทิพย์ พิมพ์สาน (2548) ซึ่งศึกษาบรรยายการองค์กรโรงพยาบาลจิตเวช กรมสุขภาพจิต ที่พบว่า บรรยายการองค์กรทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษารายการของคุณภาพตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ของสุริยา ทวีกุล (2544) การศึกษารายการองค์การในฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ของสุริยา เชียงราย ของจำเลียนวงศ์ เทพเตียน (2545) การศึกษารายการองค์การในโรงพยาบาลกำแพงเพชร ของกังสตาล สุทธิวรีสรรค์ (2545) การศึกษารายการที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาล ในโรงพยาบาลสารพลีทิประสังค์ ของรัชนี ประกอบแสง (2546) การศึกษารายการโรงพยาบาล เลย ของบุญสม ภัทรภูตวัฒน์ (2547) และการศึกษารายการองค์การของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดร้อยเอ็ด ของคำรงค์ รัตนเวช (2547) ที่พบว่าบรรยายการองค์การโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาบรรยายการของกลุ่มการพยาบาลรายด้าน พบว่าบรรยายการของกลุ่มการพยาบาลเกือบทุกด้านอยู่ในระดับดี โดยด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.56) รองลงมาเป็นด้านโครงสร้างองค์กรและข้อจำกัด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.55)

และด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.62) ยกเว้นด้าน การให้รางวัลและการลงโทษ ที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.2.1 ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ จากการศึกษารังนี้พบว่าบรรยายกาศ ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.56) เนื่องจากในระบบบริการพยาบาลนอกจากผู้บริหารการพยาบาลจะมี หน้าที่จัดหาทรัพยากรในการปฏิบัติงาน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานแล้ว ยังมีหน้าที่ใน การพัฒนาศักยภาพแก่นบุคลากร โดยส่งเสริมให้บุคลากรมีอิสระในการตัดสินใจ มีความสามารถในการทำงานและแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายทั้งของตนเองและองค์กร เป็นการ สร้างแรงจูงใจภายในให้กับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลต่อความพึงพอใจในงาน ของบุคลากรด้วย เมื่อพิจารณาบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลด้านความท้าทายและความ รับผิดชอบรายข้อพบว่า ข้อทุกคน ได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญของหน่วยงานมีคะแนนเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมักจะมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจาก การที่บุคลากรมีความรับผิดชอบ และทุกคน ได้รับอิสระในการทำงาน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.61 และ $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.72 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ให้ความสำคัญกับบุคลากร โดยให้โอกาสแสดงความสามารถและให้ อิสระในการตัดสินใจ ถือเป็นการสร้างคุณค่าและแรงจูงใจในการทำงานแก่บุคลากร ซึ่งแตกต่าง จากผลการศึกษารายการศึกษาองค์การหลังการ ได้รับการรับรองคุณภาพตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชียงรายประชาชนเคราะห์ ของสุริยา ทวีกุล (2544) การศึกษารายการศึกษาองค์กร ของสุนทรีย์ ภัทรกุลวัฒน์ (2547) และการศึกษารายการศึกษาองค์กรของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดร้อยเอ็ด ของดำรง รัตนเวช (2547) ที่พบว่าบรรยายกาศองค์การด้านความท้าทายและความ รับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.2. ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด จากการศึกษารังนี้พบว่าบรรยายกาศ ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านโครงสร้างและข้อจำกัดอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.55) เนื่องจากการศึกษารังนี้ ศึกษาในโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ซึ่งเป็นโรงพยาบาล รัฐที่ใช้โครงสร้างการบริหาร กฎระเบียบพื้นฐาน และสายบังคับบัญชาตามแนวทางของการบริหาร ราชการส่วนภูมิภาค ในระยะเวลา 3-5 ปีที่ผ่านมามีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเพื่อให้เอื้อต่อการ บริหารงาน ประกอบกับกลุ่มการพยาบาลจัดโครงสร้างการบริหารงานตามมาตรฐานของสถาบัน พยาบาล จึงทำให้มีความคล่องตัวเอื้อต่อการปฏิบัติงานในระดับดี แต่การใช้กฎระเบียบของทาง ราชการอาจทำให้พยาบาลประจำการรู้สึกว่ากฎระเบียบมากและเปลี่ยนแปลงยาก ขาดความยืดหยุ่น เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อกลุ่มการพยาบาลกำหนดช่องทางการใช้กฎระเบียบต่างๆ ที่ชัดเจนเป็น

ลายลักษณ์อักษร เช่น ระเบียบการลา การเดินทางไปราชการ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือ บุคลากรทุกระดับในกลุ่มการพยาบาลทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และกลุ่มการพยาบาลมีสายบังคับบัญชาที่เอื้อต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.75 และ $\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.78 ตามลำดับ) โดยข้อกกลุ่มการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงาน ได้ยกเนื่องจากภาระเบียบมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.99) แต่ยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสุริยา ทวีกุล (2544) ที่ศึกษารายการของค์การหลังการได้รับการรับรองคุณภาพตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ด้าน โครงสร้างพนวจอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ การศึกษาของจำเริญวงศ์ เทพเตียน (2545) ที่ศึกษารายการของค์การในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลภูมิราษฎร์ เชียงราย และการศึกษารายการในโรงพยาบาลกำแพงเพชร ของ กังสตาด สุทธิวรีสารรัตน์ (2545) ซึ่งล้วนเป็นการศึกษาในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่มีโครงสร้าง ซับซ้อนกว่า

2.2.3 ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย จากการศึกษา ครั้งนี้พบว่า บรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมายอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.62) สืบเนื่องจากการเร่งรัดพัฒนา คุณภาพโรงพยาบาลของรัฐ เพื่อให้ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพโรงพยาบาล และมาตรฐานการ ประกันคุณภาพ ทำให้กลุ่มการพยาบาลต้องกำหนดเป้าหมายการทำงานให้สอดคล้องกับนโยบาย และเป้าหมายของหน่วยงาน และนำนโยบายสู่การปฏิบัติผ่านมาตรฐานการพยาบาล มาตรฐานการ รับรองคุณภาพโรงพยาบาล และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการ ดำเนินงาน และพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น โดยอาศัยการทำงาน เป็นทีม และความร่วมมือของบุคลากรทุกคนในกลุ่มการพยาบาล ดังนั้นมีอีกพิจารณารายข้อ จึงพบว่า ข้อทุกคนร่วมกันปรับปรุงกระบวนการการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ ทุกคนเน้นการทำงานตามมาตรฐานที่หน่วยงานกำหนด และ หน่วยงานของท่านตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.66 และ $\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.68 ตามลำดับ) ส่วนข้อทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของ หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.74) แต่ยังอยู่ในระดับดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่ม การพยาบาลให้ความสำคัญกับการให้โอกาสบุคลากร ในการกำหนดเป้าหมายหรือมีส่วนร่วมในการ กำหนดทิศทางองค์กรมากขึ้น เช่นกัน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษารายการบริษัทของสุริยา ทวีกุล (2544) การศึกษารายการโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ของสุริยา ทวีกุล (2544) การศึกษารายการโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ของบุญสม ภัทรกุลวนิชย์ (2547)

และการศึกษาบรรยายองค์การของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดร้อยเอ็ด ของดำรง รัตนเวช (2547) ที่พบว่าบรรยายองค์การด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมายอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพัฒนาและยังคงความคาดหมายอยู่ในระดับปานกลาง ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ เป็นบรรยายองค์การพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบอย่างเปิดเผย มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.01) ถัดมาคือ ทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.93) และทุกคนได้รับการสนับสนุนอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.94) สะท้อนให้เห็นว่าการส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานจากการให้คุณให้ไทย โดยเฉพาะเรื่องของเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบ ความโปร่งใสของการพิจารณา ความเป็นธรรมและเท่าเทียมในด้านการสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ ยังไม่สามารถทำให้พยาบาลประจำการในกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ยอมรับได้ในระดับดีหรือดีมาก อาจเนื่องจาก การพัฒนาบุคลากรในโรงพยาบาลชุมชนภาคใต้ ยังไม่มีทิศทางที่ชัดเจน ขาดการนำเกณฑ์ประเมินความรู้ ทักษะมาใช้อย่างจริงจัง ขั้นขาดการกำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ชี้วัดส่วนบุคคล การประเมินผลการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการด้านบุคลากรยังไม่ชัดเจนขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง สถาคัตถ์องค์การศึกษาบรรยายองค์การหลังการได้รับการรับรองคุณภาพตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ของ สุริยา ทวีกุล (2544) ที่พบว่าบรรยายองค์การด้านการให้รางวัลอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาบรรยายองค์การที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาล ในโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสang ของรัชนี ประกอบแสง (2540) ที่พบว่า บรรยายองค์การในมิติขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับสูง

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายองค์การพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายองค์การพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมในระดับสูง ($r = .652$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ อาจเนื่องจากอุปนิสัยเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกอยู่เสมอทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ในขณะที่บรรยายองค์การพยาบาลเป็นการรับรู้ของบุคลากรต่อสิ่งแวดล้อมในองค์กรที่มีผลต่อตนเองในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ด้านความชัดเจ็บ และการยอมรับความชัดเจ็บ ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย และด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง ซึ่งการบริหารจัดการบรรยายองค์การพยาบาลให้เกิดความร่วมมืออย่างดี

ระหว่างสมาชิก สามารถดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มการพยาบาล เป็นบทบาทและหน้าที่สำคัญของผู้บริหารการพยาบาลทุกระดับในกลุ่มการพยาบาล กลไกดังกล่าวต้องอาศัยความเป็นผู้มีประสิทธิผลของผู้บริหาร ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่าหากพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกอยู่เสมอหรืออุปนิสัยของผู้บริหารมีประสิทธิผลในระดับสูงขึ้น จะส่งผลให้บรรยากาศกลุ่มการพยาบาลในภาพรวมดีขึ้นด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ เจริญ จันท่าเจี๊ยน(2539) ที่พบว่าพฤติกรรมผู้บริหาร กับบรรยากาศองค์การภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ในขณะที่ ชีรภัทร ประสมสุข (2539) พบว่าพฤติกรรมผู้บริหาร โรงเรียน ด้านมุ่งงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยากาศองค์การ ในมิติวัฒนธรรม มิติความสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติมุ่งงาน มิติแบบอย่างและมิติกรุณา ปราณี และพฤติกรรมมุ่งคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ มิติความสัมพันธ์ มิติวัฒนธรรม มิติมุ่งงาน มิติแบบอย่างและมิติกรุณาปราณี และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหาร การพยาบาล โดยรวมและบรรยากาศองกลุ่มการพยาบาลรายด้านพบว่า

2.3.1 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยากาศองกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยงในระดับสูง ($r = .598$) เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด อธิบายได้ว่านี่คือผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยการทำงานเชิงรุกและอุปนิสัยเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ ซึ่งเป็นอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตน ตามกรอบแนวคิด “พึงตนเอง” ให้ความสำคัญกับการเลือกอย่างมีสติ กล้ารับผิดชอบผลลัพธ์โดยไม่กลัวโทษผู้อื่น กล้าเผชิญกับสิ่งใหม่ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงมุ่งเน้นการกำหนดเป้าหมาย การเตรียมการ การป้องกัน การวางแผนการทำงาน เน้นผลลัพธ์ของการทำงานมากกว่าวิธีการทำงาน นั่นคือสนใจสิ่งที่ต้องการเป็นและต้องการทำในระดับสูง ดังนั้นผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ จึงกล้าขอมั่นใจในความเสี่ยงในการทำงาน เนื่นได้จากการร่วมกันวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างรอบคอบของทุกคนก่อนตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน ส่งผลให้บรรยากาศองกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยงอยู่ในระดับดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งระดับการยอมรับความเสี่ยงในงานจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นกับความต้องการของผู้บริหาร สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968 : 62-63) ที่กล่าวว่าการยอมรับความเสี่ยงในงานเป็นอย่างไรมีความสัมพันธ์กับการร่วมใจของผู้บริหาร และระดับการยอมรับความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับระดับความต้องการความสำเร็จ ผู้ต้องการความสำเร็จสูงจะยอมรับความเสี่ยงปานกลาง

2.3.2 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

บรรยาศาสของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงาน และความคาดหมาย ในระดับสูง ($r = .598$) เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด อธิบายได้ว่าเมื่อ ผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมาย ในใจ ซึ่งอยู่ในกลุ่มอุปนิสัยของขั้นตอน ตามกรอบแนวคิด “พึงตนเอง” ที่ให้ความสำคัญกับ การกำหนดเป้าหมายหรือดัชนีชี้วัดความสำเร็จในงานที่ชัดเจนทุกรายการ ที่มีการมอบหมายงานทั้ง ระยะสั้นและระยะยาว การเน้นผลลัพธ์ของการทำงานมากกว่าวิธีการทำงาน และยึดหลักการที่ ถูกต้องเป็นศูนย์กลางของการเดือกด่านจุดมุ่งหมายในระดับสูง จะส่งผลให้พยาบาลประจำการ รับรู้และให้ความสำคัญกับเป้าหมาย มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ปรับปรุงและพัฒนางานให้ บรรลุเป้าหมาย นั่นคือบรรยาศาสของกลุ่มการพยาบาลด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและ ความคาดหมายดีขึ้นด้วย สองคล้องกับแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968 : 58:59) ที่กล่าวว่ามาตรฐานผลลัพธ์ระดับสูงสัมพันธ์กับการกระตุ้นแรงจูงใจ ไฟส้มฤทธิ์ของ ผู้ปฏิบัติงาน และสองคล้องกับการศึกษาของธีรภัทร ประสมสุข (2539) ที่พบว่าพฤติกรรมผู้บริหาร โรงพยาบาลทั้งแบบมุ่งงานและมุ่งคน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยาศาสองค์การมิติมุ่งงาน และ การศึกษาของประภารัตน์ แบบวนิดา (2544) ที่พบว่าการปฏิบัติงานด้านการบริหารของหัวหน้าหอ ผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย

2.3.3 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ บรรยาศาสของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุนใน ระดับปานกลาง ($r = .584$) เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด อธิบายได้ว่าเมื่อผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ เป็นผู้มีอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะและอุปนิสัยเข้าใจ ผู้อื่นก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ซึ่งอยู่ในกลุ่มอุปนิสัยชั้นนำในสังคม ตามกรอบแนวคิด “พึงพาชี้กัน และกัน” ที่ให้ความสำคัญกับการให้โอกาสทุกคนเท่าเทียมกัน ยุติธรรม ใจกว้าง มองทุกคนอย่าง เป็นมิตร ใส่ใจผู้อื่น รับฟังผู้อื่น เห็นคุณค่าและนับถือผู้อื่นในระดับสูง จะส่งผลให้พยาบาล ประจำการมีความรู้สึกถึงมิตรภาพ การได้รับการดูแลหรือสนับสนุนอย่างเท่าเทียม รวมถึงรู้สึกเป็น ส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่มการพยาบาล หรืออีกนัยหนึ่งคือ กลุ่มการพยาบาลมีบรรยาศาสด้าน ความอบอุ่นและการสนับสนุนดีขึ้นตามไปด้วย เป็นไปตามแนวคิดของโรเซ่นและ ดี เอนเดรด (Rosen and D'Andrade 1959 ข้างตาม Litwin & Stringer 1968 : 51:52) ที่กล่าวว่าผู้ที่ต้องการ ความสำเร็จระดับสูงกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติสูงกว่าผู้ต้องการความสำเร็จต่ำ และมักแสดงความ อบอุ่นและการสนับสนุนมากด้วย สองคล้องกับการศึกษาของธีรภัทร ประสมสุข (2539) ที่พบว่า พฤติกรรมผู้บริหารด้านมุ่งงานและมุ่งคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติของวัฒนธรรมและมิติความสัมพันธ์

2.3.4 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ในระดับปานกลาง ($r = .584$) เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด อธิบายได้ว่าเมื่อผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัย ในกลุ่มอุปนิสัยชั้นระดับตอน ตามกรอบแนวคิด “พึงตนเอง” ที่ให้ความสำคัญกับการกำหนด เป้าหมาย การวางแผน การป้องกัน การเน้นผลลัพธ์มากกว่าวิธีการ ความซื่อสัตย์ต่อเป้าหมาย มีวินัย และมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รักษาสมดุลระหว่างผลผลิตและ ความสามารถในการผลิตในระดับสูง และมีอุปนิสัยนึกพลังประสานความต่าง ซึ่งอยู่ในกลุ่ม ชั้นระดับตอน ตามกรอบแนวคิด “พึงพาซึ่งกันและกัน” ที่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่าง สร้างสรรค์ เห็นความแตกต่างของบุคคล เห็นคุณค่าในตัวผู้อื่นนำข้อดีในตัวผู้อื่นมาใช้ประโยชน์ ใช้ความต่างจุดประกายความคิดสร้างสรรค์เพื่อหาทางเลือกที่สามที่ทุกฝ่าย ได้ประโยชน์ ในระดับ สูง ส่งผลให้พยาบาลประจำการ ได้รับมอบหมายงานสำคัญของหน่วยงานตามความรู้ความสามารถ มีอิสระในการทำงาน หน่วยงานจึงมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจากบุคลากรที่มีความรับผิดชอบตามไป ด้วย หรืออีกนัยหนึ่งคือ บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาลด้านความท้าทายและความรับผิดชอบด้านนี้ ด้วยนั่นเอง สอดคล้องกับการศึกษาของไฮโลวิช (Holowitz 1961 อ้างตาม Litwin & Stringer 1968 : 49) ที่พบว่าคนที่ต้องการความสำเร็จสูง ฝึกให้ในงานซึ่งยอมให้อิสระในการปฏิบัติและเสนอ ผลงาน เช่นเดียวกับ ลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer 1968 : 50) ที่ให้ความเห็นว่าความ เป็นอิสระในการทำงานและการให้ข้อมูลข้อนกตับสำคัญกว่าการใช้อำนาจ เป็นความรู้สึกถึง ความสำเร็จและปลดปล่อยในการปฏิบัติงานตามบทบาท สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีรภัทร ประสมสุข (2539) ที่พบว่า พฤติกรรมผู้บริหารด้านมุ่งงานและมุ่งคนมีความสัมพันธ์กับบรรยายศาสตร์ องค์กรในมิติมุ่งผลงาน

2.3.5 อุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาล โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ บรรยายศาสตร์ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ($r = .493$) ในระดับปานกลาง เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด อธิบายได้ว่าหากผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยคิดแบบ ชนะ-ชนะ และอุปนิสัยลับเลือยให้คอมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปนิสัยกลุ่มชั้นระดับตอน ตามกรอบ แนวคิด “พึงตนเอง” อุปนิสัยชั้นระดับตอน ตามกรอบแนวคิด “พึงพาซึ่งกันและกัน” และการเติม พลังชีวิต ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเชิงบวกเพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุตามเป้าหมาย มุ่งให้ประโยชน์แก่ผู้ได้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียม แก้ปัญหาเชิงระบบ โดยไม่มุ่ง ลงโทษบุคคล ตลอดจนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับสูง จะส่งผลให้พยาบาลประจำการ ยอมรับเกณฑ์และผลการพิจารณาความดีความชอบ มีข้อบัญญัติกลังใจในการทำงาน ได้รับการเลื่อนขั้น

เงินเดือนตามผลการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม นั่นคือบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาล ชุมชน ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ อยู่ในระดับดีตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer 1968 : 54-55) ที่กล่าวว่า รางวัลและการลงโทษ สัมพันธ์กับความอบอุ่น การให้รางวัลกระตุ้นความสำเร็จและความผูกพันลดความกลัวความล้มเหลว รางวัลเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของบุคคล สร้างบรรยายกาศที่ถูกใจสื่อถึงผู้ต้องการความสำเร็จ

2.3.6 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความขัดแย้งและความทุนทานต่อความขัดแย้งในระดับปานกลาง ($r = .492$) เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด おりบาย ได้ว่าเมื่อผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะและอุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนให้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยผนึกพลังประสานความต่าง ซึ่งเป็นอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ตามกรอบแนวคิด “พึงพาซึ่งกันและกัน” ที่ให้ความสำคัญกับการให้ผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียม รับฟังความเห็นที่แตกต่างอย่างตั้งใจ ผู้ง肯เกี้ยวน้ำที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ในระดับสูง รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เห็นคุณค่าและนับถือผู้อื่น สามารถอยู่ภายใต้บรรยายกาศไม่เป็นมิตรด้วยการให้บริการและประสานประโยชน์ จึงทำให้พยาบาลประจักษารมณ์โอกาสเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่หลากหลาย ได้รับการยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ได้รับโอกาสในการหาข้อยุติข้อขัดแย้งอย่างเปิดเผย นั่นคือบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความขัดแย้งและความทุนทานต่อความขัดแย้ง อยู่ในระดับดีตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์(Litwin & Stringer 1968 : 56-57) ที่กล่าวว่าความขัดแย้งเป็นหนทางการเพิ่มผลิตภาพของการบริหารงานและสุขภาพจิตที่คิดการทำงาน สอดคล้องกับการศึกษาของศิริวรรณ ตันติคิตติวัฒน์ (2543) ที่พบว่าแบบผู้นำมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้ง

2.3.7 อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้าน โครงสร้างและข้อจำกัด ในระดับปานกลาง ($r = .545$) เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด おりบาย ได้ว่า เมื่อผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีอุปนิสัยเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมายในไว ซึ่งเป็นอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตน ตามกรอบแนวคิด “พึงตนเอง” อุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยผนึกพลังประสานความต่าง ซึ่งเป็นอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคม ตามกรอบแนวคิด “พึงพาซึ่งกันและกัน” ที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ การใช้ทักษะการฟังอย่างเข้าใจสื่อสารตามมุ่งมองของผู้อื่น สามารถใช้จุดเด่นของบุคคลในการสร้างสรรค์ผลงานในระดับสูง ลักษณะดังกล่าวทำให้พยาบาลประจักษารับรู้ข้อจำกัดและเข้าใจในงาน จากการสื่อสารที่

ละเอียดลออหรือกฎหมายเป็นที่ชัดเจน นั่นคือบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลด้านโครงสร้างองค์การ และข้อจำกัด อยู่ในระดับเดียว ไปด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ เกริญ จันท่าจีน (2539) ที่พบว่า พฤติกรรมผู้บริหารสัมพันธ์กับบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากการศึกษาพบว่าอุปนิสัยเริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ ของผู้บริหาร การพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีประสิทธิผลโดยรวมและรายข้ออยู่ใน ระดับสูง แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด และพบว่าข้อผู้บริหารการพยาบาลกำหนด กลยุทธ์ในการทำงานก่อนนำไปปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องจากอุปนิสัยเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมาย ในใจเป็นอุปนิสัยของวิสัยทัศน์ ถือเป็นสมรรถนะหลักประการหนึ่งของผู้บริหารการพยาบาล มี ความสำคัญยิ่งกับผู้บริหารการพยาบาลในยุคศตวรรษที่ 21 ที่สภาพแวดล้อมทั้งภายในออกและภายนอก ในองค์การมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อให้ผู้บริหารการพยาบาลพัฒนา อุปนิสัยใหม่ความคิดเชิงรุก มีมุมมองกว้างไกล มองไปข้างหน้า กำหนดเป้าหมายในอนาคต สามารถคาดการณ์อนาคต โดยการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ สามารถโน้มน้าวผู้ร่วมงานให้ ร่วมสร้างฝันขององค์การ สื่อสารวิสัยทัศน์ขององค์การสู่ผู้ปฏิบัติทุกระดับ กำหนดทิศทาง นโยบาย และวางแผนกลยุทธ์ที่ทำให้องค์การมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ สุดท้ายคือสามารถบริหารงานให้ บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้อย่างดี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารการพยาบาลพัฒนาอุปนิสัยเริ่มต้นจาก จุดมุ่งหมายในใจหรืออุปนิสัยของวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่อง โดยฝึกฝนกำหนดเป้าหมายในใจ และ วางแผนที่ชัดเจนก่อนดำเนินการทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องงาน
- 2) ผู้บริหารการพยาบาลควรพัฒนาทักษะการวางแผนกลยุทธ์และการ บริหารเชิงกลยุทธ์อย่างเป็นรูปธรรมจริงจัง

3.1.2 จากการศึกษาพบว่าอุปนิสัยผนึกพลังประสานความต่างของผู้บริหาร การพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ มีประสิทธิผลโดยรวมและรายข้ออยู่ใน ระดับสูง และพบว่า ข้อผู้บริหารการพยาบาลสามารถนำข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันมาหาข้อสรุปที่น่า พึงใจและข้อผู้บริหารการพยาบาลนำจุดเด่นที่แตกต่างกันของทุกคนมาใช้ในการพัฒนางาน มี คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ เนื่องจากอุปนิสัยผนึกพลังประสานความต่าง เป็นอุปนิสัยของความ ร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์ การให้คุณค่าบุคคลทั้งเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิตใจ ดังนั้น

เพื่อให้ผู้บริหารการพยาบาล สามารถสร้างสัมพันธ์กับทั้งผู้ร่วมวิชาชีพ สาขาวิชาชีพ รวมถึงผู้รับบริการ ซึ่งมีความแตกต่างทั้งความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และความเชื่อ สามารถตอบสนองแนวคิดการพัฒนาคุณภาพที่ใช้การทำงานเป็นทีม เป็นผู้บริหารการพยาบาลที่เปิดเผย จริงใจ เปิดใจรับฟัง เห็นคุณค่าหรือจุดเด่นของบุคคลรอบข้าง สามารถกระตุ้นให้เกิดการสร้างนวัตกรรมการบริการพยาบาลหรือผลงานใหม่ๆ จากแนวคิดที่แตกต่างได้ดี นำพาองค์การบรรลุเป้าหมาย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ

1) ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารการพยาบาลพัฒนาอุปนิสัยพนึกพลัง ประสานความต่างอย่างต่อเนื่อง โดยฝึกการเปิดใจรับความเห็นหรือข้อแตกต่าง พร้อมจะเข้าใจผู้อื่น ไว้วางใจผู้อื่น ทำงานด้วยแนวคิดชนะ-ชนะ หมั่นแสดงความเห็นและกระตุ้นให้ผู้อื่นมีโอกาสแสดงความเห็น ความรู้ และความสามารถ

2) ผู้บริหารการพยาบาลควรฝึกทักษะการฟังและการวิเคราะห์เพื่อนำข้อคิดเห็นหรือความแตกต่างของบุคคลมาใช้ในการประสานประโภช์ระหว่างกันอย่างสร้างสรรค์

3.1.3 จากการศึกษาพบว่าอุปนิสัยลับเลือยให้คอมอยู่เสมอ ของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับสูง และพบว่า ข้อผู้บริหารการพยาบาลให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย สังสรรค์และหัศนศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อจากอุปนิสัยลับเลือยให้คอมเสมอ เป็นกระบวนการ พัฒนาอุปนิสัยคิดเชิงรุก อุปนิสัยเริ่มต้นที่จุบ鲭หมายในใจ อุปนิสัยทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ อุปนิสัยอุปนิสัยเข้าใจผู้อื่นก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยพนึกพลังประสานความต่างอย่างต่อเนื่อง และเติมพลัง ในมิติกายภาพ มิติจิตวิญญาณ มิติสติปัญญา และมิติสังคมและารมณ์อย่างสมดุล ดังนั้นเพื่อให้ผู้บริหารการพยาบาลมีการใช้อุปนิสัยทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง อย่าง粘稠และสมดุล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารการพยาบาลควรให้ความสำคัญกับการเติมพลังในมิติต่างๆ ทางด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในมิติกายภาพ ได้แก่ การออกกำลังกาย การพักผ่อนและคลายเครียด

3.1.4 จากการศึกษาพบว่าอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ ของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับสูง และพบว่าข้อผู้บริหารการพยาบาลแบ่งปันความคิดความชอบอย่างเท่าเทียมเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงาน ร่วมกันและผู้บริหารการพยาบาล กล้าปฏิเสธในเหตุการณ์ที่เห็นว่าองค์กรไม่ได้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อจากอุปนิสัยคิดแบบชนะ-ชนะ เป็นแนวคิดของผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้ผู้บริหารการพยาบาลมีความกล้าหาญและใส่ใจผู้อื่นส่งผลลัพธ์แรงจูงใจในการทำงานและความพึงพอใจในงาน ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1) ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารการพยาบาลพัฒนาอุปนิสัยคิดแบบชนะ-

ขณะ อย่างต่อเนื่อง โดยฝึกอบรมปัญหาจากมุมมองผู้อื่น ระบุประเด็นปัญหารือความกังวลให้ชัดเจน ก้นหาผลลัพธ์ของแนวทางการแก้ปัญหาที่ทึ่งสองฝ่ายยอมรับ แล้วจึงระบุทางเลือกของการ แก้ปัญหา

2) ผู้บริหารการพยาบาลควรให้ความสำคัญกับการแบ่งปันผลประโยชน์ แก่นุค่าครา ผู้ร่วมงานอย่างเท่าเทียมรวมถึงฝึกความกล้าหาญที่จะปฏิเสธหรือยกเลิกข้อตกลงที่ไม่ เอื้อประโยชน์กับทุกฝ่าย

3.1.5 จากการศึกษาพบว่าอุปนิสัยการทำงานเชิงรุก ของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ทั้งโดยรวมและรายชื่ออู่ในระดับสูง และพบว่าข้อ ผู้บริหารการพยาบาลตัดสินใจดำเนินการตามหลักการและเหตุผล เมื่อเกิดปัญหาจะเริ่มที่การศึกษา ปัญหาอย่างละเอียดและวางแผนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และหาทางแก้ปัญหามากกว่าหาตัว ผู้กระทำผิด มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนี้เพื่อให้ผู้บริหารการพยาบาลมีอิสระในการเลือก ตอบสนองในเชิงบวก เสนอแนวทางการแก้ปัญหาตามขอบเขตของอิทธิพลของตน เป็นผู้มี ประสิทธิผลในระดับสูง ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

- 1) ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารการพยาบาลพัฒนาอุปนิสัยเชิงรุก โดยฝึกการ ใช้แนวคิดเชิงบวก ยึดหลักการเป็นศูนย์กลางและแก้ปัญหาตามขอบเขตอิทธิพลของตนก่อนเสมอ
- 2) ผู้บริหารการพยาบาลควรให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลที่ครบถ้วน รอบด้านเพื่อประกอบการตัดสินใจ การวางแผนและการแก้ปัญหาเชิงระบบอย่างจริงจังและจริงใจ

3.1.6 จากการศึกษาพบว่าบรรณาธิการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษทั้งโดยรวมและรายชื่อ อู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ข้อกลุ่มการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความชอบของบุคลากรอย่างเปิดเผย มีคะแนนน้อย ที่สุด ตัดขึ้นมาคือ ทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบและทุกคนได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนตามผลการปฏิบัติงาน แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์วิธีการและผลการพิจารณาความดีความชอบ ของกลุ่มการพยาบาลยังไม่สามารถแสดงให้เห็นความชัดเจน โปรดัง และเป็นธรรมได้ พยาบาล ประจำการยังรู้สึกว่าไม่ได้รับประโยชน์อย่างยุติธรรม หากปล่อยให้เป็นเช่นนี้ต่อไป โดยผู้บริหาร การพยาบาลไม่ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานประกอบการให้รางวัลหรือ ส่งเสริมความก้าวหน้า อาจส่งผลต่อขวัญกำลังใจ ความสุข และความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้ ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง บรรณาธิการของกลุ่มการพยาบาลต้องมีความต้องการเดียวกัน ไม่ได้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

- 1) กลุ่มการพยาบาลควรทบทวนและปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการ

ปฏิบัติงาน การพิจารณาความดีความชอบ และการสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร ให้มีความชัดเจน โปร่งใสและเป็นธรรม

2) กลุ่มการพยาบาลครัวส์สาร เป้าหมายและแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ปฏิบัติงานก่อการปฏิบัติงาน

3) กลุ่มการพยาบาลครัวเปิด โอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนในการกำหนดแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติและร่วมประเมินผล เพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและตอบสนองความต้องการอย่างแท้จริง

3.1.7 จากการศึกษาพบว่าบรรยายกาศด้านความขัดแย้งและความทันทันต่อความขัดแย้ง ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อเมื่อสามชิกมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หาข้อบุก ร่วมกันอย่างเปิดเผย อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ถัดขึ้นมาอยู่ในระดับดีแต่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ คือทุกคนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดเห็นของตน ดังนั้นเพื่อให้บรรยายกาศด้านการขัดแย้งและความทันทันต่อความขัดแย้งดีขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1) กลุ่มการพยาบาลครัวบริหารความขัดแย้งอย่างเปิดเผย ภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง โดยเน้นการแก้ปัญหาเชิงระบบ

2) กลุ่มการพยาบาลครัวส์สาร ประเมิน และสนับสนุนให้พยาบาลประจำการรับรู้ความขัดแย้งด้วยแนวคิดเชิงบวก มองความขัดแย้งเป็นโอกาสในการพัฒนางานร่วมกัน

3.1.8 จากการศึกษาพบว่าบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับดี และพบว่าข้อทุกคนยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการเปลี่ยนแปลงการทำงานเพื่อความเป็นผู้นำในการบริการ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เพื่อให้ความรู้สึกถึงความเสี่ยงและความท้าทายในกลุ่มการพยาบาลอยู่ระดับที่เหมาะสม สามารถกระตุ้นความต้องการความสำเร็จของบุคลากร ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้บริหารการพยาบาลวิเคราะห์ข้อมูลและความเสี่ยงอย่างรอบคอบ ก่อนการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายหรือปรับเปลี่ยนระบบงาน ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทุกกระบวนการ

3.1.9 จากการศึกษาบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ทั้งโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง คือหน่วยงานของท่านมีการระบายน้ำยากาศดี พื้นที่ใช้สอนเพียงพอ ถัดขึ้นมาอยู่ในระดับดีแต่มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำกว่าข้ออื่นๆ คือทุกคนได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาในกรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และกลุ่มการพยาบาลสนับสนุนทรัพยากรสำหรับให้บริการเพียงพอ พร้อมใช้งาน ดังนั้นเพื่อให้กลุ่มการพยาบาลมีบรรยายกาศของ

มิตรภาพ มีความเท่าเทียม มีการช่วยเหลือสนับสนุนตลอดจนเอื้อประโยชน์ในการทำงานจากเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารการพยาบาลดีขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1) กลุ่มการพยาบาล ควรตรวจสอบพื้นที่ใช้สอยในความรับผิดชอบ ทั้งหมด ปรับปรุงพื้นที่ให้มีสภาพปลอดภัย เพียงพอ มีระบบระบายอากาศที่ดี เอื้อต่อการทำงาน และเป็นไปตามมาตรฐาน

2) ผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ควรสร้างสัมพันธภาพ และขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3) กลุ่มการพยาบาลควรทบทวนการใช้ทรัพยากรและวางแผนสนับสนุน ทรัพยากรสำหรับการให้บริการแก่น่าวางงานอย่างเพียงพอ พร้อมใช้และเหมาะสม

3.1.10 จากการศึกษารายการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านมาตรฐานผลการปฏิบัติงานและความคาดหมายทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี และพบว่า ข้อทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงานและมีความกระตือรือร้นในการพัฒนางาน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม ดังนั้นเพื่อให้กลุ่มการพยาบาลมีบรรยายกาศของการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญของผลการปฏิบัติงานและความชัดเจนของเป้าหมายดีขึ้น เป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์แก่ผู้ปฏิบัติงานในกลุ่มการพยาบาล ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1) กลุ่มการพยาบาลควรทบทวนความชัดเจนของเป้าหมายและตัวชี้วัด รวมถึงช่องทางการสื่อสารถึงผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

2) กลุ่มการพยาบาลควรสนับสนุนและส่งเสริมให้พยาบาลประจำการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเป้าหมายและกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง

3.1.11 จากการศึกษารายการของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ด้านโครงสร้างองค์การและข้อจำกัด พนักงานบรรยายกาศโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อก่อภัยการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงาน ได้มากเนื่องจากภาระเบินมากเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ข้อการอบรมอาชญาชีวิต ให้รับผิดชอบชัดเจนทุกระดับ การมีภาระเบินที่สามารถยืดหยุ่นให้เกิดประโยชน์ต่อผลการปฏิบัติงาน และการกระจายความรับผิดชอบมีความยืดหยุ่นทำงานแทนกัน ได้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวม ดังนั้นเพื่อให้กลุ่มการพยาบาลมีบรรยายกาศที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีความคุ้มค่า วิธีการในการทำงาน มีประสิทธิภาพ นักวิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1) กลุ่มการพยาบาลควรเร่งทบทวนกฎหมาย และโครงสร้างการบริหารให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น

2) กลุ่มการพยาบาลครอบคลุมทบทวนบทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรทุกตำแหน่งให้มีความชัดเจน ตลอดจนสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติรับทราบ

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษ์ของกลุ่มการพยาบาลตามการรับรู้ของตนเองและพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

3.2.2 ศึกษาเปรียบเทียบอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลระหว่างหน่วยงานต่างๆ เช่น งานผู้ป่วยนอก งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน งานห้องคลอด งานผู้ป่วยใน ของโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

3.2.3 ศึกษาอำนาจในการทำนายบรรยักษ์ของกลุ่มการพยาบาลของโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ จากอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล

3.2.4 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบรรยักษ์ของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

3.2.5 ศึกษารายการกลุ่มการพยาบาลที่เพิ่งประสบคืบของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ โดยใช้การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข (2542) การบริหารงานสาธารณสุขส่วนภูมิภาค (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 6)
นนทบุรี กระทรวงสาธารณสุข

กังสดาด สุทธิวรรศร์ (2546) “บรรยाकาศองค์การของโรงพยาบาลกำแพงเพชร” วิทยานิพนธ์
สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร โรงพยาบาล สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

กองการพยาบาล (2539) บทบาทหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ทางการพยาบาล : ที่ปฏิบัติการ
พยาบาลในโรงพยาบาล (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์

ชิรพรณ โพธิ์ทอง (2543) “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของหัวหน้ากุ่มการพยาบาลกับ
ความสามารถในการบริหารงานและการจัดการดูแลผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วยใน
โรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” สาระสังเขปออนไลน์
คืนคืนวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

จีรัตน์ วีรังกร (2550) สรรสาระผู้นำ สาระสังเขปออนไลน์ คืนวันที่ 4 พฤษภาคม 2550 จาก
http://sa.sa.ku.ac.th/index.php?option=com_content&task=view&id=44&Itemid=107

จำเดือนวงศ์ เทพเดือน (2545) “บรรยाकาศองค์การ ในฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลเกณมราษฎร์
เชียงราย” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการ
พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เกรียง จันท่า Jin (2539) “พฤติกรรมการบริหาร กรณีศึกษาศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ไชย ณ พด (2540) นิสัยแห่งความสำเร็จ กรุงเทพมหานคร Truth Authorization institute
_____ (2544) ศาสตร์แห่งผู้นำสากล กรุงเทพมหานคร พลัสเลส

คำรง รัตนเวพุ (2547) “บรรยाकาศองค์การของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด”
สาระสังเขปออนไลน์ คืนคืนวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

เติมศักดิ์ ขาวณิช (2546) *จิตวิทยาทั่วไป* (*General psychology*) กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ด
ยูเคชั่น

เทพพนม เมืองแม่นและสวิง สุวรรณ (2540) พฤติกรรมองค์การ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพาณิช

ธนาวนิทร พัฒนกร (2546) “อุปนิสัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของ
พนักงานธนาคาร เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่”
สาระสังเขปออนไลน์ กันถึนวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

ธีรภัทร ประสมสุข (2539) “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารและบรรยายกาศ^๑
องค์การในโรงเรียนปริยัติธรรม เขต ๖” ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
บุญใจ ศรีสตินราภูร (2544) ระเบียบวิธีวิจัยทางการพยาบาล กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่ง^๒
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญสม กั้ทรงกุลวัฒชัย (2547) “บรรยายกาศองค์กรกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลเดย”
สาระสังเขปออนไลน์ กันถึนวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

“ประกาศสภาพการพยาบาลเรื่องมาตรฐานการพยาบาลและพดุงครรภ์ระดับทุติยภูมิและระดับ^๓
ตติยภูมิ พ.ศ. 2548” (2548, 3 พฤศจิกายน) ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่
122 ตอนที่ 94 ง หน้า 42-48

ประการัตน์ แบบบุนทด (2544) “ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติบทบาทด้านการบริหาร
ของหัวหน้าหอผู้ป่วย บรรยายกาศองค์การ กับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้
ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลชุมชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประชุม โพธิแสง (2549) เส้นทางสู่ความเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา
(ออนไลน์) บทความ กันวันที่ 1 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.moe.go.th/wijai/big%20leader.htm>

ประกอบ บรรณสูตร (2542) สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- พิสมัย โพธิพรครและคณะ (2543) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยกาศองค์กรกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลโรงพยาบาลสารบุรี” สาระสังเขปออนไลน์ คันดีวันที่ 26 มิถุนายน 2549 จาก <http://www.Sbh.moph.go.th/Dept/Nursing/asmosphere.htm>.
- พรทิพย์ พิมพ์สман (2548) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยกาศองค์การกับประสิทธิผลของการพยาบาลในหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลจิตเวช กรมสุขภาพจิต” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวารณสุขศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาสาขาวารณสุขศาสตร์ แขนงวิชาริหารโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พรทิพย์ อนุตรพงศ์ (2548) “การบริหารการพยาบาลของหัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชนเขต 8” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอก บริหารสาขาวารณสุข คณะสาขาวารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- มุกดา ตันชัย (2549) “สอดคล้องที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางการพยาบาล สารสนเทศและสสติ หน่วยที่ 9 หน้า 9-33 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
- รัชนี ประกอบแสง (2546) “บรรยกาศองค์การที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สิรพสิทธิ์ประสงค์ อุบลราชธานี” สาระสังเขปออนไลน์ คันดีวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- วรรณประภา (2543) คู่มือปรับปรุงตนเอง : สร้างแผนที่ชีวิต นครปฐม ไคนามิกเพลส วิไลวรรณ ศรีสิงaravel และคณะ (2549) จิตวิทยาทั่วไป กรุงเทพมหานคร ทริปเพล็กซ์ป ศรีเรือน แก้วกังวัน (2546) ทฤษฎีจิตวิทยานุคลิกภาพ (รู้เข้ารู้เรา) พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร หมอยาบ้าน
- ศิริชัย พงษ์วิชัย (2545) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริวรรณ กิติเวชกุล (2539) “บรรยกาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการศึกษาเฉพาะกรณีกรมชลประทาน” สาระสังเขปออนไลน์ คันดีวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

ศิริวรรณ ตันติกิตติวัฒน์ (2543) “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบของผู้นำกับการจัดการความ
ขัดแย้งของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาศาสตร์มหาบัณฑิต การบริหารการพยาบาล บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย (2551) *ปฏิทินสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร สาขาฯ
พาณิชย์*

สตีเวน อาร์ โคเว่ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แปลจาก THE 7 HABITS OF
HIGHLY EFFECTIVE PEOPLE โดย นกคต เวชสวัสดิ์ (2549) กรุงเทพ
มหานคร ดีเอ็มจี

ฤพิพัฒน์ พระยาลอ (2543) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและแบบผู้นำกับ
พฤติกรรม การบริหารตามบทบาท ของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์ สังกัด
กระทรวงสาธารณสุข เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต การบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ธุริยา ทวีกุล (2544) “บรรณาการองค์การหลังได้รับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลตามการรับรู้
ของบุคลากรโรงพยาบาลเชียงรายประชารักษ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชา
มหาบัณฑิต บริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สำนักพัฒนาระบบบริการ (2548) มาตรฐานระบบบริการคุณภาพและติดตาม กรุงเทพ
มหานคร ชุมชนสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย

อรุณ พูรีสังข์ (2544) “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โรงพยาบาลชุมชน”
สาระสังเขปออนไลน์ ค้นคืนวันที่ 10 สิงหาคม 2551 จาก <http://www.thaihrhub.com/index.php/archives/ocse-newsletter-view/year-4issue-b/>

อาร์มสตรอง, ไมเคิล (2000) การบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ แปลจาก Strategic Resource
Management โดย อรจรีช์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2549) กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์เพรสเน็ท
Covey, Steven R. (1989). *The Seven Habits of highly Effective People.* New York:
Simon and Schuster.

Feldman, Robert S (1993). *Understanding Psychology.* 3rd ed North America: McGraw-Hill.

Litwin, George H. and Stringer, Jr Robert A. (1968). *Motivation and Organization Climate.* United State of America: Harvard College.

Mumins, Laurie J. (1999). *Management and Organization Behavior*. 5 th ed. China: Pentek
Arts maidston, kent.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจตรีหลิ่ง ดร.พวงเพ็ญ ชุมปราษณ

คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ

ข้าราชการบำนาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีย์วรรณ อุ่มดำเนิน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์กรรณิกา ปัญญาอมรવัฒน์

คณะพยาบาลศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวหน้าพยาบาล

โรงพยาบาลชัยนาดาล

จังหวัดลพบุรี

ภาคผนวก ๖

หนังสือขออนุมัติผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอทคลองใช้เครื่องมือ[†]
และตัวอย่างหนังสือขอเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ พช 0522.26/ 2 719

มหาวิทยาลัยศรีไชยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

18 มิถุนายน 2550

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รศ. พ.ต.ศ. หญิง ดร. พวงเพ็ญ ชุมประภาน

ส่วนที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ขัขดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีไชยธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างอายุปนสัมฤทธิ์ของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของอุ่นการพยาบาลในพยาบาลชุมชน ภาคใต้และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าทำนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสมการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีซึ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีไชยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณ มาก ในการนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณัฐรัตน์ บุญเรือง

(รองศาสตราจารย์ ดร. พุฒิพงษ์ หิงคานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ พช 0522.26/๒ ๗/๙

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ดำเนินการในส่วน
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุมัตินุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิครองเครื่องมือวิจัย

เรียน คณะกรรมการพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษณ์ของคุณภาพพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีซึ่ง จึงขอเรียนเชิญรองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิครองสอนเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้ รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ครองสอนเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พญ. บุญเรือง

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเรือง ทิพยานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ พช 0522.26/ 2729

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ตำบลคบบางพูด อำเภอปักเกร็ง
จังหวัดนนทบุรี 11120

18 มิถุนายน 2550

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงอุณหภูมิคราวเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหตี่องอมระเดศ

สังกัดส่วนงานด้าน โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาลสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิสัขของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีซึ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงอุณหภูมิคราวสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณ มาก โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา หิงคานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศข 0522.26/ ญ/ก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ดำเนินการด้วย สำนักงานอักษรคั่ง
จังหวัดนนทบุรี 11120

/8 มิถุนายน 2550

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

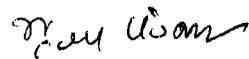
เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ และอثر ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาเรียรอน อุ่มดำเนี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีเยี่ยม จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาเรียรอน อุ่มดำเนี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาเรียรอน อุ่มดำเนี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ ไอกลางนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พุทธิ หิงคำนนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26/ ว ๗๙๐

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางปูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

/ ๘ มิถุนายน 2550

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยฯ คร. อารีวรรณ อ้วนดำเนิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวหาทัยรัตน์ ขัชดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาลสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้ดำเนินการท่าวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายภาพของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีซึ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการท่าวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณ มาก โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. มุตตุชัย ทิగานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศช 0522.26/ ว ๗/๙

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางมูด อำเภอป่ากงเกร็ค^๑
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

/๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุมัตินักการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชั้นนำ

ด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ขัชดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง อุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยักษณ์ของการพยาบาลโรงพยาบาลชั้นนำ ภาคใต้ และอุปะหะระหว่างการ ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์กรรภิกา ปัญญาอมรรัตน์ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีซึ่ง จึงขอเรียนเชิญ อาจารย์กรรภิกา ปัญญาอมรรัตน์ เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้ อาจารย์กรรภิกา ปัญญาอมรรัตน์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หัววิชาเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พญ. บุญเรือง

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเรือง หิงกานนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศษ 0522.26/ ๒๗๒๐

มหาวิทยาลัยชูโรงธรรมราช
ดำเนินการด้วยความร่วมมือ
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

/ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์กรพิกา ปัญญาอนรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวหาทัยรัตน์ แซ่คง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยชูโรงธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยากาศของกลุ่มการพยาบาลในพยาบาลชุมชน ภาคใต้ และ อثرของว่าการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าทำเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีเยี่ยม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการ
ทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยชูโรงธรรมราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณ มาก โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นาย บดินทร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.บดินทร์ พิจานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรศัพท์ 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26 / ๒๗๔

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ถนนแม่จันทร์ ตำบลบางปูด
อำเภอป่ากรีด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสะบ้าย้อย

ด้วย นางสาวทักษรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรรับยศพิเศษศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทrieveวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลกับบรรยายการศกคุณการพยาบาล โรงพยาบาลลุมชนภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลประจำสถานที่ในโรงพยาบาลของท่านก็จะกับอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรยายการศกคุณการพยาบาล ทั้งนี้จะมีให้เป็นการบันทึกเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ใน การพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พูลศุข พิงคานนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรศัพท์ 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ว ๒๙๔

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ณ อำเภอหาดใหญ่

ด้วย นางสาวทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการ
พยาบาลกับบรรยายการศักดิ์สิทธิ์และการพยาบาล โรงพยาบาลสุขุมชนภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาจึงมีมติท่องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น
ของพยาบาลประจำการ ที่เข้ามายุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ใน
โรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรับฟังความเห็นของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์
ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลศึกษาไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือ ตามวัน
เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

My love

(รองศาสตราจารย์สุกฤษฎ์ พิจิตานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26 / 207

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด

อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลทุ่งสง

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำการบ้านนิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสุขภาพกับการทำงานทางการแพทย์ กลับพบว่า ผลของการทำงานทางการแพทย์ต่อสุขภาพของพยาบาลตัวเอง ไม่ได้ดี

ในการนี้ นักศึกษาจึงเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสุขภาพทางการพยาบาลและบรรเทาความทุกข์จากการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้เป็นการรบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลกระทบต่อการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

My love

(รองศาสตราจารย์พุทธกุล หิงคานนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรศัพท์ 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26 / ๒ ๔๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด

อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสิชล

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์ กำลังท่องเที่ยวไทยนิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสู่บริหารทางการพยาบาลกับบรรยายการศึกษา ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสู่บริหารทางการพยาบาลและบรรยายการศึกษา ประเมินการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรณรงค์เวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Dmy m

(รองศาสตราจารย์พุกฤษ พิคงานท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ว. 206

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองผุด
อำเภอปักเกร็ง นนทบุรี 11120
วันที่ คุณภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลลังสาน

เนื่องด้วย นางสาวทัยรัตน์ แซ่ดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความตื้นพ้นชี้ระหัวงอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลกับบรรษัทภาคอุ่นการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลและบรรษัทภาคอุ่นการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้มีการรบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

กมล ว.

(รองศาสตราจารย์พุกศุข พิงกานนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ พร 0522.26 / จ. ๘๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวรมย์

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด

อำเภอปักเกร็ช นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๙๒ ถนนพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระบูรพาจิตวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวหาทัชต์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวรมย์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลกับบรรเทาอาการคุกคามจากการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสุขุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรเทาอาการคุกคามจากการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการระบุเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวรมย์ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ ไอกานนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณัฐ พ.

(รองศาสตราจารย์พุกสุข หิงคำนนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / จ. ๙๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองผุด
อำเภอปักเกร็ง นนทบุรี ๑๑๑๒๐
วัน คุณภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน

เนื่องด้วย นางสาวทักษรัตน์ ชัยวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลกับบรรษัทการสกุ่มการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรษัทการสกุ่มการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิได้เป็นการรบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลกระทบจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงรับมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช หวังว่าจะได้รับความคุยจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พุกสุข ทิพยานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ๓.๒๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคบงพุด
อำเภอปักเกร็ช นนทบุรี ๑๑๑๒๐
๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

เนื่องด้วย นางสาวทักษรัตน์ ชาดวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลกับบรรษัทภากลุ่มการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรษัทภากลุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะนำไปใช้เป็นการรับกุนวานเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อยื่นความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พุทธสุข ติงคานท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / จ. ๒๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชภัฏ
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอป่ากรึ๊ง นนทบุรี ๑๑๑๒๐
๒๒ ถุมภาันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชั้นบุรี

เนื่องด้วย นางสาวทักษรัตน์ ชัยวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชภัฏ กำลังที่วิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลกับบรรษัทภาคฤดูร้อนการพยาบาลตามการสร้างข้อมูลพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยผู้บริหารทางการพยาบาลและบรรษัทภาคฤดูร้อนการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรับรองเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชภัฏ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พูลศุข พิงคานนท์)
ประชานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗, ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรสาร ๐-๒๕๐๔-๘๐๙๖

ที่ ศธ 0522.26 / จ. ว ๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด

อำเภอป่าบึ้งเกี้ยว นนทบุรี ๑๑๑๒๐

วัน ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสตีวี

เนื่องด้วย นางสาวทัยรัตน์ ชัชดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสุขสุบริหารการทำงาน พยาบาลกับบรรยักษณ์คุณภาพพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสุขสุบริหารการทำงานพยาบาลและบรรยักษณ์คุณภาพพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการระบุจำนวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

My Sir

(รองศาสตราจารย์พูดสุข หิงคานันท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26 / 2.206

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าศาลา

เนื่องด้วย นางสาวหาทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสู่บริหารทางการพยาบาลกับบรรยายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสุนทร พากได้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสู่บริหารทางการพยาบาลและบรรยายการพยาบาลต่ำกว่าในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้เป็นการรบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมาก โอกาส

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พุกสุข พิงคานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ๒๘๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคบงพุด

อำเภอปักเกร็ช นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๕ ถุนกานพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลป่าตอง

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ขี้ดดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุบัติสัญญาบูริหารทางการพยาบาลกับบรรเทาอาการถ่ายกรายพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นห้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุบัติสัญญาบูริหารทางการพยาบาลและบรรเทาอาการถ่ายกรายพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้เป็นการรบกวนเวลาดำเนินการของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลศึกษาไป

จึงเรียนมาเพื่อยื่นขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

My W

(รองศาสตราจารย์พุทธสุข ทิพยานันท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / จ. 276

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลลงบ่วงพุด
อำเภอป่ากรีด นนทบุรี 11120
๒๙ ฤกษาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท้าวเหมือง

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสุขภาพทางการพยาบาลกับบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ของการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทุ่มนัน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสุขภาพทางการพยาบาลและบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ของการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้เป็นการรบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลกระทบวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมาก โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พูลสุข หิงคำนันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26/0.206

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด

อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

๒๒ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสยามวงศ์

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัชดาวน์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสุขบริหารทางการพยาบาลกับบรรยายการคุ้มครองพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสุขบริหารทางการพยาบาลและบรรยายการคุ้มครองพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมิให้เป็นการบุกรุกงานเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาฯ ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษานำเสนอพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมาก โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พญสุข พิจิตาณท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8098

ที่ กช 0522.26 / ว. ๙๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด

อำเภอปักเกร็ช นนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ ตุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพราภรณ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ รัชดา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลกับบรรยักษณ์คุณภาพด้านการพยาบาลตามการบริการรุ่งเรืองพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นที่ปรึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลและบรรยักษณ์คุณภาพด้านการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรับกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พุกสุข พิจิตานันท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗, ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรสาร ๐-๒๕๐๔-๘๐๙๖

ที่ พช 0522.26 / ว.ส.๑๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางมูด
อำเภอป่าแดด นนทบุรี ๑๑๑๒๐
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสระบุรี

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องความตื้นชัดของหัวใจอุบัติสัญญาณทางการแพทย์กับบรรยายภาคคุณการพยาบาลตามการสร้างรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสระบุรี คาดว่าได้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุบัติสัญญาณทางการแพทย์และบรรยายภาคคุณการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรับกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมาก โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พูลสุข หิงคานนท์)
ประชานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ๒ ๙๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐
๒๒ ถุมกาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโภกโพธิ์

เนื่องด้วย นางสาวหทัยรัตน์ ชัยดวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำการวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยสุขภาพทางการพยาบาลกับบรรเทาอาการคุณของการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้
ในการนี้ นักศึกษามาเป็นตัวอย่างเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ พยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุปนิสัยสุขภาพทางการพยาบาลและบรรเทาอาการคุณของการพยาบาล ในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรับความเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลศิริไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ การวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมาก โอกาส

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พุกสุข พิงคานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ กช 0522.26 / ๑ ๒๐๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช *

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางปูด

อำเภอปักเกร็ง ナンทบูรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

เนื่องด้วย นางสาวหาญทัชรัตน์ ขัชวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทrieveวิทยานิพนธ์เรื่องความต้มตันทั่วไปของอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลกับบรรยายกาศกุ่มการพยาบาลตามการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสุขุมชน ภาคใต้

ในการนี้ นักศึกษาฯ เป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับอุบัติสัญญาบริหารทางการพยาบาลและบรรยายกาศกุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ทั้งนี้จะมีให้เป็นการบกวนเวลาทำงานของบุคลากรและผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลาและรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอพร้อมนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พูลสุข พิจิตานันท์)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
 โทร. 0-2504-8036-7, 0-2503-2620
 โทรสาร 0-2504-8096

ภาคผนวก ค

ใบรับรองโครงการวิจัยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุขุมวิทธรรมราช
ต.บางปู อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทร. 02-5048036, 02-5048037 โทรสาร 02-5048096
School of Nursing, Sukhothai Thammathirat Open University Bangpood, Pakkred,
Nonthaburi 11120
Tel. (662) 5048036, 5048037 Fax : (662) 5048096

**เอกสารรับรองโดยคณะกรรมการบริหารนการวิจัยในมนุษย์
สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุขุมวิทธรรมราช**

เลขที่..... ๒๕

ชื่อโครงการวิจัย	ความสัมพันธ์ระหว่างอุบัติสืบของผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายการพัฒนา
เจ้าที่โครงการ/รหัส	การพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์ฯ กาดได้ ID 2485100222
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย	นางสาวทักษิณ ชัยวงศ์
ที่ทำงาน	โรงพยาบาลสุขุมวิท จ.เทพฯ อ.เทพฯ แขวงคลอง

ขอรับรองว่า โครงการวิจัยดังกล่าวได้ดำเนินการพิจารณาเขียนขออนุมัติโดยคณะกรรมการบริหารนการวิจัยในมนุษย์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุขุมวิทธรรมราช

ลงนาม .....
ดร. พุฒิพันธุ์ ชีวเกษมสุข

(อาจารย์ ดร. ชีวเกษมสุข)
กรรมการและเลขานุการบริหารนการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม .....
Ony
(รองศาสตราจารย์ ดร. พุฒิพันธุ์ หิงคานนท์)
ประธานคณะกรรมการบริหารนการวิจัยในมนุษย์
วันที่รับรอง..... ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

**แบบฟอร์มยินยอมให้ทำการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวและเตือนใจ
(Informed Consent Form)**

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

วันให้คำยินยอม วันที่ .....เดือน..... พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในแบบฟอร์มยินยอมให้ทำการวิจัย โดยได้รับการบอกกล่าวและเตือนใจนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด จนประทั้งมีความเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัย ด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิ์ออกเลิกการเข้าร่วม โครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับและเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นผลสรุปการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัยรับรองว่า หากมีข้อมูลเพิ่มเติมที่ส่งผลกระทบต่อการวิจัย ข้าพเจ้าจะได้รับการแจ้งให้ทราบโดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วและมีความเข้าใจดีทุกประการ จึงได้ลงนามในแบบฟอร์มยินยอมให้ทำการวิจัยฯ นี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....**ผู้ยินยอม**

ลงนาม.....**พยาน**

ลงนาม.....**พยาน**

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม□□□

[ID]

แบบสอบถาม เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยผู้บุกรุกและการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

คำชี้แจงสำหรับการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน 9 ข้อ
ส่วนที่ 2	แบบสอบถามอุปนิสัยของผู้บุกรุกทางการพยาบาล	จำนวน 67 ข้อ
ตอนที่ 3	แบบสอบถามบรรยายกาศกลุ่มการพยาบาล	จำนวน 41 ข้อ

เนื่องจากท่านเป็นบุคคลสำคัญและได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนในการให้ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ จึงควรขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน ตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่านมากที่สุดและโปรดอ่านคำแนะนำอีกครั้งหนึ่งก่อนตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน

คำตอบทุกข้อที่ได้รับจากท่านล้วนมีค่าใช้จ่าย หากขาดข้อใดข้อหนึ่งไปอาจไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น อย่างไรก็ตามท่านมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่งก็ได้ และท่านสามารถยุติการเข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลา โดยจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อท่านและหน้าที่การทำงานของท่านแต่ประการใด

เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาพับครึ่งและเข็บด้วยตราดเย็บกระดาษก่อนส่งแบบสอบถามกลับคืน โดยใส่ลงในซองที่ผู้วิจัยเตรียมไว้ให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวทัยรัตน์ ชัยดวง)

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ສຳຫັບຜູ້ວິຈີຍ

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านและโรงพยาบาลชุมชนที่ท่านปฏิบัติงานอยู่โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนด

ตอนที่ 2 แบบประเมินอุปนิสัยของผู้บริหารการพยาบาล

คำชี้แจง

แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นข้อความเกี่ยวกับอุปนิสัยของผู้บริหารทางการพยาบาล ซึ่งปฏิบัติ จริงตามสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน มิใช่บุนมองว่าควรเป็นอย่างไร คำตอบจึงไม่ใช่การประเมิน ความถูกหรือผิดของการปฏิบัติ แต่เป็นการศึกษาอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลของท่านซึ่ง ปฏิบัติงานจริงในหน่วยงานว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน “ระดับความคิดเห็น” ตามที่ท่านได้พิจารณาอุปนิสัยของ ผู้บริหารการพยาบาลที่ท่านปฏิบัติงานด้วยให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุดเพียงข้อเดียว โดยแต่ละช่อง มีความหมายดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
4 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงมาก (ร้อยละ 61-80)
3 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
2 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงน้อย (ร้อยละ 21-40)
1 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความจริงน้อยที่สุด (ร้อยละ 0-20)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
อุปนิสัยที่ 1 การทำงานเชิงรุก(Be proactive)						
1. เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านมุ่งในการแก้ปัญหาโดย ใช้ความสามารถของตนเอง						H1[ ]
2. เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านเริ่มที่การศึกษาปัญหา อย่างละเอียดและวางแผนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ						H2[ ]
3. เมื่อเกิดปัญหา หัวหน้าของท่านหาทางแก้ปัญหามากกว่า หาตัวผู้กระทำผิด						H3[ ]
4. หัวหน้าของท่านมีความอดทนต่อการแก้ไขปัญหาและ อุปสรรคในการทำงาน						H4[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
5. หัวหน้าของท่านตัดสินใจเลือกดำเนินการตามหลักการของเหตุผล						H5[ ]
6. หัวหน้าของท่านยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยไม่โขนความผิดให้ผู้อื่น						H6[ ]
7. หัวหน้าของท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน						H7[ ]
8. หัวหน้าของท่านให้โอกาส ผลักดัน กระตุ้นหน่วยงานให้พัฒนาใหม่ๆอยู่เสมอ						H8[ ]
9. หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลกระทบไปยังขององค์กร						H9[ ]
10. หัวหน้าของท่านเป็นผู้รักษาคำมั่นสัญญาที่มีต่อลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชา						H10[ ]
11. หัวหน้าของท่านชี้อัตรายต่อผู้อื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง						H11[ ]
12. หัวหน้าของท่านได้รับความไว้วางใจจากผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน						H12[ ]
13. หัวหน้าของท่านมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน						H13[ ]
14. หัวหน้าของท่านกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะไม่เป็นที่นิยมหรือถูกคัดค้านจากผู้อื่น						H14[ ]
15. หัวหน้าของท่านจะตอบสนองทุกสถานการณ์โดยใช้คำพูดเชิงบวก เช่น การให้กำลังใจ เป็นต้น						H15[ ]
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นจากจุดมุ่งหมายในใจ(Begin with the End in mind)						
16. หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่เน้นผลลัพธ์ของงาน						H16[ ]
17. หัวหน้าของท่านแลกเปลี่ยนและกำหนดเป้าหมายหรือตั้งนิชัย์ด้วยความสำเร็จอย่างชัดเจนเมื่อมีการมอบหมายงาน						H17[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
18. หัวหน้าของท่านมีการกำหนดความสำเร็จของหน่วยงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว						H18[ ]
19. หัวหน้าของท่านกำหนดกลยุทธ์ในการทำงานก่อนนำไปปฏิบัติจริง						H19[ ]
20. หัวหน้าของท่านวางแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้						H20[ ]
21. หัวหน้าของท่านมีการจัดการที่ดีในการดำเนินการประชุมตามแผน เช่น แจ้งวาระการประชุมล่วงหน้า สร้างระบบการสื่อสารให้มีการยอมรับ เป็นต้น						H21[ ]
22. หัวหน้าของท่านมุ่งมั่นกระทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้						H22[ ]
23. หัวหน้าของท่านมีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน						H23[ ]
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน(Put First Thing First)						
24. หัวหน้าของท่านปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของหน่วยงานตามลำดับความสำคัญของงาน						H24[ ]
25. หัวหน้าของท่านวางแผนการทำงานระยะยาวและติดตามประเมินเป็นระยะเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะวิกฤติ						H25[ ]
26. หัวหน้าของท่านจัดลำดับความสำคัญของงานได้อย่างเหมาะสม						H26[ ]
27. หัวหน้าของท่านสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น						H27[ ]
28. หัวหน้าของท่านรับผิดชอบดำเนินงานหรือโครงการหลายๆ อย่าง ได้ทันตามกำหนดเวลา						H28[ ]
29. หัวหน้าของท่านทำงานด้วยความซื่อสัตย์						H29[ ]
30. หัวหน้าของท่านมีความตระหนักรู้ต่อเวลา เช่น ตรงต่อเวลา นัดหมาย หรือการประชุม เป็นต้น						H30[ ]
31. หัวหน้าให้อิสระในการเลือกวิธีปฏิบัติงานโดยเน้นผลลัพธ์ของงานมากกว่าวิธีการ						H31[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win-Win)						
32. หัวหน้าของท่านเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อ เพื่อแต่เดิมใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน						H32[ ]
33. หัวหน้าของท่านมองผู้ร่วมงานในด้านบวกมากกว่าด้านลบ						H33[ ]
34. หัวหน้าของท่านให้ความยุติธรรมต่อบุคคล						H34[ ]
35. หัวหน้าของท่านแบ่งปันความดีความชอบอย่างเท่าเทียมเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงานร่วมกัน						H35[ ]
36. หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความคิดเห็น						H36[ ]
37. หัวหน้าของท่านกล้าแสดงความรู้สึกของตนอย่างตรงไปตรงมา						H37[ ]
38. หัวหน้าของท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้ว่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างจากความคิดตน						H38[ ]
39. หัวหน้าของท่านแก่ปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการที่ทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกัน						H39[ ]
40. หัวหน้าของท่านกำหนดข้อตกลงการทำงานระหว่างทีมงานที่ชัดเจนเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ทุกบุคคล						H40[ ]
41. หัวหน้ากล้าปฏิเสธในเหตุการณ์ที่เห็นว่าองค์กรไม่ได้ประโยชน์						H41[ ]
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand Then to Be Understood)						
42. หัวหน้าของท่านฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจและเข้าใจ สามารถตอบสนองและติดตามการสนทนาก่อนที่จะริบบิ้ง						H42[ ]
43. หัวหน้าของท่านได้รับความเคารพยกย่องจากผู้ใต้บังคับบัญชา						H43[ ]
44. หัวหน้าของท่านรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว						H44[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
45. หัวหน้าของท่านยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการแก้ปัญหา						H45[ ]
46. หัวหน้าของท่านวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้นจากทุกมุมมองของผู้ร่วมงานก่อนตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด						H46[ ]
47. หัวหน้าของท่านเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินตนเอง						H47[ ]
48. หัวหน้าของท่านสามารถอธิบายข้อมูลต่างๆที่ยากต่อความเข้าใจให้ผู้ร่วมงานเข้าใจได้อย่างถูกต้อง						H48[ ]
อุปนิสัยที่ 6 พนิกพลังประสานความต่าง(Synergize)						
49. หัวหน้าของท่านยอมรับและแสดงความยกย่องผลงานของผู้ร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ						H49[ ]
50. หัวหน้าของท่านให้คุณค่ากับความสามารถของทุกคน						H50[ ]
51. หัวหน้าของท่านสามารถนำข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันมาหาข้อสรุปที่น่าพอใจ						H51[ ]
52. หัวหน้าของท่านนำชุดเด่นที่แตกต่างกันของทุกคนมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน						H52[ ]
53. หัวหน้าของท่านผลักดันและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ในหน่วยงาน						H53[ ]
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลือยให้คมเสมอ(Sharpen the Saw)						
54. หัวหน้าของท่านเป็นผู้ดูแลสุขภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ให้แข็งแรงอยู่เสมอ						H54[ ]
55. หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย						H55[ ]
56. หัวหน้าของท่านให้ความสำคัญกับการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย						H56[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
57. หัวหน้าของท่านให้เวลา กับ การพักผ่อน หย่อนใจ เช่น พิงเพลง สังสรรค์ ทัศนศึกษา เป็นต้น						H57[ ]
58. หัวหน้าของท่าน พัฒนาตน เองอยู่เสมอ เช่น อ่านหนังสือ วิชาการ หรือ ประชุม วิชาการ เป็นต้น						H58[ ]
59. หัวหน้าของท่าน สนับสนุน การพัฒนาตน เองของ ผู้ใต้บังคับบัญชา						H59[ ]
60. หัวหน้าของท่าน ดูแล ทุกข์สุข ของ ผู้ ได้ บังคับบัญชา						H60[ ]
61. หัวหน้าของท่าน สร้าง และ ปรับปรุง ความสัมพันธ์ กับ ผู้เกี่ยวข้อง ใน งาน ทุกรายดับ ด้วย ความจริงใจ และ เอื้ออาทร						H61[ ]
62. หัวหน้าของท่าน พัฒนา จิต ตาม ความ เชื่อ ทาง ศาสนา ของ ตน เช่น พึง ธรรม รักษาศีล ละ หมาด ถือศีลอด เป็นต้น						H62[ ]
63. หัวหน้าของท่าน เติม ใจ ช่วยเหลือ ผู้ อื่น เมื่อมี โอกาส						H63[ ]
64. หัวหน้าของท่าน สามารถ สร้าง แรงบันดาลใจ ในการ ทำงาน ได้ ด้วย ตนเอง						H64[ ]
65. หัวหน้าของท่าน มี สมารถ ในการ ทำงาน						H65[ ]
66. หัวหน้าของท่าน สามารถ เข้า ใจ ธรรมชาติ ของการ ทำงาน หรือ การ ดำเนินชีวิต						H66[ ]
67. หัวหน้าของท่าน สามารถ รักษา สมดุล ระหว่าง การ ทำงาน กับ ชีวิต ส่วนตัว หรือ ครอบครัว ได้อย่าง มี ประสิทธิภาพ						H67[ ]

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบรรยายการกลุ่มการพยาบาล

คำชี้แจง:

แบบสอบถามนี้เป็นข้อความเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของกลุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ คำตอบในแบบสอบถามไม่ใช่การประเมินความถูกหรือผิด แต่เป็นการศึกษาความเข้าใจและความรู้สึกของท่านต่อสภาพแวดล้อมของกลุ่มการพยาบาลในโรงพยาบาลที่ท่านปฏิบัติงาน

โปรดทำเครื่องหมาย✓ ในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ตามที่ท่านพิจารณาสภาพแวดล้อมของกลุ่มการพยาบาลที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุดเพียงข้อเดียว โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
4 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงมาก (ร้อยละ 61-80)
3 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
2 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย (ร้อยละ 21-40)
1 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด (ร้อยละ 0-20)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วัด
	5	4	3	2	1	
โครงสร้างองค์การและข้อจำกัด						
1. กลุ่มการพยาบาลมีสายบังคับบัญชาที่เอื้อต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน						C1[ ]
2. กลุ่มการพยาบาลมีกฎระเบียบที่สามารถยึดหยุ่นให้เกิดประโยชน์ต่อผลการปฏิบัติงาน						C2[ ]
3. กลุ่มการพยาบาลเปลี่ยนแปลงระบบงานได้ยากเนื่องจากกฎระเบียบมากเกินไป						C3[ ]
4. กลุ่มการพยาบาลมีการมอบอำนาจให้รับผิดชอบชัดเจนทุกระดับ						C4[ ]
5. กลุ่มการพยาบาลกำหนดช่องทางการใช้กฎระเบียบต่างๆ ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ระเบียบการดำเนินทางไปรษณการ เป็นต้น						C5[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	5	4	
6. บุคลากรทุกระดับในกลุ่มการพยาบาลทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร						C6[ ]
7. การกระจายความรับผิดชอบในการทำงานของกลุ่มการพยาบาลมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนและช่วยเหลือกันได้						C7[ ]
ด้านความอนุรุณและการสนับสนุน						
8. บุคลากรทุกคนในหน่วยงานของท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน						C8[ ]
9. บุคลากรทุกคนในหน่วยงานของท่านมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน						C9[ ]
10. ทุกคนทำงานช่วยเหลือกันเหมือนเพื่อนพ้องมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง						C10[ ]
11. ทุกคนได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาในกรณีที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน						C11[ ]
12. ทุกคนในหน่วยงานให้การสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน						C12[ ]
13. หน่วยงานของท่านสะอาด เป็นระเบียบ						C13[ ]
14. หน่วยงานของท่านสงบและมีแสงสว่างเพียงพอ						C14[ ]
15. หน่วยงานของท่านมีการระบายอากาศดี พื้นที่ใช้สอยเพียงพอ						C15[ ]
16. ในหน่วยนี้มีระบบความปลอดภัยอย่างเพียงพอ เช่น ป้ายเตือนจุดอันตราย ระบบป้องกันคีบกัย เป็นต้น						C16[ ]
17. กลุ่มการพยาบาลสนับสนุนทรัพยากรสำหรับให้บริการเพียงพอ พร้อมใช้งาน เช่น อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องมือแพทย์ เวชภัณฑ์ เป็นต้น						C17[ ]

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านความขัดแย้งและความทุกทานต่อความขัดแย้ง						
18. ทุกคนยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดเห็นของตน						C18[ ]
19. เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ทุกคนจะมีโอกาสเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย แก้ไขปัญหาและหาข้อสรุปร่วมกัน						C19[ ]
20. เมื่อสมาชิกมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับงาน กลุ่มการพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หาข้อยุติร่วมกันอย่างเปิดเผย						C20[ ]
ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ						
21. ทุกคนได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญของหน่วยงาน						C21[ ]
22. ทุกคนได้รับอิสระในการทำงาน						C22[ ]
23. ผู้บริหารมอบหมายงานให้ท่านทำตามความรู้ความสามารถและความตั้งใจ						C23[ ]
24. ทุกคนสามารถปฏิบัติงานที่ตรงความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด						C24[ ]
25. หน่วยงานของท่านมักจะมีผลลัพธ์ของงานที่ดีจาก การที่บุคลากรมีความรับผิดชอบ						C25[ ]
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ						
26. ทุกคนได้รับการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน จากผู้บริหาร						C26[ ]
27. เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการทำงาน กลุ่มการพยาบาลมุ่งแก้ไขปัญหาเชิงระบบมากกว่าการติเตียน หรือลงโทษบุคคล						C27[ ]
28. กลุ่มการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความดี ความชอบของบุคลากรอย่างเปิดเผย						C28[ ]

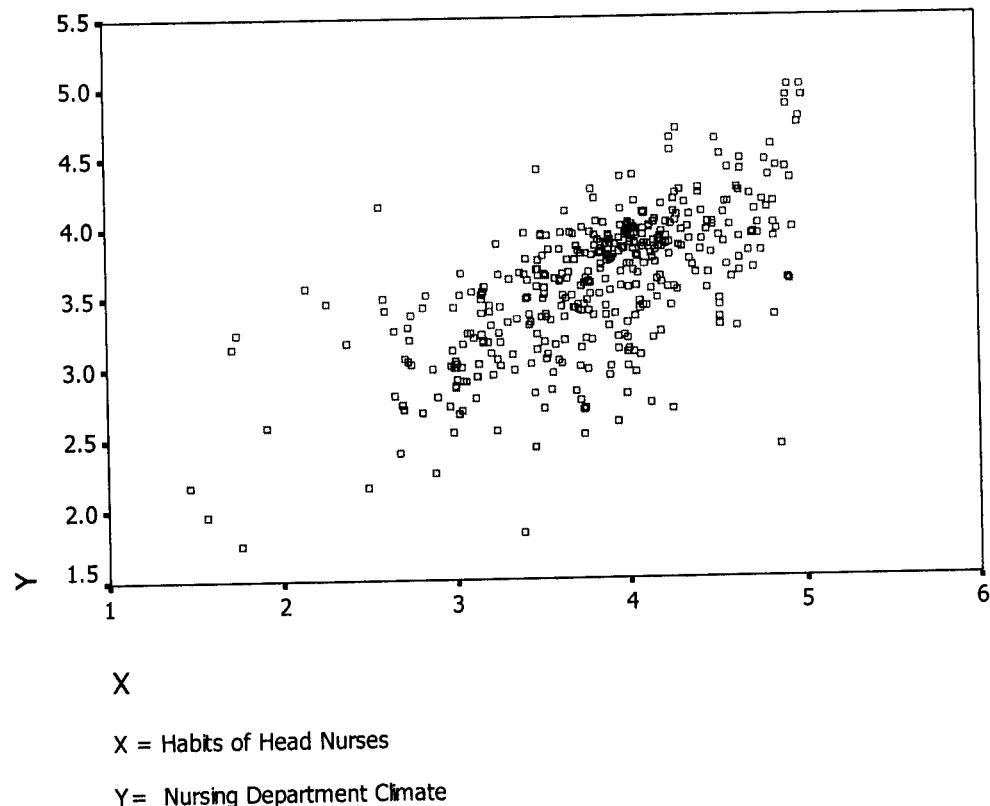
ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
29. ทุกคนยอมรับเกณฑ์การพิจารณาความคิดความชอบ						C29[ ]
30. ทุกคนได้รับการสนับสนุนความก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกัน						C30[ ]
31. ทุกคนได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงาน						C31[ ]
ด้านมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหมาย						
32. หน่วยงานของท่านตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและปฏิบัติได้						C32[ ]
33. ทุกคนให้ความสำคัญกับเป้าหมาย						C33[ ]
34. ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน						C34[ ]
35. ทุกคนเน้นการทำงานที่ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำหนด						C35[ ]
36. ทุกคนร่วมกันปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น						C36[ ]
37. ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง						C37[ ]
ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง						
38. ทุกคนยอมรับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการอย่างชาญ เพื่อความมั่นใจและความปลอดภัยในการทำงาน						C38[ ]
39. ทุกคนจะยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการเปลี่ยนแปลงการทำงานเพื่อความเป็นผู้นำในการบริการ						C39[ ]
40. ทุกคนร่วมวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงการทำงาน						C40[ ]
41. ทุกคนในหน่วยงานมีการตัดสินใจอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น						C41[ ]

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปร

ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปร

ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างอุปนิสัยผู้บริหารการพยาบาลกับบรรยายกาศของกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคใต้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวทัยรัตน์ ชัยคง
วัน เดือน ปีเกิด	2 มีนาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเทพา จังหวัดสangkhla
ประวัติการศึกษา	พยบ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช พ.ศ. 2530 สม.(เอกอัชีวอนามัยและความปลอดภัย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช พ.ศ. 2538
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสangkhla
ตำแหน่ง	หัวหน้าพยาบาล (พยาบาลวิชาชีพ 7 วช.)
ทุนวิจัย	ทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช